

ΠΡΟΣΟΜΙΕΣ, ΑΥΤΟΜΕΛΑ ΚΑΙ ΕΙΡΜΟΙ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ἦχος α' Ἦχος β' Ἦχος γ' Ἦχος δ' Ἦχος πλ. α' Ἦχος πλ. β' Ἦχος βαρύς Ἦχος πλ. δ'

Αβραμιαίοι Παῖδες Ἦχος α' Ἄλιον ποντογενές Ἦχος α'

Ἄλιον ποντογενές, κητών εντόσθιον πύρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου ἦν προεικόνισμα, οὐ Ἰωνάς υποφήτης αναδέδεικται, σεσωσμένος γάρ ως καί προυπέποτο, ασινῆς εβόα, θύσω σοι μετά φωνῆς αινέσεως Κύριε.

Αναστάσεως ἡμέρα Ἦχος α'

Αναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γάρ θανάτου πρὸς ζωῆν, καί ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστός ο Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ανθρακα πυρός τῶν Ἡσαίου Ἦχος α'

Ανθρακα πυρός τῶν Ἡσαίου, Σεραφίμ θίγει χειλέων ποτέ, τῆ λαβίδι ἀφελόμενον καί περιθέν, ο δέ, καθηράμενος, Δικαιοσύνην μάθετε, πάσαν ἐκήρυττε.

Ἀπεγνωσμένην κάθισμα Ἦχος α' Ἀπέρριψάς με Ἦχος α'

Ἀπέρριψάς με, εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καί ἔσωσάς με Σωτήρ, δουλείας θανάτου, καί ἔλυσας τόν δεσμόν, τῶν ανομιῶν μου.

Ἄσωμεν πάντες λαοί Ἦχος α'

Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῷ τόν Ἰσραήλ ἀπαλλάξαντι, καί ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὡδηγήσαντι, ὡδήν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Αύτη η κλητή 'Ηχος α'

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίσ και κυρία, εορτών εορτή, καί πανήγυρις εστί πανηγύρεων, εν ή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Γένους βροτείου Ιαμβικός 'Ηχος α'

Γένους βροτείου τήν ανάπλασιν πάλαι, Αδων Προφήτης Αββακούμ, προμηνύει, Ιδείν αφράστως αξιωθείς τόν τύπον. Νέον βρέφος γάρ, εξ όρους τής Παρθένου, Εξήλθε λαών, εις ανάπλασιν Λόγος.

Δεύτε πόμα πύωμεν 'Ηχος α'

Δεύτε πόμα πύωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγήν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστού, εν ώ στερεούμεθα.

Εικόνι λατρεύειν 'Ηχος α'

Εικόνι λατρεύειν, μουσικής συμφωνίας, συγκαλουμένης λαούς, εκ τών ωδών Σιών άδοντες, πατρικώς οι Παίδες Δαυϊδ, τυράννου έλυσαν, τό παλίμφημον δόγμα, και τήν φλόγα εις δρόσον μετέβαλον, ύμνον αναμέλποντες, ο υπερυψούμενος τών Πατέρων και ημών, Θεός ευλογητός εί.

Εισακήκοα Κύριε τήν ακοήν 'Ηχος α'

Εισακήκοα Κύριε τήν ακοήν σου, και εφοβήθην, κατενόησα τά έργα σου, (ο Προφήτης έλεγε), και εδόξασά σου τήν δύναμιν.

Εκ νυκτός ορθρίζοντες 'Ηχος α'

Εκ νυκτός έργων Ιαμβικός 'Ηχος α'

Εκ νυκτός έργων, εσκοτισμένης πλάνης Ιλασμόν ημίν Χριστέ τοίς εγρηγόρωσ, Νύν σοι τελούσιν ύμνον, ως ευεργέτη, Έλθοις πορίζων ευχερή τε τήν τρίβον, Καθ' ήν ανατρέχοντες, εύροιμεν κλέος.

Εκ νυκτός ορθρίζοντες Ἦχος α΄

Εκ νυκτός ορθρίζοντες υμνούμεν σε Χριστέ, τόν τώ Πατρί συν
άναρχον, καί Σωτήρα τών ψυχών ημών, Τήν ειρήνην τώ κόσμω
παράσχου φιλάνθρωπε.

Εκύκλωσεν ημάς Ἦχος α΄

Εκύκλωσεν ημάς εσχάτη άβυσσος, ουκ έστιν ο ρυόμενος,
ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής, σώσον τόν λαόν σου ο Θεός
ημών, σύ γάρ ισχύς, τών ασθενούντων καί επανόρθωσις.

Εν καμίνω Παίδες Ἦχος α΄

Εν καμίνω Παίδες Ισραήλ, ως εν χωνευτηρίω, τώ κάλλει τής ευσεβείας, καθαρώτερον χρυσού,
απέστιλβον λέγοντες. Ευλογείτε πάντα τά έργα, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας
τούς αιώνας.

Εν Πνεύματι προβλέπων Ἦχος α΄

Εν Πνεύματι προβλέπων Προφήτα Αββακούμ, την του Λόγου
σάρκωσιν εκήρυττες βοών, εν τώ εγγίζειν τα έτη επιγνωσθήση, εν τώ
παρείνει τον καιρόν αναδειχθήση. Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Εν τή καμίνω Παίδες Ἦχος α΄

Εν τή καμίνω Παίδες, Ισραήλ, ως εν χωνευτηρίω τώ κάλλει τής
ευσεβείας, καθαρώτερον χρυσού απέστιλβον λέγοντες, Ευλογείτε
πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις
πάντας τούς αιώνας.

Επαινον ο θεόπτης Ἦχος α΄

Επαινον ο θεόπτης, Μωϋσής τού Ισραήλ προανακρούεται, άρχει Μαριάμ δέ σοφών γυναικών.
Ωδήν επινίκιον, τώ λυτρωτήθεώ πάντες άσωμεν.

Επί Σταυρού σε Δυνατέ Ἦχος α΄

Επί Σταυρού σε Δυνατέ φωστήρ ο μέγας κατιδών τρόμω επαρθείς
τάς ακτίνας συν έστειλεν έκρυσπε, πάσα δέ Κτίσις ύμνησεν, εν φόβω
τήν σήν μακροθυμίαν, καί γάρ επλήσθη η γή, τής σής αιnéσεως.

Επί τής θείας φυλακής Ἦχος α΄

Επί τῆς θείας φυλακῆς, ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημῶν καί δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ανέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Εποίησε κράτος Ἦχος α'

Εποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καθείλε γάρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καί ὑψωσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ ὑψους, καί κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἔσωσε λαόν Ἰαμβικός Ἦχος α'

Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης, Ὑγρὸν θαλάσσης κύμα χερσώσας πάλαι. Ἐκὼν δέ τεχθεῖς ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν, Πόλου τίθησιν ἡμῖν, ὄν κατ οὐσίαν, Ἰσὸν τε Πατρί, καί βροτοῖς δοξάζομεν.

Ἡ δημιουργική Ἦχος α'

Ἡ δημιουργική, καί συνεκτική τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καί δύναμις, ἀκλινή ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριζον Χριστέ, μόνος γάρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Ἡ κάμιнос Σωτήρ ἐδροσίζετο Ἦχος α'

Ἡ κάμιнос Σωτήρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες δέ χορεύοντες ἐψαλλον, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ τὸν πρό συλλήψεως Ἦχος α'

Ἡ τὸν πρό συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουήλ, ἀδιστάκτως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη, ἱερομήτωρ Ἄννα νῦν γηθομένη, ἄδει σὺν ἡμῖν. Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Θαύματος υπερφουός Ἦχος α'

Θαύματος υπερφουός ἡ ὄροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμιнос τύπον, οὐ γάρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδέ πῦρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἦν υπέδου νηδύν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν, Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πάσα τὸν Κύριον, καί υπερουφούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεὸς ὢν εἰρήνης Ἦχος α'

Θεός ών ειρήνης, Πατήρ οικτιρμών, τής μεγάλης Βουλής σου τόν Άγγελον, ειρήνην παρεχόμενον, απέστειλας ημίν, όθεν θεογνωσίας, προς φώς οδηγηθέντες, εκ νυκτός ορθρίζοντες, δοξολογούμεν σε, Φιλάνθρωπε.

Ίδετε, ίδετε Ήχος α΄

Ίδετε, ίδετε, ότι Θεός εγώ ειμι, ο δουλωθέντα τόν λαόν τού Ισραήλ, τώ Μωϋσή δημαγωγείν, εν ερήμω προστάξας, καί σώσας ως δυνατός τή εξουσία μου.

Ιταμώ θυμώ Ήχος α΄

Ιταμώ θυμώ τε καί πυρί, θείος έρωσ αντιπατόμενος, τό μέν πύρ εδρόσιζε, τώ θυμώ δέ εγέλα, θεοπνεύστω λογική, τή τών οσίων τριφθόγγω λύρα αντιφθεγγόμενος, μουσικούς οργάνοις εν μέσω φλογός, ο δεδοξασμένος, τών Πατέρων καί ημών Θεός ευλογητός εί.

Καταύγασον ημών Ήχος α΄

Κατενόησα Παντοδύναμε Ήχος α΄

Κατενόησα Παντοδύναμε τήν σήν οικονομίαν, καί μετά φόβου εδόξασά σε Σωτήρ.

Κατήλθες εν τοίς κατωτάτοις Ήχος α΄

Κατήλθες εν τοίς κατωτάτοις τής γής, καί συνέτριψας μοχλούς αιωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ως εκ κήτους Ιωνάς, εξανέστης τού τάφου.

Λίθον όν απεδοκίμασαν Ήχος α΄

Λίθον όν απεδοκίμασαν, οι οικοδομούντες, ούτος εγενήθη, εις κεφαλήν γωνίας, αυτός εστιν η πέτρα, εν ή εστερέωσε, τήν Εκκλησίαν ο Χριστός, ήν εξ εθνών εξηγοράσατο.

Μέγα τό μυστήριον Ήχος α΄

Μέγα τό μυστήριον, τής σής Χριστέ οικονομίας! τούτο γάρ άνωθεν προβλέπων, θεοπτικώς ο

Αββακούμ, Εξήλθες εβόα σοι, εις σωτηρίαν λαού σου φιλόανθρωπε.

Μήτηρ Παρθένε Ἦχος α΄

Μήτηρ Παρθένε, καί Θεοτόκε αψευδής, η τεκούσα ασπόρως, Χριστόν τόν Θεόν ημών, τόν εν Σταυρώ υψωθέντα σαρκί, σέ πιστοί, άπαντες αξίως, σύν τούτω νύν μεγαλύνομεν.

Μήτραν αφλέκτως Ιαμβικός Ἦχος α΄

Μήτραν αφλέκτως εικονίζουσι Κόρης, Οι τής παλαιάς πυρπολούμενοι νέοι, Υπερφυώς κύουσαν, εσφραγισμένην. Άμφω δέ δρώσα, θαυματουργία μιά, Λαούς πρός ύμνον εξανίστησι χάρις.

Μυστήριον ξένον Ἦχος α΄

Μυστήριον ξένον, ορώ καί παράδοξον! ουρανόν τό Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τήν Παρθένον, τήν φάτνην χωρίον, εν ώ ανεκλήθη ο αχώρητος, Χριστός ο Θεός, όν ανυμνούντες μεγαλύνομεν.

Ναίων Ιωνάς Ιαμβικός Ἦχος α΄

Ναίων Ιωνάς, εν μυχοίς θαλαπτίοις, Ελθείν εδείτο, καί ζάλην απαρκέσαι. Νυγείς εγώ δέ, τώ τυραννούντος βέλει, Χριστέ προσαιδώ, τόν κακών αναιρέτην, θάπτον μολείν σε τής εμής ραθυμίας.

Νενίκηνται τής φύσεως Ἦχος α΄

Νενίκηνται τής φύσεως οι όροι, εν σοι Παρθένε άχραντε, παρθενεύει γάρ τόκος, καί ζωήν προμνηστεύεται θάνατος, Η μετά τό κον Παρθένος, καί μετά θάνατον ζώσα, σώζοις αεί, Θεοτόκε, τήν κληρονομίαν σου.

Νεύσον πρός ύμνους Ιαμβικός Ἦχος α΄

Νεύσον πρός ύμνους οικετών Εύεργετα, Εχθρού ταπεινών τήν επηρμένην οφρύν, Φέρων τε Παντεπόπτα τής αμαρτίας, Υπερθεν ακλόνητον, εστηριγμένους, Μάκαρ, μελωδούς τή βάσει τής πίστεως.

Νεφέλην σε φωτός στιχηρά Ἦχος α΄

Νεφέλην σε φωτός αϊδίου, Παρθένε, ο Προφήτης ωνόμασεν, εν σοί γάρ ως υετός επί πόκον, καταβάς ο Λόγος τού Πατρός, καί εκ σου ανατείλας, τόν κόσμον εφώτισε, τήν πλάνην κατήργησε, Χριστός ο

Θεός ημών, αυτόν ικετεύουσα εκτενώς, Παναγία δεόμεθα, μή παύση υπέρ ημών, τών αληθή Θεοτόκον ομολογούντων σε.

Νύξ περιέσχε με Σωτήρ Ἦχος α΄

Νύξ περιέσχε με Σωτήρ, αμαρτίας καί αχλύς, διό μοι ανάτειλον, τῆς μετανοίας Κύριε, τόν ὄρθρον ως εὐσπλαγχνος, πρό τοῦ με φθάσαι τό πέρας τό ἀδηλον, τό τῆς ζωῆς μου Χριστέ, ἡ ζωὴ καί τό φῶς.

Ο διά στύλου πυρός Ἦχος α΄

Ο διά στύλου πυρός καί νεφέλης, τόν Ισραήλ οδηγήσας Θεός, τήν θάλασσαν διέρρηξεν, ἄρματα δέ Φαραώ ἐκάλυπεν, Ἄσωμεν ὡδήν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ο διαπόντιον Ἦχος α΄

Ο διαπόντιον, υπομείνας συμφοράν, φυγή κλύδωνος, κλήρου φορά, καί λαγόσι συσχεθείς, αλίου θηρός, ου διεφθάρη, ἀλλ' εβόα ἰωνάς, Πρός σέ ἡ ζωὴ μου ἀναβήτη Χριστέ.

Ο εν τή βάτω οφθείς Ἦχος α΄

Ο εν τή βάτω οφθείς, εν πυρί τῷ Νομοθέτῃ, καί τόν τόκον τῆς αειπαρθένου εν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητός εἶ Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ο θειότατος προετύπωσε Ἦχος α΄

Ο θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, εν ἐρυθρά θαλάσση, διαβιβάσας Ισραήλ, τῷ Σταυρῷ σου τήν υγρὰν, τή ράβδῳ τεμών, ὡδήν σοι ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστέ ο Θεός.

Ο μόνος εἶδως τῆς τών βροτῶν Ἦχος α΄

Ο μόνος εἶδως τῆς τών βροτῶν, ουσίας τήν ἀσθένειαν, καί συμπαθῶς αὐτήν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὑψους δύναμιν, τοῦ βοάν σοι, Ἅγιος, ο ναός ο ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ο Παῖδας εκ καμίνου Ἦχος α΄

Ο Παῖδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καί διά πάθους τό θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ο μόνος εὐλογητός τών Πατέρων, Θεός καί ὑπερένδοξος.

Ο πάλαι τώ Μωσει στιχηρά 'Ηχος α'

Ο πάλαι τώ Μωσει συλλαλήσας, επί τού όρους Σινά διά συμβόλων, Εγώ ειμι, λέγων ο Ών, σήμερον επ' όρος Θαβώρ, μεταμορφωθείς επί τών μαθητών, έδειξε τό αρχέτυπον κάλλος τής εικόνας, εν εαυτώ τήν ανθρωπίνην, αναλαβούσαν ουσίαν, καί τής τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσήν καί Ηλίαν, κοινωνούς εποιείτο τής ευφροσύνης, προμηνύοντας τήν ένδοξον διά Σταυρού, καί σωτήριον Ανάστασιν.

Ο τόν άνω βυθόν 'Ηχος α'

Ο τόν άνω βυθόν τής θείας ακαταληψίας, ευσεβώς ανανηξάμενος, καί τόν νούν ώς εκ πέτρας απερίληπτου, τής θεαρχικής απαιωρήσας Τριάδος, παμμακάριστε Πάτερ, σέ μεγαλύνομεν.

Ο φωτίσας τή ελλάμψει 'Ηχος α'

Ο φωτίσας τή ελλάμψει, τής σής παρουσίας Χριστέ, καί φαιδρύνας τώ Σταυρώ σου, τού κόσμου τά πέρατα, τás καρδίας φώτισον, φωτί τής σής θεογνωσίας, τών ορθοδόξως υμνούντων σε.

Οι μή τή τροφή χρανθέντες 'Ηχος α'

Οι μή τή τροφή χρανθέντες Παίδες, βασιλικής τραπέζης, εις πύρ χαίροντες έβησαν ποτέ, καί εν φλογί δροσίζομενοι, προθύμως έψαλλον. Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Οι ουρανοί τών ουρανών 'Ηχος α'

Οι ουρανοί τών ουρανών, καί τό ύδωρ, τού περάνω τών ουρανών, ευλογείτε, υμνείτε, τόν Κύριον.

Οι Παίδες ευσεβεία 'Ηχος α'

Οι Παίδες ευσεβεία συντραφέντες, δυσσεβούς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρός απειλήν ουκ επτοήθησαν, αλλ' εν μέσω τής φλογός εστώτες έψαλλον, ο τών Πατέρων Θεός ευλογητός εί.

Ον φρίπτουσιν Άγγελοι 'Ηχος α'

Ον φρίπτουσιν Άγγελοι, καί πάσαι στρατιαί, ως Κτίστην καί Κύριον, υμνείτε ιερείς, δοξάσατε Παίδες, ευλογείτε λαοί, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ορθρίζοντες σέ ανυμνούμεν 'Ηχος α'

Ορθρίζοντες σέ ανυμνούμεν, Σωτήρ τού Κόσμου ειρήνην, ευράμενοι
τώ Σταυρώ σου, δι ού ανεκαίνισας, τό γένος τό ανθρώπινον, φώς
πρός, ανέσπερον άγων ημάς.

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος 'Ηχος α'

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, καί αντί μύρου τόν ύμνον προσοίσωμεν
τώ Δεσπότη, καί Χριστόν οψόμεθα, δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζωήν
ανατέλλοντα.

Όρος σε τή χάριτι 'Ηχος α'

Όρος σε τή χάριτι, τή θεία κατάσκιον, προβλεπτικοίς ο Αββακούμ,
κατανοήσας οφθαλμοίς, εκ σου εξελεύσεσθαι, τού Ισραήλ
προανεφώνει τόν Άγιον, εις σωτηρίαν ημών καί ανάπλασιν.

Όταν έλθης ο Θεός κοντάκιον 'Ηχος α'

Όταν έλθης ο Θεός, επί γής μετά δόξης, καί τρέμωσι τά σύμπαντα,
ποταμός δέ τού πυρός πρό τού Βήματος έλκη, καί βίβλοι ανοίγωνται,
καί τά κρυπτά δημοσιεύωνται· τότε ρύσαί με, εκ τού πυρός τού
ασβέστου, καί αξίωσον, εκ δεξιών σου με στήναι, Κριτά δικαιοτάτε.

Πανεύφημοι μάρτυρες στιχηρά 'Ηχος α'

Πανεύφημοι μάρτυρες υμάς, ουχ η γή κατέκρυψεν, αλλ' ουρανός
ύπεδέξατο, υμίν ηνοιγήσαν, Παραδείσου πύλαι, καί εντός γενόμενοι,
τού ξύλου τής ζωής απολαύετε, Χριστώ πρεσβεύοντες, δωρηθήναι
ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην καί τό μέγα έλεος.

Πεποικιλμένη τή θεία δόξη 'Ηχος α'

Πεποικιλμένη τή θεία δόξη, η ιερά καί ευκλεής Παρθένε μνήμη σου,
πάντας συνηγάγετο, προς ευφροσύνην τούς πιστούς, εξαρχούσης
Μαριάμ, μετά χορών καί τυμπάνων τώ σώ, άδοντας Μονογενεί,
ενδόξως ότι δεδόξασται.

Πνεύματι προβλέπων 'Ηχος α'

Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Αββακούμ, τήν τού Λόγου σάρκωσιν, εκήρυττες βοών, Εν τώ εγγίζειν τά έτη επιγνωσθήση, εν τώ παρείναι τόν καιρόν αναδειχθήση, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ράβδος εκ τής ρίζης Ιεσσαί 'Ηχος α'

Ράβδος εκ τής ρίζης Ιεσσαί, καί άνθος εξ αυτής Χριστέ, εκ τής Παρθένου ανεβλάστησας, εξ όρους ο αινετός, κατασκίου δασέος, ήλθες σαρκωθείς εξ απειράνδρου, ο άυλος καί Θεός, Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

Ρήσεις Προφητών καί αινίγματα 'Ηχος α'

Ρήσεις Προφητών καί αινίγματα, τήν σάρκωσιν υπέφηναν, τήν εκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος αστραπής σου, εις φώς εθνών εξελεύσεσθαι, καί φωνεί σοι άβυσσος, εν αγαλλιάσει, τή δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Σέ ήν περ είδε Μωϋσής 'Ηχος α'

Σέ ήν περ είδε Μωϋσής, ακατάφλεκτον βάτον, καί κλίμακα έμψυχον, ήν ο Ιακώβ τεθέαται, καί πύλην ουράνιον, διής διήλθε Χριστός ο Θεός ημών, ύμνοις, Μήτερ αγνή, μεγαλύνομεν.

Σέ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον 'Ηχος α'

Σέ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοούμεν οι πιστοί ως γάρ Παίδας έσωσε τρεις, ο υπερυψούμενος, όλον με τόν άνθρωπον, εν τή γαστρί σου ανέπλασεν, ο αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Σέ τήν οραθείσαν πύλην 'Ηχος α'

Σέ τήν οραθείσαν πύλην, υπό Ιεζεκιήλ τού Προφήτου, εν ή ουδείς διήλθεν, εί μή Θεός μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, εν ύμνοις τιμώμέν σε.

Σέ τήν φαεινήν λαμπάδα 'Ηχος α'

Σέ τήν φαεινήν λαμπάδα, καί Μητέρα τού Θεού, τήν αρίζηλον δόξαν, καί ανωτέραν πάντων τών ποιημάτων, εν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Σού η τροπαιούχος 'Ηχος α'

Σού η τροπαιούχος δεξιά, θεοπρεπώς εν ισχύϊ δεδόξασται. αὐτὴ γάρ
αθάνατε, ὡς πανσθενῆς υπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, οδὸν
βυθοῦ καινουργή»σασα.

Σπλάγχνων Ἰωνάν Ἦχος α΄

Σπλάγχνων Ἰωνάν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο, τῇ
Παρθένω δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε
φυλάξας ἀδιάφθορον, ἥς γάρ, οὐχ υπέστη ρεύσεως, τὴν τεκούσαν,
κατέσχεν ἀπήμαντον.

Σταυρός κατεπάγη ἐν Κρανίῳ Ἦχος α΄

Σταυρός κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἠνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς
αενάου, τῆς πλευράς τοῦ Σωτήρος.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς Ἰαμβικός Ἦχος α΄

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβω, Ράον σιωπῆν, τῷ πόθῳ δέ
Παρθένε, ὕμνους υφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, Ἐργώδῆς ἐστίν,
ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου.

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου Ἦχος α΄

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ'
υδάτων οὐρανῶν, στερέωσας τὸν δεύτερον, καὶ δρᾶσας ἐν τοῖς
ύδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Στερέωμά μου γενού Ἦχος α΄

Στερέωμά μου γενού, ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν υδάτων, ὅτι οὐκ ἐστίν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ Ἦχος α΄

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρα με τῇ τῆς
πίστεως μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ
δυσμενοῦς, μόνος γάρ εἶ ἅγιος.

Στερέωσον Κύριε Ἦχος α΄

Στερέωσον Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἣν ἐκτίσω τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐν ᾧ ἐχθρόν
ἐθριάμβευσας, καὶ ἐφώτισας τὴν Οἰκουμένην.

Στερέωσόν με Χριστέ 'Ηχος α'

Στερέωσόν με Χριστέ, επί τήν άσειστον πέτραν τών εντολών σου, καί φώτισόν με φωτί τού προσώπου σου, ουκ έστι γάρ Άγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Σύν τώ θαυμασίω στάς 'Ηχος α'

Σύν τώ θαυμασίω στάς, Αββακούμ, επί τής θείας φυλακής σου Γρηγόριε, καί τόν επ ώμων Χερουβίμ κατανοήσας, τής παγκοσμίου γέγονας μυητής σωτηρίας, αεί κραυγάζων, Κύριε, δόξα τή δυνάμει σου.

Σύν τώ Ιωνά βοώμεν 'Ηχος α'

Σύν τώ Ιωνά βοώμεν σοι Κύριε, μετά φωνής αιnéσεως δεόμενοι, ανάγαγε εκ φθορός τήν ζωήν ημών.

Τήν ζωοδόχον πηγήν 'Ηχος α'

Τήν ζωοδόχον πηγήν τήν αέναον, τήν φωτοφόρον λυχνίαν τήν πάγχρυσον, τόν ναόν τόν έμψυχον, τήν σκηνήν τήν άχραντον, τού ουρανού καί τής γής τήν πλατυτέραν, τήν Θεοτόκον εν ύμνοις τιμήσωμεν.

Τήν σήν ειρήνην 'Ηχος α'

Τήν σήν ειρήνην δός ημίν, Υιέ τού Θεού, άλλον γάρ εκτός σου, Θεόν ου γινώσκομεν, τό όνομά σου ονομάζομεν, ότι Θεός ζώντων, καί τών νεκρών υπάρχεις.

Τήν φωτοφόρον νεφέλην 'Ηχος α'

Τήν φωτοφόρον νεφέλην, εν ή ο πάντων Δεσπότης, ώς υετός εξ ουρανού, επί πόκον κατήλθε, καί εσαρκώθη δι' ημάς, γενόμενος άνθρωπος, ο άναρχος, μεγαλύνωμεν πάντες, ώς Μητέρα τού Θεού ημών αγνήν.

Τής ερήμου πολίης απολυτίκιον 'Ηχος α'

Τό θείον καί άρρητον κάλλος 'Ηχος α'

Τό θείον καί άρρητον κάλλος, τών αρετών σου Χριστέ διηγήσομαι, εξ αϊδίου γάρ δόξης συναϊδιον, καί ενυπόστατον λάμπας απαύγασμα, Παρθενικής από γαστρός, τοίς εν σκότει καί σκιά, σωματωθείς άνέτειλας ήλιος.

Τό φαεινόν ημίν εξανάτειλον 'Ηχος α'

Τό φαιινόν ημίν εξανάτειλον, φώς τό απροσιτον, τοίς ορθρίζουσιν επί τά κρίματα, τών εντολών σου, Δέσποτα φιλόανθρωπε, Χριστέ ο Θεός ημών.

Τόν εν Σινά τήν βάτον Ἦχος α΄

Τόν εν φλογί πυρός Ἦχος α΄

Τόν εν φλογί πυρός, καιομένης καμίνου διαφυλάξαντα Παίδασ, καί εν μορφή Αγγέλου συγκαταβάντα τούτοις, υμνεíte Κύριον, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν Προφήτην διέσωσας Ἦχος α΄

Τόν Προφήτην διέσωσας, εκ τού κήτους Φιλόανθρωπε, καμέ τού βυθού τών πταισμάτων, ανάγαγε δέομαι.

Τόν Προφήτην Ιωάνν Ἦχος α΄

Τον προφήτην Ιωάνν, εκμιμούμενος βοώ, την ζωήν μου αγαθέ, ελευθέρωσον φθοράς, και σώσον με, Σωτήρ τού κόσμου κράζοντα, δόξα σοι.

Τόν τάφον σου Σωτήρ κάθισμα Ἦχος α΄

Τόν τάφον σου Σωτήρ, στρατιώται τηρούντες, νεκροί τή αστραπή, τού οφθέντος Αγγέλου, εγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξί τήν Ανάστασιν, σέ δοξάζομεν, τόν τής φθοράς καθαιρέτην, σοί προσπίπτομεν, τώ αναστάντι εκ τάφου, καί μόνω Θεώ ημών.

Τόν τούς υμνολόγους εν καμίνω Ἦχος α΄

Τόν τούς υμνολόγους εν καμίνω, διαφυλάξαντα Παίδασ, καί τήν βροντώσαν κάμινον, μεταβαλόντα εις δρόσον, Χριστόν τόν Θεόν υμνεíte, καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Τόν τύπον τού θείου Σταυρού Ἦχος α΄

Τόν τύπον τού θείου Σταυρού Ιωνάς εν κοιλία τού κήτους, τεταμέναις παλάμαις, προδιεχάραξε καί ανέθορε σεσωσμένος τού θηρός τή δυνάμει σου Λόγε.

Τού Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι κάθισμα Ἦχος α΄

Τού Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τό Χαίρε, σύν τή φωνή εσαρκούτο, ο τών όλων Δεσπότης, εν σοί τή αγία κιβωτώ, ως έφη ο δίκαιος Δαυιδ, Εδείχθης πλατυτέρα τών ουρανών, βαστάσασα τόν Κτίστην σου, δόξα τώ ανοικήσαντι εν σοί, δόξα τώ προελθόντι εκ σου, δόξα τώ ελευθερώσαντι ημάς, διά τού τόκου σου.

Τού λίθου σφραγισθέντος κάθισμα Ἦχος α΄

Τού λίθου σφραγισθέντος υπό τών Ιουδαίων, καί στρατιωτών φυλασσόντων τό άχραντόν σου Σώμα, ανέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τώ κόσμω τήν ζωήν, διά τούτο αι Δυνάμεις των ουρανών εβών σοι ζωοδότα. Δόξα τή Αναστάσει σου Χριστέ, δόξα τή βασιλεία σου, δόξα τή οικονομία σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Τούς εν καμίνω Παίδάς Ἦχος α΄

Τους εν καμίνω Παίδάς σου Σωτήρ, ουχ ήψατο ουδέ παρηνώχλησε τό πύρ, τότε οι τρεις ως εξ ενός στόματος, ύμνουν καί ευλόγουν λέγοντες. Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Τύπον τής αγνής Ἦχος α΄

Τύπον τής αγνής λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος έδειξεν άφλεκτος, καί νύν καθ' ημών, τών πειρασμών αγριαίνουσαν, κατασβέσαι αιτούμεν τήν κάμινον, ίνα σε Θεοτόκε, ακαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τώ βοηθήσαντι Θεώ Ἦχος α΄

Τὼ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τὼ Μωσῆ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατιά βυθίσαντι, ἐπινίκιον ὠδὴν ἄσωμεν. Ὅτι δεδόξασται.

Τὼ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν Ἰαμβικός Ἕχος α'

Τὼ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ, Ἄπλητα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι, Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν, Οἷς εἴκαθε πύρ ἄσπετον, τὼ Δεσπότη, Λέγουσιν, Εἰς αἰῶνας εὐλογητός εἶ.

Τὼ πρό τῶν αἰῶνων Ἕχος α'

Τὼ πρό τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τὼ Θεῷ βοήσωμεν, Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῶν ουρανίων ταγμάτων στιχηρὰ Ἕχος α'

Τῶν ουρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταῖα προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σώσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτοκε ἀνεθέμεθα.

Υπήλθον ὡς νυμφώνα Ἕχος α'

Υπήλθον ὡς νυμφώνα, τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δι' εὐσέβειαν ποτέ, Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες σαφῶς, καὶ συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἐμέλπον. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἕπνον σοι προσφέρομεν Ἕχος α'

Ἕπνον σοι προσφέρομεν τῶν ἀσωμάτων, ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φλόγα δροσίζουσαν Οσίους Ἕχος α'

Φλόγα δροσίζουσαν Οσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδειξε Παισί, ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι, τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλογώσεως ο Παίδας Ἦχος α΄

Φλογώσεως ο Παίδας ρυσάμενος σάρκα προσλαβόμενος, ήλθεν επί γής καί Σταυρώ προσηλωθείς, σωτηρίαν ημίν εδωρήσατο, ο μόνος ευλογητός των Πατέρων Θεός, καί υπερένδοξος.

Φωτίζου, φωτίζου Ἦχος α΄

Φωτίζου, φωτίζου η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σε ανέτειλε. Χόρευε νύν καί αγάλλου, Σιών, σύ δέ, αγνή, τέρπου, Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Χαίρε Παρθενίας Ἦχος α΄

Χείρας εν τώ λάκκω Ἦχος α΄

Χείρας εν τώ λάκκω βληθείς των λεόντων ποτέ ο μέγας εν Προφήταις σταυροειδώς εκπετάσας Δανιήλ αβλαβής εκ τής τούτων καταβρώσεως σέσωσται, ευλογών Χριστόν τόν Θεόν εις τούς αιώνας.

Χορός αγγελικός κοντάκιον κάθισμα Ἦχος α΄

Χορός Αγγελικός, εκπληττέσθω τό θαύμα, βροτοί δέ ταίς φωναίς, ανακράζωμεν ύμνον, ορώντες τήν άφατον, τού Θεού συγκατάβασιν, όν γάρ τρέμουσι, των ουρανών αι Δυνάμεις, γηραλείαι νύν, αναγκαλίζονται χείρες, τόν μόνον φιλόνηρωπον.

Χριστός γεννάται Ἦχος α΄

Χριστός γεννάται, δοξάσατε, Χριστός εξ ουρανών, απαντήσατε, Χριστός επί γής, υψώθητε, Άσατε τώ Κυρίω πάσα η γή, καί εν ευφροσύνη, ανυμνήσατε λαοί, ότι δεδόξασται.

Ω Μήτερ Παρθένε Ἦχος α΄

Ω Μήτερ Παρθένε, καί Θεοτόκε αφευδής, η τεκούσα ασπόρως, Χριστόν τόν Θεόν ημών, τόν εν Σταυρώ υψωθέντα σαρκί σέ οι πιστοί, άπαντες αξίως, σύν τούτω νύν μεγαλύνομεν.

Ω τού παραδόξου θαύματος Ἦχος α΄

Ω τού παραδόξου θαύματος! η πηγή τής ζωής, εν μνημείω τίθεται, καί κλίμαξ πρός ουρανόν, ο

τάφος γίνεται, Ευφραίνου Γεθσημανή, τῆς Θεοτόκου τό ἅγιον τέμενος, Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τόν Γαβριήλ κεκτημένοι ταξίαρχον, Κεχαριτωμένη χაίρε, μετά σου ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διά σου τό μέγα ἔλεος.

Ὡδήν ἐπινίκιον Ἦχος α΄

Ὡδήν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καί σώσαντι τὸν Ἰσραήλ ὅτι δεδόξασται.

Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων Ἦχος β΄

Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωάν, ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθοράς τήν ζωὴν μου.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ Ἦχος β΄

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄγγελος μὲν τό χაίρε στιχηρὰ Ἦχος β΄

Ἄγγελος μὲν τό Χαίρε, πρό τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῆ Κεχαριτωμένη ἐκόμισεν, Ἄγγελος δέ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν, Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, ευφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δέ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διό βοῶμέν σοι, Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου Ἦχος β΄

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ, ὅλος γεγονῶς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δέ ἐβόησε. Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

Ἀνάρχου Γεννήτορος Ἦχος β΄

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱός Θεός καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διό τήν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος κάθισμα Ἦχος β΄

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τό κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ

ρυσάμενος, εμφανίσας σεαυτόν τοίς, Αποστόλοις σου, εξαπέστειλας αυτούς επί τό κήρυγμα, καί δι' αυτών τήν ειρήνην παρέσχες τή οικουμένη, μόνε πολυέλεε.

Αναστάς ο Ιησούς Ἦχος β'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν καί μέγα έλεος.

Αντίθεον πρόσταγμα Ἦχος β'

Αντίθεον πρόσταγμα, παρανομούντος τυράννου, μετάρσιον τήν φλόγα ανερρίπισε, Χριστός δέ εφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τήν τού Πνεύματος, ο ών ευλογημένος, καί υπερένδοξος.

Απορεί πάσα γλώσσα Ἦχος β'

Απορεί πάσα γλώσσα, ευφημείν πρός αξίαν ιλιγγιά δέ νούς καί υπερκόσμιος, υμνείν σε Θεοτόκε, όμως αγαθή υπάρχουσα, τήν πίστιν δέχου, καί γάρ τόν πόθον οίδας, τόν ένθεον ημών, σύ γάρ Χριστιανών εί προστάτις, σέ μεγαλύνομεν.

Αρχιστράτηγε Θεού κοντάκιον Ἦχος β'

Αρχιστράτηγε Θεού λειτουργέ θείας δόξης, τών ανθρώπων οδηγέ καί αρχηγέ ασωμάτων, τό συμφέρον ημίν πρέσβευε, καί τό μέγα έλεος, ως τών ασωμάτων Αρχιστράτηγος.

Άτριπτον ασυνήθη Ἦχος β'

Άτριπτον ασυνήθη, αβρόχως θαλαττίαν ανύσας τρίβον, ο εκλεκτός εβόα Ισραήλ. Τώ Κυρίω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Βάτος εν όρει πυράφλεκτος Ἦχος β'

Βάτος εν όρει πυράφλεκτος, καί δροσοβόλος κάμιнос Χαλδαιική, σαφώς προγράφει σε Θεόνυμφε, τό γάρ θεϊον άύλον εν υλική γαστρί, πύρ αφλέκτως εδέξω, διό τώ εκ σου τεχθέντι κράζομεν, Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Βυθού ανεκάλυψε Ἦχος β΄

Βυθού ανεκάλυψε πυθμένα καί διά ξηράς οικείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταῖός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Βυθῷ αμαρτημάτων Ἦχος β΄

Βυθῷ αμαρτημάτων συνέχομαι αἰεὶ, καί ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζομαι, ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ θηρός, καμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καί διάσωσον Σωτήρ.

Γυναίκες ακουτίσθητε εξαποστειλάριον Ἦχος β΄

Γυναίκες ακουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως, Τύραννον Ἄδην πατήσας, φθοράς ἐξήγειρα κόσμον, δράμετε Φίλοις εἶπατε, τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια, βούλομαι γάρ τό πλάσμα μου, χαρὰν ἐκείθεν αὐγάσαι, ἐξ ἧς προήλθεν ἡ λύπη.

Δεύτε λαοί, ἄσωμεν Ἦχος β΄

Δεύτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καί ὀδηγήσαντι, τὸν λαόν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Εἰκόνος χρυσῆς Ἦχος β΄

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρὰ λατρευσμένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος, μέσον δὲ πυρός ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν Ἦχος β΄

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν τῆς σῆς οικονομίας, καί ἐδόξασά σε μόνε φιλόανθρωπε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν Ἦχος β΄

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον Ἦχος β΄

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον οικονομίαν σου Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ρύσῃ τοὺς κραιναζόντας, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις Ἰαμβικός Ἦχος β΄

Ελευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται, Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης. Νῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν αἴτιον, Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Ελήλυθας, εκ Παρθένου Ἦχος β'

Ελήλυθας, εκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτός ο ἰ Κύριος, σεσαρκωμένος, καὶ ἐσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, διὸ κραυγάζω σοι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εμεγάλυνας Χριστέ Ἦχος β'

Εμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκούσαν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ο Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς ἡμῖν περιέθου σῶμα, τό τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτωνταύτην μακαρίζοντες, πάσαι γενεαὶ σέ μεγαλύνομεν.

Εν αβύσσῳ Ἦχος β'

Εν αβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθοράς ο Θεός με ἀνάγαγε.

Εν βυθῷ Ἦχος β'

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιάν ἡ υπέροπλος δύναμις, σαρκωθείς ο Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ο δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Εν πέτρα με, τῆς πίστεως Ἦχος β'

Εν πέτρα με, τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τό στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ἠύφρανθη γάρ τό πνεύμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ο Θεός ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων Ἦχος β'

Εν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων, προαπεικόνισας ποτέ, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε, ο γάρ τύπος τούτους πυρός ἐξείλετο, ἀφλέκτως ἐμβατεύοντας,

ήν υμνούμεν εμφανισθείσαν, διά σου τοῖς πέρασι σήμερον, καί υπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος Ἦχος β΄

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρευούσα, Εκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ἡ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ευσπλαγχνίας υπάρχουσα κάθισμα Ἦχος β΄

Ευσπλαγχνίας υπάρχουσα πηγῆ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς πανύμνητε Θεοτόκε, βλέπον εἰς λαόν τόν ἀμαρτήσαντα, δείξον ὡς αἰετὴν δυναστείαν σου, εἰς σέ γάρ ἐλπίζοντες, τό Χαίρει βούμέν σοι, ὡς ποτέ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Ἐφλεξε ρείθρω Ἰαμβικός Ἦχος β΄

Ἐφλεξε ρείθρω τῶν δρακόντων τὰς κάρας, Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα, Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς Κατευνάσας, Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλύν ἐξ ἀμαρτίας, Ὅλην πλύνει δέ, τὴ δρόσω τοῦ Πνεύματος.

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν Ἦχος β΄

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τό Ὁμόστολον ψυχῆς ἀσπίλον σῶμα, καί εἶξε τό τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πύρ. Αἰζώου δέ ἐκμαρανθείσης φλογός, δαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τόν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καί υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Εχθροῦ ζοφώδους Ἰαμβικός Ἦχος β΄

Εχθροῦ ζοφώδους καί βεβορβορωμένου, Ἰόν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανή τρίβον, Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδῖαν, Μόνοις προσιτήν, οἷς Θεός κατηλλάγη.

Ἡ ἐν οὐρανοῖς Ἦχος β΄

Ἡ θεόκλητος Μάρτυς στιχηρά Ἦχος β΄

Ἡ θεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσα ἔλεγε, Δεινά μὲν τὰ παρόντα κολαστήρια, ὡ δικαστά, οὐ προκρίνω δέ ὅλως, τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια, διά τούτο τέμνετε, ξέετε τὰς σάρκας, πυρὶ παραδότε με, χαίρουσα ἀπίῳ πρὸς τόν Νυμφίον μου Χριστόν, Ἡς ταῖς

ικεσίαις Σωτήρ, τά ελέη σου κατάπεμψον ημίν, καί σώσον τούς τήν άθλησιν αυτής, εκτελούντας πιστώς.

Η τόν αχώρητον Θεόν 'Ηχος β'

Η τόν αχώρητον Θεόν, εν γαστρί χωρήσασα, καί χαράν τώ κόσμω κηήσασα, σέ υμνούμεν, Παναγία Παρθένε.

Η τόν πρό ηλίου φωστήρα 'Ηχος β'

Η τόν πρό ηλίου φωστήρα, τόν Θεόν εξανατείλαντα, σωματικώς ημίν επιδημήσαντα, εκ λαγόνων παρθενικών, αφράστως σωματώσασα, ευλογημένη πάνταγνε, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Η φωνή τού λόγου 'Ηχος β'

Η φωνή τού λόγου, ο λύχνος τού φωτός, ο εωσφόρος, ο τού Ηλίου Πρόδρομος, εν τή ερήμω, Μετανοείτε, πάσι βοά τοίς λαοίς, καί προκαθαίρεσθε, ιδού γάρ πάρεστι Χριστός, εκ φθοράς τόν κόσμον λυτρούμενος.

'Ηχου ρημάτων δεήσεως 'Ηχος β'

'Ηχου ρημάτων δεήσεως, εκ κατωδύνου Δέσποτα, ψυχής επακούσας, τών δεινών με λύτρωσαι, μόνος γάρ εί τής ημών, σωτηρίας πρόξενος.

'Ιδετε, ίδετε 'Ηχος β'

'Ιδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι, ο εν θαλάσση σώσας, καί εν ερήμω κορέσας, Ισραηλίτην λαόν, καί τό ύδωρ εκ πέτρας πηγάσας τοίς βροτοίς, ίνα τόν πάλαι τή φθορά, πεπτωκότα φορέσας, ελκύσω πρός εμαυτόν, δι' άφατον έλεος.

Ιησούς ο ζωής αρχηγός 'Ηχος β'

Ιησούς ο ζωής αρχηγός, λύσαι τό κατάκριμα ήκει, Αδάμ τού πρωτοπλάστου, καθαρσίων δέ, ως Θεός μή δεόμενος, τώ πεσόντι καθαίρεται εν τώ Ιορδάνη, εν ώ τήν έχθραν κτείνας, υπερέχουσαν, πάντα νούν ειρήνην χαρίζεται.

Ιμερτόν εξέφηγε σύν πανολβίω Ιαμβικός 'Ηχος β'

Ιμερτόν εξέφηγε σύν πανολβίω, Ἦχω Πατήρ, ὄν γαστρός εξηρεύξατο, Ναί φησιν οὔτος, συμφυής γόνος πέλων, Φώταυγος εξώρουσεν ανθρώπων γένους, Λόγος τέ μου ζών, καί βροτός προμηθεία.

Ἰνδάλματος χρυσοῦ Ἦχος β'

Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαί, τήν ἀπαράλλακτον καί ζώσαν Θεοῦ Εἰκόνα τεθεάμενοι, μέσον τῆς φλογός ἀνέμελπον, ἡ οὐσωθείσα ὑμνεῖτω τόν Κύριον, πάσαν Κτίσις, καί υπερυψούτω, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Ἰσχύν ο διδοῦς Ἦχος β'

Ἰσχύν ο διδοῦς τοῖς Βασιλεύσιν ἡμῶν Κύριος, καί κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψών, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δέ πρός τό Βάπτισμα, διό πιστοί βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ο Θεός ἡμῶν, καί οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάμινος ποτέ Ἦχος β'

Κάμινος ποτέ, πυρός ἐν Βαβυλώνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τύ θείω προστάγματι, τούς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τούς δέ πιστούς δροσιζουσα ψάλλοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τά ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Μεσίτης Θεοῦ Ἦχος β'

Μεσίτης Θεοῦ, καί ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ο Θεός, διά σου γάρ Δέσποτα, τήν πρός τόν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτός ἀγνωσίας, προσαγωγῆν ἐσχήκαμεν.

Μυστήριον παράδοξον Ἦχος β'

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλώνας ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα, δρόσον, ὅτι ρεῖθροις ἐμελλεν, ἀύλον πύρ εἰσδέχεσθαι ο Ἰορδάνης, καί στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τόν Κτίστην, ὄν εὐλογούσι Λαοί, καί υπερυψούσιν, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Νέους εὐσεβεῖς Ἦχος β'

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνω πυρός προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καί θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις, ὅθεν ἐν φλογί δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον. Ὑπερύμνητε, ο τῶν Πατέρων Κύριος, καί Θεός εὐλογητός εἰ.

Ο άνθραξ τώ Ησαΐα 'Ηχος β'

Ο άνθραξ τώ Ησαΐα, προοφθείς, ἥλιος παρθενικής από γαστρός ανέτειλε, τοῖς εν σκότει πεπλανημένοις, καί θεογνωσίας φωτισμόν δωρούμενος.

Ο ευσχήμων Ιωσήφ 'Ηχος β'

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από τού ξύλου καθελών τό άχραντόν σου Σώμα, σινδόνι καθαρά, ειλήσας καί αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο.

Ο τήν κάμινον πάλαι 'Ηχος β'

Ο τού φωτός χορηγός 'Ηχος β'

Ο τού φωτός χορηγός, καί τών αιώνων ποιητής Κύριος, εν τώ φωτί τών προσταγμάτων, οδήγησον ημάς, εκτός σου γάρ άλλον, Θεόν ου γινώσκομεν.

Ο φωτισμός 'Ηχος β'

Ο φωτισμός, τών εν σκότει κειμένων, η σωτηρία, τών απεγνωσμένων Χριστέ Σωτήρ μου πρὸς σέ ορθρίζω, Βασιλεύ τής ειρήνης, φώτισόν με τή επιλάμψει σου, άλλον γάρ εκτός σου Θεόν ουκ επίσταμαι.

Οίκος τού Εφραθά απόστιχα 'Ηχος β'

Οίκος τού Εφραθά, η Πόλις η αγία, τών Προφητών η δόξα, ευτρέπισον τόν οίκον, εν ώ τό θείον τίκτεται.

Όλος υπάρχεις έφεσις 'Ηχος β'

Όλος υπάρχεις έφεσις, όλος γλυκασμός, Λόγε Θεού, Παρθένου Υιέ, Θεέ θεών Κύριε, Αγίων Υπεράγιε, διό σε άπαντες σύν τή Τεκούση μεγαλύνομεν.

Οσκιόγραφον αχλύν 'Ηχος β'

Οσκιόγραφον αχλύν, αιγιμάτων σκεδάσας, καί τών πιστών εκβάσει τής αληθείας, διά τής θεόπαιδος, καταυγάσας τάς καρδίας, καί ημάς τώ φωτί σου Χριστέ καθοδήγησον.

Όσοι παλαιών εκλελύμεθα Ιαμβικός Ήχος β΄

Όσοι παλαιών εκλελύμεθα βρόχων, Βορών λεόντων συντεθλασμένων μύλας, Αγαλλιώμεν, καί πλατύνωμεν στόμα, Λόγω πλέκοντες εκ λόγων μελωδιαν, Ω τών πρὸς ημάς ἤδεται δωρημάτων.

Ότε εκ τού ξύλου σε νεκρόν στιχηρά Ήχος β΄

Ότε εκ τού ξύλου σε νεκρόν, ο Αριμαθαίας καθείλε, τήν τών απάντων ζωήν, σμύρνη καί σινδόνη σε Χριστέ εκήδευσε, καί τώ πύθω ηπείγετο, καρδία, καί χείλει, σώμα τό ακήρατον, σού περιπτύξασθαι, όμως συστελλόμενος φόβω, χαίρων ανεβόρα σοι. Δόξα, τή συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Πάντας υπερέβην στιχηρά Ήχος β΄

Πίστιν Χριστού ωσει θώρακα Ήχος β΄

Πίστιν Χριστού ωσει θώρακα, ένδον λαβών εν καρδία σου, τάς εναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καί στέφει ουρανίω εστέφθης, αιωνίως ώς αήτητος.

Ποίοις ευφημιών στέμμασιν στιχηρά Ήχος β΄

Ποίοις ευφημιών στέμμασιν, αναδήσωμεν Πέτρον καί Παύλον; τούς διηρημένους τοίς σώμασι, καί ηνωμένους τώ Πνεύματι, τούς θεοκηρύκων πρωτοστάτας, τόν μέν, ως τών Αποστόλων προεξάρχοντα, τόν δέ, ως υπέρ τούς άλλους κοπιάσαντα, τούτους γάρ όντως αξίως, αθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοί, Χριστός ο Θεός ημών, ο έχων τό μέγα έλεος.

Πρός Κύριον εκ κήτους Ήχος β΄

Πρός Κύριον εκ κήτους ο Ιωνάς εβόησε, Σύ με ανάγαγε, εκ πυθμένου Άδου δέομαι, ίνα ως λυτρωτή, εν φωνή αιnéσεως, αληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Πρός το, Σήμερον ο Χριστός εν Βηθλεέμ Ήχος β΄

Προσέχετε λαός μου τώ νόμω μου Ἦχος β΄

Προσέχετε λαός μου τώ νόμω μου, κλίνετε τό οὐς υμῶν, εἰς τά ρήματα τοῦ στόματός μου, ὅτι τό ὄνομά σου Κύριε ἐκάλεσα.

Προφήτα καί προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν κοντάκιον Ἦχος β΄

Προφήτα καί προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία μεγαλώνουμε, ὁ τώ φθέγματί σου στήσας τά υδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε υπέρ ημῶν, πρὸς τόν μόνον φιλόανθρωπον.

Πυρσώ καθαρθεῖς μυστικῆς Ἰαμβικός Ἦχος β΄

Πυρσώ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας, Ὑμνῶν Προφήτης τήν βροτῶν καιουργίαν, Ρήγνυσι γήρυν, Πνεύματι κροτουμένην, Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου, Ω τῶν δυναστῶν τά κράτη συνετρίβη.

Ρήμα τυράννου Ἦχος β΄

Ρήμα τυράννου, ἐπεὶ υπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν ἡ Παιῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων, Πάντα τά ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον ὑμνεῖτε, καί υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ρήτορες ἀνεδείχθησαν Παιῖδες Ἦχος β΄

Ρήτορες ἀνεδείχθησαν Παιῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ, ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογούντες χεῖλεσιν ἐμελλόν, ὁ υπέρθεος τῶν Πατέρων, καί ημῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Σαρκί υπνώσας ὡς θνητός ἐξαποστειλάριον Ἦχος β΄

Σαρκί υπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεύς καί Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδάμ ἐγείρας ἐκ φθοράς, καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Σήμερον ὁ Χριστός στιχηρά Ἦχος β΄

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδοὺς τόν Νόμον, τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί τεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τόν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεῶν εὐλαβείας πλησθεῖς καί χαράς ἐβόα. Νῦν ἀπολύεις με Σώτερ, ἐκ τῆς επικήρου ζωῆς πρὸς τήν ἀγήρω λήξιν, εἶδον γάρ σε καί ευφράνθην.

Σταυρός, ο φύλαξ πάσης εξαποστειλάριον Ἦχος β΄

Σταυρός, ο φύλαξ πάσης τῆς οικουμένης, Σταυρός, ἡ ωραιότης τῆς
Εκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τό κραταίωμα, Σταυρός, Πιστῶν τό
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καί τῶν δαιμόνων τό τραῦμα.

Στερωθέντα μου τόν νοῦν Ἦχος β΄

Στερωθέντα μου τόν νοῦν, καρποφόρον ο Θεός ἀνάδειξόν με, γεωργέ τῶν καλῶν, φυτουργέ τῶν
αγαθῶν, τῆ ευσπλαγχνία σου.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί Κύριε Ἦχος β΄

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί Κύριε, ο ξύλω νεκρώσας τήν ἀμαρτίαν, καί
τόν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τās καρδίας ἡμῶν τῶν υμνοῦντων σε.

Στίβει θαλάσσης Ἰαμβικός Ἦχος β΄

Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, Ἰππειρον αὐθις, Ἰσραήλ
δεδειγμένον, Μέλας δέ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, Ἐκρυψεν
ἀρδην, υδατόστρωτος τάφος, Ρώμη κραταιά, δεξιάς τοῦ Δεσπότη.

Σύ τώ λόγῳ σου Κύριε Ἦχος β΄

Τά ἄνω ζητῶν κοντάκιον Ἦχος β΄

Τά ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καί ἄρμα πυρός, τόν στύλον
εργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σύν
αυτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως υπέρ πάντων ἡμῶν.

Τά μεγαλειά σου Παρθένε κοντάκιον Ἦχος β΄

Τά μεγαλειά σου Παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γάρ θαύματα, καί πηγάζεις ἰάματα, καί
πρεσβεύεις υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καί φίλος Χριστοῦ.

Τά Χερουβεῖμ μιμούμενοι Ἦχος β΄

Τά Χερουβεῖμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες. Ευλογητός εἶ ο Θεός, ὅτι ἐν
ἀληθείᾳ καί κρίσει ἐπήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τās ἀμαρτίας ἡμῶν, ο υπερύμνητος, καί
δεδοξασμένος, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τήν αγνήν καί άχραντον 'Ηχος β'

Τήν αγνήν καί άχραντον, Μητέρα καί Παρθένον, ωδαίς ασμάτων άπαντες οι πιστοί, ευσεβώς ως Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τήν αχλύν τής ψυχής μου 'Ηχος β'

Τήν αχλύν τής ψυχής μου, Σωτήρ μου διασκεδάσας, τώ φωτί τών εντολών σου καταύγασόν με, ως μόνος τής ειρήνης Βασιλεύς.

Τήν άχραντον Εικόνα σου κάθισμα 'Ηχος β'

Τήν άχραντον Εικόνα σου προσκυνούμεν Αγαθέ αιτούμενοι συγχώρησιν τών πταισμάτων ημών Χριστέ ο Θεός βουλήσει γάρ ηυδόκησας σαρκί ανελθείν εν τώ Σταυρώ, ίνα ρύση ούς έπλασας εκ τής δουλείας τού εχθρού, όθεν ευχαρίστως βοώμέν σοι, χαράς επλήρωσας τά πάντα, ο Σωτήρ ημών, παραγενόμενος εις τό σώσαι τόν κόσμον.

Τήν εκ παρθένου σου 'Ηχος β'

Τήν εκ παρθένου σου γέννησιν, ο Προφήτης προβλέπων, ανεκήρυττε βοών. Τήν ακοήν σου ακήκοα, καί εφοβήθην, ότι από θαιμάν, καί εξ όρους αγίου κατασκίου, επεδήμησας Χριστέ.

Τήν Μωσέως ωδήν 'Ηχος β'

Τήν Μωσέως ωδήν, αναλαβούσα βόησον ψυχή, βοηθός καί σκεπαστής, εγένετό μοι εις σωτηριαν, ούτός μου Θεός, καί δοξάσω αυτόν.

Τήν παρθενίαν σου 'Ηχος β'

Τήν παρθενίαν σου Θεοτόκε αμίαντε, ήν ου κατέφλεξε, τό πύρ τής θεότητος, ύμνοις ασιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τήν υπερφυώς σαρκί 'Ηχος β'

Τήν υπερφυώς σαρκί, συλλαβούσαν εν γαστρί, τόν εκ Πατρός αχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, εν ύμνοις ασιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοί.

Τής πίστεως, εν πέτρα 'Ηχος β'

Τῆς πίστεως, ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐπλάτυνας τό στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ἠυφράνθη γάρ τό πνεύμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καί οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τό Χαίρε ταίς Μυροφόροις φθεγξάμενος κοντάκιον Ἦχος β'

Τό Χαίρε ταίς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τόν θρήνον τῆς προμήτορος Εύας κατέπαυσας, τή Αναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, τοίς Αποστόλοις δέ τοίς σοίς κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ Σωτήρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν εξαποστειλάριον Ἦχος β'

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν, ἐν Γαλιλαίας, πίστει Χριστόν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καί κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καί τοῦ Υἱοῦ, καί ἁγίου Πνεύματος, καί συνεῖναι, τοίς Μύσταις ὡς υπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Τοίς τῶν αἱμάτων σου κοντάκιον Ἦχος β'

Τόν ἀρρήτω σοφία Ἦχος β'

Τόν ἀρρήτω σοφία, συστησάμενον πάντα Θεόν Λόγον, καί ἐκ μή ὄντων, εἰς τό εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τά ἔργα ὡς Κύριον, καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον Ἦχος β'

Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, τόν ἀρρήτω σοφία ἠκόντα καινουργήσαι τόν Ἀδάμ, βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοί ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Τόν εν καμίνω τού πυρος Ἦχος β'

Τόν εν καμίνω τού πυρός, τών Εβραίων τοίς Παισί συγκαταβάνα, καί τήν φλόγα εις δρόσον, μεταβαλόνα Θεόν, υμνείτε τά έργα ως Κύριον, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εν τή βάτω Μωσή Ἦχος β'

Τόν εν τή βάτω Μωσή, τής Παρθένου τό θαύμα, εν Σιναίω τώ όρει, προτυπώσαντά ποτε, υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εν φωναίς Αγγελικαίς Ἦχος β'

Τόν εν φωναίς Αγγελικαίς, εν Ουρανοίς δοξαζόμενον Θεόν, αινέσωμεν άπαντες οι γηγενείς, εις τούς αιώνας άπαντας.

Τόν ζωοποιόν Σταυρόν κάθισμα Ἦχος β'

Τόν ζωοποιόν Σταυρόν τής σής αγαθότητος, όν εδωρήσω ημίν τοίς αναξίοις Κύριε, σοί προσάγομεν εις πρεσβείαν, Σώζε τούς βασιλείς και τάς πόλεις σου, ικετεύοντας διά τής Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Τόν πάλαι δροσίσαντα Ἦχος β'

Τόν πάλαι δροσίσαντα, τών Εβραίων τούς Παίδας εν φλογί, καί φλέξαντα Κύριον, τούς Χαλδαίους παραδόξως εν αυτή, ανυμνήσωμεν λέγοντες. Ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν φωτισμόν ημών Ἦχος β'

Τόξον συνετρίβη δυναστών Ἦχος β'

Τόξον συνετρίβη δυναστών τώ κράτει σου Χριστέ, καί δύναμιν ασθενείς, σέ περιεζώσαντο.

Τούς ασφαλείς κοντάκιον Ἦχος β'

Τούς ασφαλείς καί θεοφθόγγους κήρυκας, τήν κορυφήν τών Μαθητών σου Κύριε, προσελάβου εις απόλαυσιν, τών αγαθών σου καί ανάπαυσιν, τούς πόνους γάρ εκείνων καί τόν θάνατον, εδέξω υπέρ πάσαν πλοκάρπωσιν, ο μόνος γινώσκων τά εγκάρδια.

Τώ δόγματι τώ τυραννικώ Ἦχος β'

Τώ δόγματι τώ τυραννικώ, οι όσοι τρεῖς Παῖδες μή πεισθέντες, εν τή καμίνω βληθέντες, Θεόν ωμολόγουν ψάλλοντες, Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Τώ τήν άβατον Ἦχος β΄

Τώ τήν άβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείω αυτού προστάγματι, αναξηράναντι, καί πεζεύσαι δι' αυτής, τόν Ισραηλίτην λαόν καθοδηγήσαντι, Κυρίω άσωμεν, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Τών γηγενών τίς ήκουσε Ἦχος β΄

Τών γηγενών τίς ήκουσε τοιούτον; ή τις εώρακέ ποτε, ότι Παρθένος ευρέθη εν γαστρί έχουσα, και ανωδίνως τό βρέφος αποτεκούσα; τοιούτόν σου τό θαύμα, και σέ αγνή Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τών Μαθητών ορώντων σε εξαποστειλάριον Ἦχος β΄

Τών Μαθητών ορώντων σε ανελήφθης, Χριστέ πρός τόν Πατέρα συνεδριάζων, Άγγελοι προτρέχοντες εκραύγαζον Άρατε πύλας άρατε, ό Βασιλεύς γάρ ανήλθε, πρός τήν αρχίφωτον δόξαν.

Τών υπέρ νούν αγαθών στιχηρά Ἦχος β΄

Τών υπέρ νούν αγαθών δεξάμενος έρωτα, πάντα τά εν τώ κόσμω τερπνά υπερείδες θεόληπτε, εντεύθεν γάρ τώ καρπώ ουχ εάλως, καθάπερ Αδάμ τόν όφιν δε εναποκρουσάμενος δι' εγκρατείας, αγγελικώς τόν βίον διήνυσας, και νύν εν ουρανοίς αυλίζη, επαπολαύων τού ξύλου τής ζωής, Θεόν ιλεούμενος υπέρ ημών, τών πιστώς εκτελούντων, ηγιασμένε Σάββα τήν μνήμην σου.

Τών υπέρ νούν δωρεών Ἦχος β΄

Υμνώ σε, ακοή γάρ Κύριε Ἦχος β΄

Υμνώ σε, ακοή γάρ Κύριε, εισακήκοα και εξέστην, έως εμού ήκεις γάρ, εμέ ζητών τόν πλανηθέντα, Διό τήν πολλήν σου συγκατάβασιν, τήν εις εμέ δοξάζω Πολυέλεε.

Υπερευλογημένη υπάρχεις κάθισμα τρι Ἦχος β΄

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σου σαρκωθέντος, ο Άδης ηχημαλώτισται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα εζωσποιήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν.

Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.
Φανοτάταις τόν νούν ελλαμπόμενος Ἦχος β΄

Φανοτάταις τόν νούν ελλαμπόμενος, Πάτερ αναβάσεσι, καθάπερ
άσαρκος, μετά σαρκός εβίωσας, μή βραχείς αμαρτίαις Πατάπτε.

Χειρόγραφον εικόνα Ἦχος β΄

Χειρόγραφον εικόνα μή σεβασθέντες, αλλ' αγράφω ουσία
θωρακισθέντες τρισμακάριοι, εν τώ σκάμματι τού πυρός εδοξάσθητε,
εν μέσω δέ φλογός ανυποστάτου ιστάμενοι, Θεόν επεκαλείσθε,
Τάχυνον ο Οικτίρμων, καί σπεύσον ως ελεήμων, εις τήν βοήθειαν
ημών, ότι δύνασαι βουλόμενος.

Ψυχαίς καθαραίς Ἦχος β΄

Ψυχαίς καθαραίς, καί αρρυπώτοις χείλεσι, δεύτε μεγαλύνωμεν τήν
ακηλίδωτον, καί υπέραγνον Μητέρα τού Εμμανουήλ, δι' αυτής τώ εξ
αυτής, προσφέροντες πρεσβειάν τεχθέντι, φείσαι τών ψυχών ημών,
Χριστέ ο Θεός, καί σώσον ημάς.

Ω τού μεγίστου μυστηρίου! Ἦχος β΄

Ω τού μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τά θαύματα, ανακηρύττω τήν
θεότητα, ουκ αρνούμαι τήν ανθρωπότητα, ο γάρ Εμμανουήλ φύσεως
μέν πύλας ήνοιξεν, ως φιλόανθρωπος, παρθενίας δέ κλείθρα ου
διέρρηξεν, ως Θεός, αλλ' ούτως εκ μήτρας προήλθεν, ως δι' ακοής
εισήλθεν, ούτως εσαρκώθη, ως συνελήφθη, απαθώς εισήλθεν,
αφράστως εξήλθε, κατά τόν Προφήτην τόν λέγοντα. Αύτη η πύλη
κεκλεισμένη έσται, ουδεις ου μή διέλθη δι' αυτής, ειμή μόνος Κύριος ο
Θεός Ισραήλ, ο έχων τό μέγα έλεος.

Ω τών υπέρ νούν Ιαμβικός Ἦχος β΄

Ω τών υπέρ νούν, τού τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, Μητερ
ευλογημένη, Δι' ής τυχόντες παντελούς σωτηρίας, Επάξιον κροτούμεν
ως ευεργέτη, Δώρον φέροντες ύμνον ευχαριστίας.

Ως ωράθης Χριστέ Ἦχος β΄

Αβυσσος εσχάτη Ἦχος γ΄

Άβυσσος εσχάτη αμαρτιών εκύκλωσέ με, καί εκλείπει τό πνεύμά μου, αλλ' εκτείνας Δέσποτα, σόν υψηλόν βραχίονα, ως τόν Πέτρον με, κυβερνήτα διάσωσον.

Ανάγαγε εκ φθοράς Ἦχος γ'

Ανάγαγε εκ φθοράς με Κύριε ο Θεός μου ο Ιωνάς εβόα, καγώ βοώ σοι, εκ τού βυθοῦ ρύσαί με Σωτήρ, τών πολλών μου κακών, όπως αίνεσιν φωνής, θύσω σοι μόνη Φιλάνθρωπε.

Ἄσμα καινόν Ἦχος γ'

ΑΣΤΕΚΤΩ ΠΥΡΙ ΕΝΩΘΕΝΤΕΣ Ἦχος γ'

Αστέκτω πυρί ενωθέντες, οι θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι, τή φλογί δέ μή λωβηθέντες, θείον ύμνον έμελπον. Ευλογείτε πάντα τά έργα τόν Κύριον, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ἄσωμεν τώ Κυρίω άσμα Ἦχος γ'

Ἄσωμεν τώ Κυρίω, τώ ποιήσαν Ἦχος γ'

Ἄσωμεν τώ Κυρίω, τώ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, εν ερυθρά θαλάσση, πόντω γάρ εκάλυψε τούς υπεναντίους, καί έσωσε τόν Ισραήλ, αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Βαβυλωνία κάμιнос Ἦχος γ'

Βαβυλωνία κάμιнос, τούς παίδας ουκ έφλεξεν, ουδέ τής θεότητος τό πύρ, τήν Παρθένον διέφθειρε, διό μετά τών Παίδων πιστοί βοήσωμεν. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Βυθός μοι τών παθών επανέστη Ἦχος γ'

Βυθός μοι τών παθών επανέστη, καί ζάλη εναντίων ανέμων, αλλά προφθάσας με σύ, σώσον Σωτήρ, καί ρύσαι φθοράς, ως έσωσας, τού θηρός τόν Προφήτην.

Βυθώ αμαρτημάτων Ἦχος γ'

Βυθώ αμαρτημάτων, συνέχομαι Σωτήρ, καί εν πελάγει τού βίου βυθίζομαι αλλ' ώσπερ τόν Ιωνάν εκ τού θηρός, καμέ τών παθών ανάγαγε, καί διάσωσόν με.

Γενναίοι Μάρτυρες στιχηρά 'Ηχος γ'

Γενναίοι Μάρτυρες αληθείας, υμάς ού βία τυραννική, ού θωπεία απατηλή, ού μελών εκκοπαί, ουδέ θανάτου απειλαί, τής πρός τό θείον αγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται, διό παρρησίαν έχοντες, πρός Χριστόν τόν επί πάντων Θεόν, ταύτην αμοιβήν τών αλγεινών βασάνων αιτήσασθε, παρά Χριστού, λαβείν ευχαίς υμών, τό μέγα έλεος.

Δεύτε Άπαντα τά πέρατα στιχηρά 'Ηχος γ'

Δεύτε άπαντα τά πέρατα τής γής, τήν σεπτήν Μετάστασιν τής Θεομήτορος μακαρίσωμεν, εν χερσί γάρ τού Υιού, τήν ψυχήν τήν άμωμον εναπέθετο, όθεν τή Αγία Κοιμήσει αυτής, ο κόσμος ανεζωοποιήθη, ψαλμοίς καί ύμνοις, καί ωδαίς πνευματικαίς μετά τών Ασωμάτων, καί τών Αποστόλων εορτάζων φαιδρώς.

Εβόησα εν στεναγμοίς 'Ηχος γ'

Εβόησέ σοι 'Ηχος γ'

Εβόησέ σοι, ιδών ο Πρέσβυς, τοίς οφθαλμοίς τό σωτήριον, ό λαοίς επέστη. Εκ Θεού Χριστέ σύ Θεός μου.

'Εθου πρός ημάς 'Ηχος γ'

'Εθου πρός ημάς, κραταιάν αγάπησιν Κύριε, τόν μονογενή γάρ σου Υιόν, υπέρ ημών εις θάνατον δέδωκας, διό σοι κραυγάζομεν, ευχαριστούντες. Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Εισακήκοα τήν ακοήν 'Ηχος γ'

Εκάλυπεν ουρανούς 'Ηχος γ'

Εκάλυπεν ουρανούς, η αρετή σου Χριστέ, τής κιβωτού γάρ προελθών, τού αγιάσματός σου, τής αφθόρου Μητρός, εν τώ ναώ τής δόξης σου, ώφθης ώς βρέφος, αγκαλοφορούμενος, καί επληρώθη τά πάντα τής σής αι νέσεως.

Εν νόμω, σκιά 'Ηχος γ'

Εν νόμω, σκιά καί γράμματι, τύπον κατίδωμεν οι πιστοί, πάν άρσεν τό τήν μήτραν διανοίγον, άγιον Θεώ, διό πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ανάρχου Υιόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, απειράνδρω, μεγαλύνομεν.

Εν Πνεύματι τώ Ιερώ εξαποστειλάριον 'Ηχος γ'

Εν πνεύματι τώ ιερώ παραστάς ο Πρεσβύτες, αγκάλαις υπεδέξατο, τόν τού νόμου Δεσπότην, κραυγάζων. Νύν τού δεσμού με, τής σαρκός απόλυσον, ως ειρηκας εν ειρήνη, είδον γάρ τοίς οφθαλμοίς, αποκάλυψιν εθνών, καί Ισραήλ σωτηρίαν.

Εν Σιναίω τώ όρει κατείδέ σε 'Ηχος γ'

Εν Σιναίω τώ όρει κατείδέ σε, εν τή βάτω Μωϋσής, τήν αφλέκτως τό πύρ τής θεότητος, συλλαβούσαν εν γαστρί. Δανήλ δέ σε είδεν, όρος αλατόμητον, ράβδον βλαστήσασαν, Ησαίας κέκραγε, τήν εκ ρίζης Δαυίδ.

Ενύλου φλόγα πυρός 'Ηχος γ'

Ενύλου φλόγα πυρός, δι' Αύλου κατεμάραναν, θεοφορούμενοι Παίδες, καί έψαλλον, ευλογείτε πάντα τά έργα τόν Κύριον, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Επεσκέψατο ημάς εξαποστειλάριον 'Ηχος γ'

Επεσκέψατο ημάς, εξ ύψους ο Σωτήρ ημών, ανατολή ανατολών, καί οι εν σκότει καί σκιά, εύρομεν τήν αλήθειαν, καί γάρ εκ τής Παρθένου ετέχθη ο Κύριος.

Επεφάνη ο Σωτήρ εξαποστειλάριον 'Ηχος γ'

Επεφάνη ο Σωτήρ, η χάρις η αλήθεια, εν ρείθροις τού Ιορδάνου, καί τούς εν σκότει καί σκιά, καθεύδοντας εφώτισε, καί γάρ ήλθεν εφάνη, τό φώς τό απρόσιτον.

Επί τής γής 'Ηχος γ'

Επί τής γής ο άόρατος ώφθης, καί τοίς βροτοίς εκών συνανεστράφης, ο ακατάληπτος, πρós σέ ούν ορθρίζοντες, ανυμνούμέν σε Φιλανθρωπε.

Εστερεώθη η καρδιά μου Ἦχος γ΄

Εστερεώθη η καρδιά μου εν Κυρίω, υψώθη κέρας μου εν Θεώ μου, ότι ουκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ευλογητός Κύριος Ἦχος γ΄

Ευλογητός Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, ο εγείρας κέρας σωτηρίας ημίν, εν οίκω Δαυῖδ τού παιδός αυτού, διά σπλάγχνα ελέους, εν οἷς επεσκέψατο ημάς, ανατολή εξ ὑψους, καί κατηύθυνεν ημάς, εις οδόν ειρήνης.

Η Παρθένος σήμεραν κάθισμα Ἦχος γ΄

Η Παρθένος σήμεραν, τόν προαιώνιον Λόγον, εν Σπηλαίω ἔρχεται, αποτεκεῖν απορρήτως, Χόρευε η οικουμένη ακουτισθείσα, δόξασον μετά Αγγέλων καί τών Ποιμένων, βουληθέντα εποφθῆναι, Παιδίον νέον, τόν πρό αιώνων Θεόν.

Θαυμαστός ενδόξως Ἦχος γ΄

Θαυμαστός ενδόξως ποιῶν τέρατα, σύ εἶ ο Θεός, ο άβυσσον γεώσας, καί άρματα καλύψας, καί λαόν διασώσας, άδοντά σοι ως λυτρωτή ημών Θεώ.

Θείας πίστεως κάθισμα Ἦχος γ΄

Θείας πίστεως ομολογία, άλλον Παύλόν σε τή Εκκλησία, ζηλωτήν εν ιερεύσιν ανέδειξε, Συνεκβοά σοι καί Άβελ πρός Κύριον, καί Ζαχαρίου τό αίμα τό δίκαιον, Πάτερ Όσιε, Χριστόν τόν Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν τό μέγα έλεος.

Ίδετε, ίδετε Ἦχος γ΄

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι, Ο Σωτήρ τού Κόσμου, τό φώς τό αληθινόν, η πηγή τής ζωής, ο Υίός τού Θεού.

Καινόν τό θαύμα Ἦχος γ΄

Καινόν τό θαύμα καί θεοπρεπές! τής Παρθένου γάρ τήν κεκλεισμένην πύλην, σαφώς διοδεύει Κύριος, γυμνός εν εισόδω, καί σαρκοφόρος ώφθη εν εξόδω Θεός, καί μένει η πύλη κεκλεισμένη, ταύτην αφράστως, ως Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Λατρεύειν ζώντι Θεώ Ἦχος γ΄

Λατρεύειν ζώντι Θεώ, οι εν Βαβυλώνι Παῖδες προσκατερήσαντες, μουσικῶν ὀργάνων κατεφρονήσαν, καί φλογός μέσον ἐστώτες, θεοτερπὴ ὕμνον ἀναμέλποντες ἔλεγον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Ἦχος γ΄

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις, ἐπάγη γάρ ἐν τόπῳ, καί ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ, καί ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων Ἀποστόλους, καί ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μέγιστον θαῦμα στιχηρά Ἦχος γ΄

Μέγιστον θαῦμα! παρθένος τεκούσα, καί τό τεχθέν Θεός πρό αἰώνων, προφανής ὁ τόκος, καί τό τελούμενον υπέρ φύσιν. Ὡ Μυστηρίου φρικώδους! ὁ καί νοούμενον, ἀφραστον μένει, καί θεωρούμενον, οὐ καταλαμβάνεται. Μακαρία σύ εἰ ἀχραντε Κόρη, Ἀδάμ τοῦ γηγενοῦς θυγάτηρ, καί Θεοῦ τοῦ Υψίστου φανείσα μήτηρ. Αὐτόν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μή ἐν ποταμοῖς Ἦχος γ΄

Μή ἐν ποταμοῖς, ὀργισθῆς Κύριε, μή ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τό ὄρημά σου.

Ὁ ἐκ μή ὄντων τὰ πάντα Ἦχος γ΄

Ὁ ἐκ μή ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Ὁ οὐρανόν τοῖς ἀστροῖς ἐξαποστειλάριον Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανόν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καί διά τῶν σῶν Ἀγγέλων, πάσαν τήν γῆν φωταγωγών, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σώζε.

Ὁ τὰ ὕδατα Ἦχος γ΄

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καί τεμῶν θάλασσαν Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, δεδοξασμένος υπάρχει, αὐτῷ μόνῳ ἀσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ τήν φλόγα Ἦχος γ΄

Ο τήν φλόγα δροσίσας τής καμίνου, καί τούς Παίδας αφλέκτους διασώσας, ευλογητός εἰ εἰς τούς αἰώνας Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Οι τώ γλυκεί τού Αχράντου Ἦχος γ΄

Οι τώ γλυκεί τού Αχράντου σου Τόκου, Βέλει τρωθέντες Αγνή, σού τό αξιέραστον κάλλος θαυμάζοντες, ἀμα σύν Αγγέλοις επαξίως σε, ως μητέρα Θεού μεγαλύνομεν.

Ορθρίζοντες ανυμνούμέν σε Λόγε Ἦχος γ΄

Ορθρίζοντες ανυμνούμέν σε Λόγε, Υιέ Θεού Μονογενές, τήν σήν ειρήνην δός ημίν, καί ελέησον ημάς τούς ανυμνούντάς σε, καί πιστώως προσκυνούντας.

Οτά ύδατα πάλαι Ἦχος γ΄

Οτά ύδατα πάλαι, νεύματι θείω εἰς μίαν συναγωγήν συναθροί σας, καί τεμνω θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαώ, ούτος ο Θεός ημών, δεδοξασμένος υπάρχει, αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Πρός σέ ορθρίζω Ἦχος γ΄

Πρός σέ ορθρίζω, τόν τού παντός Δημιουργόν, τήν υπερέχουσαν πάντανούν ειρήνην, διότι φώς τά προστάγματά σου, εν οίς με καθοδήγησον.

Σέ ακατάφλεκτον βάτον Ἦχος γ΄

Σέ τήν αθάνατον Κύριε πηγήν Ἦχος γ΄

Σέ τήν αθάνατον Κύριε πηγήν, τήν δι' Αγίων ιάματα, τών ανθρωπων τώ γένει παρέχουσαν, αεί μεγαλύνομεν, ότι σώζεις τάς ψυχάς ημών.

Σέ τήν ακατάφλεκτον Βάτον Ἦχος γ΄

Σέ τήν ακατάφλεκτον Βάτον, καί αγίαν Παρθένον, τήν Μητέρα τού Φωτός, καί Θεοτόκον, τήν ελπίδα πάντων ημών μεγαλύνομεν.

Σέ τόν εν πυρί δροσίσαντα Ἦχος γ΄

Σέ τόν εν πυρί δροσίσαντα, Παίδας θεολογήσαντας, καί Παρθένω, ακηράτω, ενοικήσαντα, Θεόν Λόγον υμνούμεν, ευσεβώς μελωδούντες. Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Σκηνώσεως Ιωνάς Ἦχος γ΄

Σκηνώσεως Ιωνάς, τής εν κατωτάτω άδου τής φύσεως, σύμβολον γεγονώς εβόα, ανάγαγε εκ φθοράς, τήν ζωήν μου Φιλάνθρωπε.

Σοβαρός ο τύραννος Ἦχος γ΄

Σταυροφανώς Μωϋσής στιχηρά Ἦχος γ΄

Σταυροφανώς Μωϋσής, εν τώ όρει, χείρας εκτείνας προς ύψος, τόν Αμαλήκ ετροπούτο, σύ δέ Σωτήρ τάς παλάμας απλώσας, εν τώ Σταυρώ τώ τιμίω, ενηγκαλίσω με σώσας, τής δουλείας τού εχθρού, καί έδωκάς μοι σημείωσιν ζωής, από τόξου φυγείν τών εναντίων μου. Διά τούτο, Λόγε, προσκυνώ τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον.

Στείρα ψυχή καί άγονε Ἦχος γ΄

Στείρα ψυχή καί άγονε, κτήσαι καρπόν ευκλεή, ευτεκνουμένη βόησον. Εστερεώθην διά σου ο Θεός, ουκ έστιν άγιος, ουκ έστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στειρωθέντα μου τόν νούν Ἦχος γ΄

Στειρωθέντα μου τόν νούν, καρποφόρον ο Θεός ανάδειξόν με, γεωργέ τών καλών, φυτουργέ τών αγαθών, τή ευσπλαγχνία σου.

Στερέωσον Κύριε Ἦχος γ΄

Στερέωσον Κύριε, τάς καρδίας ημών, καί φώτισον εις τήν σήν υμνωδιαν, τού δοξάζειν σε Σωτήρ εις αιώνα αιώνος.

Σώσόν με Κύριε ο Θεός μου Ἦχος γ΄

Σώσόν με Κύριε ο Θεός μου, σύ γάρ πάντων η σωτηρία, ο κλύδων με τών παθών εκταράπτει, καί τό βάρος τών ανομιών με βυθίζει, δός μοι χείρα βοηθείας, καί προς φώς ανάγαγέ με κατανύξεως, ως μόνος εύσπλαγχνος καί φιλάνθρωπος.

Τά Χερουβίμ μιμούμενοι Ἦχος γ΄

Τά Χερουβίμ μιμούμενοι, Παίδες, εν τή καμίνω εχόρευον βοώντες. Ευλογητός εί ο Θεός, ότι εν αληθεία καί κρίσει, επήγαγες ταύτα πάντα διά τάς αμαρτίας ημών, ο υπερύμνητος καί δεδοξασμένος εις πάντας τούς αιώνας.

Τεμνομένην θάλασσαν Ἦχος γ΄

Τήν εκ Παρθένου σου γέννησιν Ἦχος γ΄

Τήν εκ Παρθένου σου γέννησιν, ο Προφήτης προβλέπων, ανεκήρυττε βωών. Τήν ακοήν σου ακήκοα καί εφοβήθην, ότι από θαιμάν, καί εξ όρους αγίου κατασκίου, επεδήμησας, Χριστέ.

Τήν εν βάτω καί πυρί Ἦχος γ΄

Τήν εν βάτω καί πυρί, προγραφείσαν εν Σινά, τώ νομοθέτη Μωσή, καί τό θειον εν γαστρί, αφλέκτως συλλαβούσαν πύρ, τήν ολόφωτον καί άσβεστον λαμπάδα, τήν όντως Θεοτόκον, εν ύμνοις τιμώντες σέ μεγαλύνομεν.

Τήν Μωσέως ωδήν Ἦχος γ΄

Τήν Μωσέως ωδήν, αναλαβούσα βόησον ψυχή, Βοηθός και σκεπαστής, εγένετό μοι εις σωτηρίαν, ούτός μου Θεός καί δοξάσω αυτόν.

Τήν σήν ειρήνην Ἦχος γ΄

Τήν σήν ειρήνην, ταίς Εκκλησίαις σου Χριστέ, τή αηττήτω δυνάμει τού Σταυρού σου, ο εκ νεκρών αναστάς παράσχου, καί σώσον τάς ψυχάς ημών.

Τήν ωραιότητα κάθισμα Ἦχος γ΄

Τήν ωραιότητα, τής παρθενίας σου, καί τό υπέρλαμπρον, τό τής αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς, εβόα σοι Θεοτόκε. Ποίόν σοι εγκώμιον, προσαγάγω επάξιον, τί δέ ονομάσω σε; απορώ καί εξίσταμαι, διό ως προσετάγην βώω σοι. Χαίρε η Κεχαριτωμένη.

Τής νυκτός διελθούσης Ἦχος γ΄

Τής νυκτός διελθούσης, ήγγικεν η ημέρα, καί τό φώς τώ κόσμω επέλαμψε, διά τούτο υμνεί σε τάγματα Αγγέλων καί δοξολογεί σε Χριστέ ο Θεός.

Τό κατάσκιον όρος Ἦχος γ΄

Τό κατάσκιον όρος, ο Αββακούμ προεώρα, τήν άχραντόν σου μήτραν Αγνή, διό και

ανεκραύγαζεν. Από Θαιμάν ήξει ο Θεός ο Άγιος, και εξ όρους κατασκίου δασέος.
Τό ξένον και απόρρητον Ἦχος γ΄

Τό ξένον και απόρρητον, τού αχράντου σου τόκου, θεοπρεπές μυστήριο, καταπλήττει
Αγγέλους, και τών βροτών τάς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη, και γάρ Θεός εν μήτρα
σου, σαρκωθείς ασυγχύτως, άνευ σποράς, ώφθης ο απρόσιτος προσιτός μοι, ενώσας με
θεότητι, τή αυτού παραδόξως.

Τό πρίν εικόνι τή χρυσή Ἦχος γ΄

Τό πρίν εικόνι τή χρυσή, Περσικώ σεβάσματι, Παίδες ου προσεκύνησαν τρείς, υμνούντες εν μέσω
τής καμίνου. Ο τών Πατέρων Θεός ευλογητός εί.

Τό στερέωμα Ἦχος γ΄

Τό στερέωμα, τών επί σοί πεπιοθότων, στερέωσον Κύριε τήν
Εκκλησίαν, ήν εκτήσω, τώ τιμίω σου αίματι.

Τό φώς σου τό άνέσπερον Χριστέ Ἦχος γ΄

Τό φώς σου τό άνέσπερον Χριστέ, καταύγασον ο Θεός τή ταπεινή μου ψυχή, και οδήγησον εις
τόν φόβον σου, διότι φώς τά προστάγματά σου.

Τόν εν τή βάτω Μωσή Ἦχος γ΄

Τόν εν τή βάτω Μωσή, τής Παρθένου τό θαύμα, έν Σιναίω τώ όρει
προτυπώσαντά ποτέ, υμνείτε, ευλογείτε, και υπερυψούτε εις πάντας
τούς αιώνας.

Τόν εν φλογί Ἦχος γ΄

Τόν εν φλογί τοίς Παισί τών Εβραίων, συγκαταβάντα θεϊκή τή δυνάμει, και οφθέντα Κύριον, ιερείς
ευλογείτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εξ ανάρχου τού Πατρός Ἦχος γ΄

Τόν εξ ανάρχου τού Πατρός, γεννηθέντα πρό αιώνων Θεόν, και επ'
εσχάτων εκ τής Θεοτόκου, σάρκα ενδυσάμενον, ως τέλειον
άνθρωπον, και Θεόν εκ τού Θεού, υμνείτε, ευλογείτε, και υπερυψούτε
εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν νυμφώνά σου βλέπω εξαποστειλάριον Ἦχος γ΄

Τόν νυμφώνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καί ένδυμα ουκ έχω, ίνα εισέλθω εν αυτώ, λάμπρυνόν μου τήν στολήν τής ψυχής, Φωτοδότα, καί σώσόν με.

Τόν υπ' Αγγέλων ασιγήτως 'Ηχος γ'

Τόν υπ' Αγγέλων ασιγήτως, εν υψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οι ουρανοί τών ουρανών, γή καί όρη καί βουνοί, καί βυθός καί πάν γένος ανθρώπων, ύμνοις αυτόν ως Κτίστην, καί Λυτρωτήν ευλογείτε.

Τόξον έθραυσας εχθρών 'Ηχος γ'

Τόξον έθραυσας εχθρών, καί θυρεούς συνέτισπας εν ισχύϊ, Δέσποτα Χριστέ, τό στερέωμα ημών, άγιος εί Κύριε.

Τούς εις τά τέλη τών αιώνων 'Ηχος γ'

Τούς εις τά τέλη τών αιώνων, κατανήσαντας φιλόνηρωπε, καί τρικυμίας πειρασμών, απολέσθαι κινδυνεύοντας, βοώντας, μή παρίδης. Σώσον Σωτήρ ως έσωσας, τού θηρός τόν προφήτην.

Τρεις Παίδες εν καμίνω 'Ηχος γ'

Τρεις Παίδες εν καμίνω, τήν Τριάδα τυπώσαντες, τού πυρός τήν απειλήν κατεπάτησαν, καί υμνούντες εβόων. Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Τώ τύπω τού σταυρού 'Ηχος γ'

Τών γηγενών τίς ήκουσε 'Ηχος γ'

Τών γηγενών τίς ήκουσε τοιούτον, ή τίς εώρακε ποτέ; ότι παρθένος ευρέθη εν γαστρί έχουσα, καί ανωδίνως τό βρέφος αποτεκούσα τοιούτόν σου τό θαύμα καί σέ αγνή Θεοκυήτορ Μαρία μεγαλύνομεν.

Τών υπ' Αγγέλων ασιγήτως 'Ηχος γ'

Τών υπ' Αγγέλων ασιγήτως, εν υψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οι ουρανοί τών ουρανών, γή καί όρη καί βουνοί, καί βυθός καί πάν γένος ανθρώπων, ύμνοις αυτόν ως Κτίστην, καί Λυτρωτήν ευλογείτε.

Φαραώ τά άρματα 'Ηχος γ'

Φαραώ τά άρματα, βυθώ καλύψας Κύριε τήν θάλασσαν διέρρηξας, καί έσωσας άσμασιν υμνούντά σε, λαόν Ισραηλίτην.

Φώς αναλλοίωτον εξαποστειλάριον 'Ηχος γ'

Φώς αναλλοίωτον Λόγε, φωτός Πατρός αγεννήτου, έν τώ φανέντι φωτί σου, σήμεραν έν Θαβωρίω, φώς είδομεν τόν, Πατέρα, φώς καί τό Πνεύμα, φωταγωγούν πάσαν Κτίσιν.

Χέρσον αβυσσοτόκον πέδον ήλιος 'Ηχος γ'

Χέρσον αβυσσοτόκον πέδον ήλιος, επεπόλευσέ ποτε, ωσει τείχος γάρ επάγη, εκατέρωθεν ύδωρ, λαώ πεζοποντοπορούντι, και θεαρέστως μέλποντι. Άσωμεν τώ Κυρίω, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Ως είδεν Ησαίας συμβολικώς 'Ηχος γ'

Ως είδεν Ησαίας συμβολικώς, εν θρόνω επηρμένω Θεόν, υπ' Αγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ώ τάλας! εβόα, εγώ, πρό γάρ είδον σωματούμενον Θεόν, φωτός ανεσπέρου, και ειρήνης δεσπόζοντα.

Ως όμβρος επ' άγρωστιν 'Ηχος γ'

Ως πάλαι τούς ευσεβείς 'Ηχος γ'

Ως πάλαι τούς ευσεβείς, τρεις Παίδας εδρόσισας, εν τή φλογί τή Χαλδαϊκή, τώ φωτιστικώ τής θεότητος πυρί, και ημάς καταύγασον, Ευλογητός εί κράζοντας, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Αβραμιαίοι ποτέ 'Ηχος δ'

Αβραμιαίοι ποτέ, εν Βαβυλώνι παίδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, και υμνούντες έψαλλον, ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Αβραμιαίοι ποτέ, εν Βαβυλώνι Παίδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, εν ύμνοις κραυγάζοντες, ο τών Πατέρων Θεός ευλογητός εί.

Ακήκοεν ο Προφήτης 'Ηχος δ'

Ακήκοεν ο Προφήτης, τήν έλευσίν σου Κύριε και εφοβήθη, ότι μέλλεις εκ Παρθένου τίκτεσθαι, και ανθρωποις δείκνυσθαι, και έλεγεν.

Ακήκοα τήν ακοήν σου, και εφοβήθην, δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Άκουε Κόρη Παρθένε 'Ηχος δ'

Άκουε Κόρη Παρθένε αγνή, ειπάτω δή ο Γαβριήλ, βουλήν Υψίστου αρχαίαν αληθινήν, γενού πρός υποδοχήν ετοιμή Θεού, Διά σου γάρ ο αχώρητος, βροτοίς συναναστρέφεται, διό και χαίρων βοώ, Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ἄναξ ἀνάκτων Ἰαμβικός Ἦχος δ'

Ἄναξ ἀνάκτων, οἴος ἐξ οἴου μόνος, Λόγος προελθών, Πατρός ἐξ ἀναιτίου. Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις, Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, Ἄδουσι, Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς Ἦχος δ'

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε Ἦχος δ'

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τό φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ τό πνεύμά μου, ὀρθρίζει καί υμνεῖ σε, σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν, καί πρὸς σέ καταφεύγω, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ

Ἀνοίξω τὸ στόμά μου Ἦχος δ'

Ἀνοίξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται Πνεύματος, καί λόγον ἐρεύξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καί ἄσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα (τὴν κοίμησιν, τὴν εἴσοδον, τὴν σύλληψιν).

Ἄπας γηγενῆς Ἦχος δ'

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερά θαυμάσια (τὴν ἱεράν Μετάστασιν, τά ἱερά Εἰσόδια,) τῆς Θεομήτορος, καί βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή αειπάρθενε.

Ἄρματα Φαραῷ Ἦχος δ'

Ἄρματα Φαραῷ, καί τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ὁ κραταῖος ἐν πολέμοις, ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δεδόξασται

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται Ἦχος δ'

Ασεβείς ουκ όψονται, τήν δόξαν σου, αλλ' ημείς σέ Μονογενές, Πατρικής απαύγασμα, δόξης θεότητος, εκ νυκτός ορθρίζοντες, ανυμνούμέν σε φιλάνθρωπε.

Άσομαί σοι Κύριε Ἦχος δ'

Άσομαί σοι Κύριε ο Θεός μου, ότι εξήγαγες λαόν, δουλείας Αιγύπτου, εκάλυψας δέ άρματα Φαραώ, καί τήν δύναμιν.

Αφ' ύψους κατήλθες Ἦχος δ'

Αφ' ύψους κατήλθες, βουλήσει επί γής, ο υπεράνω πάσης αρχής, καί ταπεινήν ανύψωσας εξ άδου κατωτάτου, φύσιν βροτείαν, ου γάρ έστιν άγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Γή καί πάντα τά εν αυτή Ἦχος δ'

Γή καί πάντα τά εν αυτή, θάλασσα καί πάσαι αι πηγαί, οι ουρανοί τών ουρανών, φώς καί σκότος, ψύχος καί καύσων, υιοί τών ανθρώπων, ιερείς ευλογείτε τόν Κύριον, καί υπερευφούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Δι' αγάπησιν Οικτίρμον Ἦχος δ'

Δι' αγάπησιν Οικτίρμον, τής σής εικόνας επί Σταυρού σου έστης, καί ετάκησαν τά έθνη, σύ γάρ εί Θεός ημών, ισχύς μου καί ύμνησις.

Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον Ἦχος δ'

Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον ειργάσατο, Άγγελος τοίς Οσίοις Παισί, τούς Χαλδαίους δέ καταφλέγον πρόσταγμα Θεού, τόν τύραννον έπεισε βοάν. Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών

Εβόησαν, εν ευφροσύνη Ἦχος δ'

Εβόησαν, εν ευφροσύνη Δικαίων τά πνεύματα, Νύν τώ Κόσμω, διαθήκη καινή διατίθεται, καί ραντίσματοι, καινουργείσθω λαός θείου Αίματος.

Εβόησε, προτυπών Ἦχος δ'

Εβόησε, προτυπών τήν ταφήν τήν τριήμερον, ο προφήτης Ιωνάς, εν τώ κήτει δεόμενος, Εκ φθοράς με ρύσαι, Ιησού βασιλεύ τών δυνάμεων.

Έδωκας σημείωσιν στιχηρά απόστιχα Ἦχος δ'

Έδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον, δι' οὐ εθριάμβευσας, τὰς αρχὰς τοῦ σκότους, καί τὰς εξουσίας, καί επανήγαγες ἡμὰς, εἰς τήν ἀρχαίαν μακαριότητα, διό σου τήν φιλόφιλανθρωπον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως Ἦχος δ'

Εἰς πάσαν τήν γήν ἐξήλθεν Ἦχος δ'

Εἰσακήκοα ὁ Θεός Ἦχος δ'

Εἰσακήκοα ὁ Θεός, τήν ἀκοήν σου καί εφοβήθην, κατενόησα τά ἔργα σου, ὁ Προφήτης ἔλεγε, καί ἐδόξασά σου τήν δύναμιν.

Εἰσακήκοα τήν ἔνδοξον Ἦχος δ'

Εἰσακήκοα τήν ἔνδοξον οικονομίαν σου Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ρύσῃ τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκλινας Χριστέ Ἦχος δ'

Ἐκλινας Χριστέ τή καταβάσει σου, οὐρανοῦς ἐν συνέσει, καί ὠφθης σεσαρκωμένος ἐπὶ γῆς. Διό πάντες βοῶμεν. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόφιλανθρωπε.

Ἐν κήτει Χριστέ τριημερεύσας Ἦχος δ'

Ἐν κήτει Χριστέ τριημερεύσας, Ἰωάνης προέγραψέ σε τόν ἀθάνατον, ὡς νεκρόν ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου Ἦχος δ'

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου, διό οἱ ἀσθενούντες περιοζώσαντο δύναμιν.

Ἐν πελάγει τοῦ βίου Ἦχος δ'

Ἐν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί μου κατήλθον εἰς βυθόν, ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωάνης, οὕτω βοῶ σοι. Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν με ἀνάγαγε δέομαι, Ὑιέ τοῦ Θεοῦ καί Λόγε.

Ἐν πυρί φλογός παρίστανται Ἦχος δ'

Εν πυρί φλογός παρίστανται, σοί Χερουβείμ, Σεραφεείμ Κύριε, καί πάσα κτίσις ύμνον άδει σοι τερπνόν. Υμνεΐτε, ευλογεΐτε, καί υπερυψούτε, Χριστόν τόν μόνον Δημιουργόν, εις πάντας τούς αιώνας.

Εν τή καμίνω, Αβραμιαίοι 'Ηχος δ'

Εν τή καμίνω, Αβραμιαίοι Παΐδες τή Περσική, πόθω ευσεβείας μάλλον ή τή φλογί, πυρπολούμενοι εκραύγαζον, Ευλογημένος εί, εν τώ Ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Εν τώ θλίβεσθαίμε 'Ηχος δ'

Εν τώ θλίβεσθαίμε, εβόησαπρός Κύριον, καί επήκουσέ μου, ο Θεός τής σωτηρίας μου.

Εξεΐστη τά σύμπαντα 'Ηχος δ'

Εξεΐστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, (εν τή σεπτή Κοιμήσει σου, εν τή σεπτή Εισόδω σου,) σύ γάρ απειρόγαμε Παρθένε, έσχεσ εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοΐς υμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Επαρθέντα σε ιδούσα 'Ηχος δ'

Επαρθέντα σε ιδούσα η Εκκλησία, επί Σταυρού τόν 'Ηλιον τής δικαιοσύνης, έστη εν τή τάξει αυτής, εικότως κραυγάζουσα, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Επαρθέντα σε ιδούσα η Εκκλησία, επί τόν 'Ηλιον τής δικαιοσύνης, έστη εν τή τάξει αυτής, εικότως κραυγάζουσα, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Επεφάνης σήμερον κοντάκιον 'Ηχος δ'

Επεφάνης σήμερον τή οικουμένη, καί τό φώς σου Κύριε, εσημειώθη εφ' ημάς, έν επιγνώσει υμνούντάς σε. 'Ηλθες εφάνης τό Φώς τό απρόσιτον.

Εποίησε κράτος 'Ηχος δ'

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτού, καθείλε γάρ δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, ο Θεός τού Ισραήλ, εν οίς επεσκέψατο ημάς, Ανατολή εξ ύψους, καί κατηύθυνεν ημάς εις οδόν ειρήνης.

Ἐρρηξε γαστρός Ιαμβικός Ἦχος δ'

Ἐρρηξε γαστρός ητεκνωμένης πέδας, Ὑβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης, Μόνη προσευχή τῆς Προφήτιδος πάλαι Ἄννης, φερούσης πνεύμα συντετριμμένον, Πρός τόν δυνάστην, καί Θεόν τών γνώσεων.

Εστερεώθη η καρδιά μου Ἦχος δ'

Εστερεώθη η καρδιά μου εν Κυρίῳ, υψώθη κέρας μου εν Θεῷ μου, επλατύνθη επ' εχθρούς μου τό στόμα μου, ευφράνθην εν σωτηρίῳ σου

Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς Ἦχος δ'

Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τήν κατάραν εισωκίσατο, σύ δέ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τήν ευλογίαν εξήνθησας, Ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ευεργέτα Χριστέ Παντοδύναμε Ἦχος δ'

Ευεργέτα Χριστέ Παντοδύναμε, τοὺς εν μέσω φλογός ευσεβήσαντας, συγκαταβάς εδρόσισας, καί εδίδαξας μέλπειν, Πάντα τά έργα, ευλογεῖτε υμνεῖτε τόν Κύριον.

Ευφραίνεται επί σοί Ἦχος δ'

Ευφραίνεται επί σοί, η Εκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σύ μου ισχύς Κύριε, καί καταφυγή καί στερέωμα.

Ευφράνθητι Ιερουσαλήμ Ἦχος δ'

Ευφράνθητι Ιερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οι αγαπώντες Σιών, ο βασιλεύων γάρ εις τοὺς αἰῶνας, Κύριος τών Δυνάμεων ήλθεν, ευλαβείσθω πάσα η γή, εκ προσώπου αυτού, καί βοάτω, Πάντα τά έργα υμνεῖτε τόν Κύριον.

Ζάλη με λογισμών Ἦχος δ'

Ζάλη με λογισμών καταλαβούσα, εις βυθόν καθέλκει με, αμέτρων πλημμελημάτων, αλλά σύ Κυβερνήτα αγαθέ, προφθάσας διάσωσόν με.

Ἦθελον δάκρυσιν εξαλείψαι Ἦχος δ'

Ἦθελον δάκρυσιν εξαλείψαι, τών εμών πταισμάτων Κύριε τό χειρόγραφον, καί τό υπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διά μετανοίας ευαρεστήσαί σοι, ἀλλ' ο εχθρός ἀπατά με, καί πολεμεῖ τήν ψυχῆν μου. Κύριε, πρίν εις τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Ἦλθον εις τά βάθη Ἦχος δ'

Ἦλθον εις τά βάθη τῆς θαλάσσης, καί κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς Θεός εκ φθοράς ἀνάγαγε, τήν ζωήν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Θαλάσσης τό ερυθραῖον Ἦχος δ'

Θαλάσσης τό ερυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἰχνεσιν, ο παλαιός πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τήν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Θεῖω καλυφθεῖς Ἰαμβικός Ἦχος δ'

Θεῖω καλυφθεῖς ο βραδύγλωσσος γνόφω. Ἐρρητόρευσε τόν θεόγραφον νόμον Ἰλύν γάρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου, Ὁρά τόν ὄντα, καί μιεῖται Πνεύματος Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν Ἦχος δ'

Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὄν ου τολμά Ἀγγέλων ἀτενίσαι τά τάγματα, διά σοῦ δέ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὄν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανιαῖς Στρατιαῖς σέ μακαρίζομεν

Θεόν Πατέρα δημιουργόν Ἦχος δ'

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν Ἦχος δ'

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε εορτήν, καί ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαΐων καί κλάδων,

ύμνοις κραυγάζοντες, Ευλογημένος ο ερχόμενος, εν ονόματι Κυρίου, Σωτήρος ημών.

Θύσω σοι, μετά φωνής Ἦχος δ'

Θύσω σοι, μετά φωνής αινέσεως κυριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Ιλασμός ημίν Χριστέ Ιαμβικός Ἦχος δ'

Ιλασμός ημίν Χριστέ καί σωτηρία, Ο Δεσπότης έλαμψας εκ τής Παρθένου, Ἰν, ως Προφήτην θηρός εκ θαλατίου, Στέρνων Ιωνάν, τής φθοράς διαρπάσης, Ὅλον τόν Αδάμ, παγγενή πεπτωκότα.

Ιωακείμ καί Άννα κοντάκιον Ἦχος δ'

Ιωακείμ καί Άννα όνειδισμού ατεκνίας, καί Αδάμ καί Εύα, εκ τής φθοράς τού θανάτου, ηλευθερώθησαν, Άχραντε, εν τή αγία γεννήσει σου, αυτήν εορτάζει καί ο λαός σου, ενοχής τών πταισμάτων, λυτρωθείς εν τώ κράζειν σοι, Η στείρα τίκτει τήν Θεοτόκον, καί τροφόν τής ζωής ημών.

Κατεπλάγη Ιωσήφ κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ιωσήφ, τό υπέρ φύσιν θεωρών, καί ελάμβανεν εις νούν, τόν επί πόκον υετόν, εν τή ασπόρω συλλήψει σου Θεοτόκε, Βάτον εν πυρί ακατάφλεκτον, Ράβδον Ααρών τήν βλαστήσασαν, καί μαρτυρών ο Μνήστωρ σου καί φύλαξ, τοίς Ιερεύσιν εκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, καί μετά τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κρυπτόν θεϊόν άχραντον Ἦχος δ'

Κρυπτόν θεϊόν άχραντον, εν σοί τελείται εμφανές Μυστήριον, Παρθένε άχραντε, καί γάρ Θεός εκ σου σεσωμάτωται, δι' ευσπλαχνίαν, διό σε ως Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Κύριε, ανελθών εν τώ Σταυρώ Ἦχος δ'

Κύριε, ανελθών εν τώ Σταυρώ, τήν προγονικήν ημών κατάραν
εξήλειψας καί κατελθών εν τώ Άδη, τούς απ' αιώνος δεσμίους
ηλευθέρωσας, αφθαρσίας δωρούμενος τών ανθρώπων τώ γένει, διά
τούτο υμνούντες, δοξάζομεν, τήν ζωοποιόν καί σωτήριόν σου
Έγερσιν.

Λίθος αχειρότμητος Έχος δ'

Λίθος αχειρότμητος όρους, εξ αλαξέυτου σου Παρθένε, ακρογωνιαίος ετμήθη, Χριστός συνάψας
τάς διεστώτας φύσεις, Διό επαγαλλόμενοι σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Λόγου Θεού άφραστον Έχος δ'

Λόγου Θεού άφραστον εν σοί τελείται, εμφανώς Μυστήριον, Παρθένε άχραντε, καί γάρ Θεός, εκ
σου σεσωμάτῳται δι' ευσπλαγχνίαν, διό σε ως Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Λύει τά δεσμά Ιαμβικός Έχος δ'

Λύει τά δεσμά καί δροσίζει τήν φλόγα, Ο τρισσοφεγγής τής θεαρχίας
τύπος, Υμνούσι Παίδες, ευλογεί δέ τόν μόνον, Σωτήρα καί
παντουργόν, ως ευεργέτην, Η δημιουργηθείσα σύμπασα κτίσις.

Λυτήριον κάθαρσιν αμπλακημάτων Ιαμβικός Έχος δ'

Λυτήριον κάθαρσιν αμπλακημάτων, Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος
δρόσον, Ω τέκνα φωτόμορφα τής Εκκλησίας, Νύν εκ Σιών γάρ
εξελήλυθε νόμος, Η γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Λυτρωτά τού παντός Έχος δ'

Λυτρωτά τού παντός παντοδύναμε, τούς εν μέσω φλογός
ευσεβήσαντας, συγκαταβάς εδρόσισας, καί εδίδαξας μέλπειν, Πάντα
τά έργα ευλογείτε, υμνείτε τόν Κύριον.

Μεγαλύνομεν πάντες Έχος δ'

Μεγαλύνομεν πάντες, τήν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτήρ ημών, η δόξα τών δούλων σου, καί
στέφανος τών πιστών, ο μεγαλύνας την μνήμην τής τεκούσης σε.

Μετά τόκον σε Αγνή Έχος δ'

Μετά τόκον σε Αγνή, καί πρό τού τόκου, καί εν τόκῳ άχραντε, σέ πάσα η κτίσις καταγγέλλουσα,

ως Θεοτόκον αληθή μεγαλύνομεν.

Μή παραδώης ημάς Ἦχος δ'

Μή παραδώης ημάς εις τέλος, διά τό όνομά σου καί μή διασκεδάσης τήν διαθήκην σου, καί μή αποστήσης τό έλεός σου αφ' ημών, Κύριε ο Θεός τών Πατέρων ημών, ο υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Μωϋσής εν τώ όρει Ἦχος δ'

Νάουσαν ακρότομον Ἦχος δ'

Νάουσαν ακρότομον, προστάγματι σώ, στερεάν εθήλασε πέτραν, Ισραηλίτης λαός, η δέ πέτρα σύ Χριστέ, υπάρχεις καί ζωή, εν ώ εστερεώθη η Εκκλησία κράζουσα, Ωσαννά, ευλογημένος εί ο ερχόμενος.

Νέοι τρείς εν Βαβυλώνι Ἦχος δ'

Νέοι τρείς εν Βαβυλώνι, προσταγμα τυραννικόν, εις φλήναφον θέμενοι, μέσον τού πυρός ανεβών, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Νύν αναστήσομαι Ἦχος δ'

Νύν αναστήσομαι, προφητικώς έφη ο Θεός, νύν υψωθήσομαι, νύν δοξασθήσομαι, τόν πεσόντα προσλαβών εκ τής Παρθένου, καί πρός φώς τό θαυμαστόν, ανυψών τής εμής θεότητος.

Ο ανατείλας το φώς Ἦχος δ'

Ο ανατείλας τό φώς, καί φωτίσας τόν όρθρον, καί δείξας τήν ημέραν, δόξα σοι, Ιησού Υιέ τού Θεού.

Ο διασώσας εν πυρί Ἦχος δ'

Ο διασώσας εν πυρί, τούς Αβραμιαίους σου Παίδα, καί τούς Χαλδαίους ανελών, οίς αδικως δικαίους ενήδρευσαν, υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων, ευλογητός εί.

Ο εν αρχή άναρχος Λόγος Ἦχος δ'

Ο εν αρχή άναρχος Λόγος, σύν Πατρί καί τώ Πνεύματι, Υιός μονογενής, ευλογημένος εί καί υπερυψούμενος, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Ο εν τώ όρει τώ Μωσει 'Ηχος δ'

Ο εν τώ όρει τώ Μωσει συλλαλήσας, καί τύπον τής Παρθένου τήν βάτον δείξας, ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ο εξ υψίστου κληθείς 'Ηχος δ'

Ο εξ υψίστου κληθείς, ουκ απ' ανθρώπων, ότε τό επίγειον σκότος ημαύρωσε, τούς οφθαλμούς σου τού σώματος, τής ασεβείας, δημοσιεύον τήν σκυθρωπότητα, τότε τό ουράνιον, φώς περιήστραψε, σής διανοίας τά όμματα, τής ευσεβείας ανακαλύπτον τήν ωραιότητα, όθεν επέγνως τόν εξάγοντα, φώς εκ σκότους Χριστόν τόν Θεον ημών, όν ικέτευε σώσαι, καί φωτίσαι τας ψυχάς ημών.

Ο καθήμενος εν δόξη 'Ηχος δ'

Ο καθήμενος εν δόξη, επί θρόνου θεότητος, εν νεφέλη κούφη, ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, τή ακηράτω παλάμη καί διέσωσε, τούς κραυγάζοντας, δόξα Χριστέ τή δυνάμει σου.

Ο κτησάμενος ημάς 'Ηχος δ'

Ο κτησάμενος ημάς, περιούσιον λαόν, τώ αίματί σου, Κύριε, τήν εν ομονοία σήν ειρήνην δός ημίν, φυλάττων τήν ποιήνην σου.

Ο πατάξας Αίγυπτον 'Ηχος δ'

Ο πατάξας Αίγυπτον, καί Φαραώ τόν τύραννον, βυθίσας εν θαλάσση, λαόν διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκώς άδοντα, ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Ο στερεών βροντήν 'Ηχος δ'

Ο στερεών βροντήν καί κτίζων πνεύμα, στερέωσόν με Κύριε, ίνα υμνώ σε ειλικρινώς, καί ποιώ τό θέλημά σου, ότι ουκ έστιν Άγιος, ως σύ ο Θεός ημών.

Ο τά σύμπαντα φέρων 'Ηχος δ'

Ο τά σύμπαντα φέρων, τή απορρήτω σου δυνάμει Χριστέ, τούς οσίους σου Παίδας, εν τή φλογί εδρόσισας κράζοντας, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ο τόκος σου άφθορος 'Ηχος δ'

Ο τόκος σου άφθορος εδείχθη, Θεός εκ λαγόνων σου προήλθε, σαρκοφόρος, ός ώφθη επί γής, καί τοίς ανθρώποις συνανεστράφη, σέ Θεοτόκε, διό πάντες μεγαλύνομεν.

Ο τού φωτός διατμήξας 'Ηχος δ'

Ο τού φωτός διατμήξας τό πρωτόγονον χάος, ως εν φωτί τά έργα υμνεί σε Χριστέ, τόν Δημιουργόν, εν τώ φωτί σου, τάς οδούς ημών εύθυνον.

Ο τών Πατέρων Θεός 'Ηχος δ'

Ο τών Πατέρων Θεός, μή κατασχύνης ημάς, αλλά δώρησαι ημίν, εν παρησία βοάν σοι. Ευλογητός εί ο Θεός

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ κάθισμα 'Ηχος δ'

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, Εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς Βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν, όπλον ειρήνης, αήττητον τρόπαιον.

Οδισώσας εν πυρί 'Ηχος δ'

Οδισώσας εν πυρί, τούς Αβραμιαίους σου Παίδας, καί τούς Χαλδαίους ανελών, οίς αδίκως δικαίους ενήδρευσαν, υπερόμνητε Κύριε, ο Θεός, ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Οι εν Βαβυλώνι Παίδες 'Ηχος δ'

Οι εν Βαβυλώνι Παίδες, τώ θείω πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου καί φλογός απειλήν, ανδρείως κατεπάτησαν, καί μέσον πυρός εμβληθέντες, δροσιζόμενοι έψαλλον, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Όρθρον φαιινόν ημίν 'Ηχος δ'

Ότι εποίησέ μοι 'Ηχος δ'

Ότι εποίησέ μοι, μεγαλεία ο δυνατός, καί άγιον τό όνομα αυτού, καί τό έλεος αυτού, εις γενεάν και γενεάν, τοίς φοβουμένοις αυτόν.

Ὅτι στείρα ἔτεκεν Ἦχος δ'

Ὅτι στείρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καί ἡ πολλή ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, Ἄγιος εἰ Κύριε.

Οὐκ ἐλάτρευσαν Ἦχος δ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρά τόν Κτίσαντα, ἀλλά πυρός ἀπειλήν; ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καί Θεός εὐλογητός εἰ.

Οὐκ ἐν σοφία Ἦχος δ'

Οὐκ ἐν σοφία. καί δυνάμει καί πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφία Χριστέ, οὐ γάρ ἐστὶν Ἄγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος Ἦχος δ'

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένη Κύριε, ἐν χειρὶ γάρ κραταιά, ἐλυτρώσω τόν λαόν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε.

Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ Ἦχος δ'

Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τό κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καί στε ρεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου

Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν Ἦχος δ'

Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, καί τήν φύσιν θεώσας, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Παῖδας εὐαγεῖς Ἦχος δ'

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δέ ἐνεργούμενος, τήν οἰκουμένην ἀπάσαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τά ἔργα, καί ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Πάντα τά ἔργα τοῦ Θεοῦ Ἦχος δ'

Πάντα τά έργα τού Θεού, καί πάσα κτίσις, ευλογείτε τόν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τό φῶς, καί τήν οἰκουμένην πάσαν ἐφώτισε, καί ζωήν αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ὑμνεῖτε λαοί, καί ὑπερυψοῦτε, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πύρ φλέγον Ἄγγελος Ἦχος δ'

Σέ τήν υπερένδοξον νύμφην Ἦχος δ'

Σέ τήν υπερένδοξον νύμφην, καί Παναγίαν Θεοτόκον, τήν τόν Κτίστην τεκούσαν, τῶν ορατῶν τε πάντων καί ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σύ Κύριέ μου φῶς Ἦχος δ'

Σύ Κύριέ μου φῶς, εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σύμφωνον εθρόησεν ὀργάνων Ἰαμβικός Ἦχος δ'

Σύμφωνον εθρόησεν ὀργάνων μέλος, Σέβειν τό χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας. Ἡ τού Παρακλήτου δέ φωσφόρος χάρις, Σεβασμιάζει τού βοάν, Τριάς μόνη, Ἰσοσθενής, ἀναρχος, ευλογητός εἰ.

Τά σύμπαντα Δέσποτα Ἦχος δ'

Τά σύμπαντα Δέσποτα, τή σή σοφία συνεστήσω, γῆς δέ πάλιν ἠδρασας, ὡς οἶδας τόν πυθμένα, τή βάσει πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων, διό πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες. Ευλογεῖτε πάντα τά έργα Κυρίου, ἀπαύστως τόν Κύριον.

Ταχύ προκατάλαβε κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε Σωθεῖς διὰ πίστεως, Σώζων πολυάθλε, σωτήριος γέγονας, χειμαζομένων λιμῆν, προνοία Χριστοῦ τού Θεοῦ, βρύεις γάρ ἰαμάτων, ποταμούς τοῖς ποθοῦσι, παύεις ἀρρωστημάτων, τόν φλογμόν καθ' ἐκάστην, διό τήν θείαν μνήμην σου, πίστει γεραίρομεν.

Τή εικόνη τή χρυσή Ἦχος δ'

Τή εικόνη τή χρυσή, μή προσκυνήσαντες Παῖδες Ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο, ὡσπερ χρυσός ἐν χωνευτηρίῳ, ἐν καμίνῳ γάρ πυρός, ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ, ἐχόρευον βοῶντες. Ευλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ανεξιχνίαστον θεῖαν Ἦχος δ'

Τὴν ανεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὴν θεῖαν ταύτην Ἦχος δ'

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες εορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεύτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι Ἦχος δ'

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι, ὁ ευαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχυρῇ ὑψώσῳ φωνῇ, Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς Ἦχος δ'

Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Χριστέ ὁ Θεός, προμηνύων ὁ προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρὰς ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον κάθισμα Ἦχος δ'

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρόν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ Ἦχος δ'

Τὸν ἄσπορον τόκον σου Ἦχος δ'

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε Ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸν βασιλέα Χριστὸν Ἦχος δ'

Τόν Βασιλέα Χριστόν, όν ωμολόγησαν οι αιχμάλωτοι Παίδες, εν τή καμίνω λέγοντες μεγάλη τή φωνή. Πάντα τά έργα υμνεíte ως Κύριον.

Τόν εν καμίνω τούς Παίδας 'Ηχος δ'

Τόν εν καμίνω τούς Παίδας, αφλέκτους τηρήσαντα, καί τό πύρ κατασβέσαντα, υμνήσωμεν λέγοντες, Ευλογητός εί κυριε, ο Θεός ο τών Πατέρων, εις πάντας τούς αιώνας

Τόν εν μορφή Αγγέλου οραθέντα 'Ηχος δ'

Τόν εν μορφή Αγγέλου οραθέντα, εν καμίνω πυρός τοίς υμνολόγοις, Χριστόν τόν Θεόν υμνεíte Παίδες, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εν Σταυρώ, σαρκί 'Ηχος δ'

Τόν εν Σταυρώ, σαρκί προσηλωθέντα, καί υποδείξαντα ημίν όπλον εις σωτηρίαν, Παίδες υπερυψούτε, Χριστόν τόν Θεόν ημών εις τούς αιώνας.

Τόν εν τώ Σταυρώ προσηλωθέντα 'Ηχος δ'

Τόν εν τώ Σταυρώ προσηλωθέντα, καί αποδείξαντα ημίν όπλον εις σωτηρίαν, Παίδες υπερυψούτε, Χριστόν τόν Θεόν ημών εις τούς αιώνας.

Τόν νοερόν αδάμαντα στιχηρά 'Ηχος δ'

Τόν νοερόν αδάμαντα τής καρτερίας αδελφοί, πνευματικώς ευφημήσωμεν, Γεώργιον τόν αιόδιμον Μάρτυρα, όν υπέρ Χριστού πυρούμενον, εχάλκευσαν κίνδυνοι, καί εστόμωσαν βάσανοι, καί ποικίλαι κολάσεις ανήλωσαν, σώμα τό φύσει φθειρόμενον, ενίκα γάρ ο πόθος τήν φύσιν, διά θανάτου πείθων τόν εραστήν, διαβήναι πρός τόν ποθούμενον, Χριστόν τόν Θεόν, καί Σωτήρα τών ψυχών ημών.

Τόν φωτισμόν σου, Κύριε 'Ηχος δ'

Τόν φωτισμόν σου, Κύριε κατάπεμψον ημίν, καί τής αχλύος ημάς τών ππαισμάτων λύσον αγαθέ, τήν ειρήνην ουρανόθεν δωρούμενος.

Τόξον δυνατών ησθένησε 'Ηχος δ'

Τόξον δυνατών ησθένησε, καί οι ασθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διά τούτο εστερεώθη, εν Κυρίω η καρδιά μου.

Τού βίου τήν θάλασσαν Ἦχος δ'

Τού βίου τήν θάλασσαν, υψουμένην καθορών, τών πειρασμών τώ κλύδωνι, τώ εὐδίω λιμένι σου προσδραμών, βοώ σοι, Ανάγαγε, εκ φθοράς τήν ζωήν μου Πολυέλεε

Τούς ουρανοὺς η αρετή σου Ἦχος δ'

Τούς ουρανοὺς η αρετή σου κατεκάλυψε, καί η γή επληρώθη τής δόξης σου Χριστέ, διό απαύστως κραυγάζομεν, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Τούς σούς υμνολόγους Ἦχος δ'

Τούς σούς υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα καί άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καί εν τή θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον.

Τριστάτας κραταιούς Ἦχος δ'

Τριστάτας κραταιούς, ο τεχθείς εκ παρθένου, απαθείας εν βυθώ, ψυχής τό τριμερές, καταπόντισον δέομαι, όπως σοι ως εν τυμπάνω τή νεκρώσει τού σώματος, επινίκιον άσω μελώδημα.

Τώ θείω φέγγει σου Ἦχος δ'

Τώ θείω φέγγει σου Αγαθέ, τας τών ορθριζόντων σοι ψυχάς, πόθω καταύγασον δέομαι, σέ ειδέναι Λόγε Θεού, τόν όντως Θεόν, εκ ζόφου τών πταισμάτων ανακαλούμενον

Τώ οδηγήσαντι πάλαι Ἦχος δ'

Τώ οδηγήσαντι πάλαι, τόν Ισραήλ φεύγοντα, εκ τής δουλείας Φαραώ, καί εν ερήμω εκθρέψαντι, μελώδημα επινίκιον, άσωμεν τώ λυτρωτή ημών Θεώ, ότι δεδόξασται.

Τών εν όλω τώ Κόσμω κάθισμα Ἦχος δ'

Τών εν όλω τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καί βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοά σοι Χριστέ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Τῶν ππαισμάτων τῇ ζάλη Ἦχος δ'

Τῶν ππαισμάτων τῇ ζάλη βυθιζόμενος, ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν τῷ Προφῆτῃ κραυγάζω σοι. Ανάγαγε ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν μου, Κύριε, καί διάσωσόν με.

Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον Ἰαμβικός Ἦχος δ'

Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Ἄπαν γάρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα, Ρητρεύον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγία δέ νους ἅπας σου τὸν τόκον Νοεῖν, ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ Ἦχος δ'

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρός δέ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσὶ Ἦχος δ'

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυθρόν, καί υγρόν βυθόν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν αὐτῷ υποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς μου δύναμις Ἦχος δ'

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ εορτάζουσα

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Ἦχος

δ'

Χριστός ο ερχόμενος εμφανώς Θεός ημών, ήξει καί ου χρονιεί, εξ όρους κατασκίου δασέος, Κόρης τικτούσης απειράνδρου, Προφήτης πάλαι φησί, Διό πάντες βοώμεν, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ως γενναίον εν Μάρτυσι στιχηρά 'Ηχος δ'

Ως γενναίον εν Μάρτυσιν, αθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερα, ευφημούμέν σε, ότι τόν δρόμον τετέλεκας, τήν πίστιν τετήρηκας, καί εδέξω εκ Θεού, τόν τής νίκης σου στέφανον, όν ικέτευε, εκ φθοράς καί κινδύνων λυτρωθήναι, τούς εν πίστει εκτελούντας, τήν αισιέβαστον μνήμην σου.

Ως εμπύχω Θεού κιβωτώ 'Ηχος δ'

Ως εμπύχω Θεού κιβωτώ, ψαυέτω μηδαμώς χείρ αμυήτων, χείλη δέ πιστών τή Θεοτόκω ασιγήτως, φωνήν τού Αγγέλου αναμέλποντα, εν αγαλλιάσει βοάτω, Χαίρε Κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου.

Ως Ιωνάν τόν προφήτην 'Ηχος δ'

Ως Ιωνάν τόν προφήτην, ελυτρώσω τού κήτους, Χριστέ ο Θεός, καμέ τού βυθού πταισμάτων, ανάγαγε καί σώσον με, μόνε φιάνθρωπε.

Ώφθησαν, αι πηγαί τής αβύσσου 'Ηχος δ'

Ώφθησαν, αι πηγαί τής αβύσσου, νοτίδος άμοιροι, καί ανεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τά θεμέλια, τή καταιγίδι νεύματι, ταύτης γάρ επετίμησας, περιούσιον λαόν δέ έσωσας, ά δοντα, επινίκιον υμνον σοι Κύριε.

Αγγέλων σύστημα 'Ηχος πλ. α'

Αγγέλων σύστημα, ανθρώπων σύλλογος, τόν Βασιλέα καί Κτίστην τού παντός, Ιερείς υμνείτε, ευλογείτε Λευίται, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ακήκοα Κύριε, τήν ακοήν 'Ηχος πλ. α'

Ακήκοα Κύριε, τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, κατενόησα τήν οικονομίαν σου, καί εδόξασά σε,

μόνε φιλάνθρωπε.

Ακήκοα Κύριε, τήν εκ τού τάφου Ἦχος πλ. α΄

Ακήκοα Κύριε, τήν εκ τού τάφου σου έγερσιν, καί εδόξασά σου, τήν αήτητον δύναμιν.

Ἄσωμεν τώ Κυρίω Ἦχος πλ. α΄

Ἄσωμεν τώ Κυρίω, τώ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, εν Ερυθρά θαλάσση, ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Γήν εφ' ήν ουκ έλαμψεν Ἦχος πλ. α΄

Γήν εφ' ήν ουκ έλαμψεν, ουκ είδεν ήλιος ποτέ, άβυσσον, ήν ουχ εώρακε γυμνήν, τό κύτος ουρανού, Ισραήλ διώδευσεν αβρόχως Κύριε, καί εισήγαγες αυτόν, εις όρος αγιάσματος σου, άδοντα ψάλλοντα, επινίκιον ωδήν.

Δυνάμει τού Σταυρού σου Χριστέ Ἦχος πλ. α΄

Δυνάμει τού Σταυρού σου Χριστέ, στερέωσόν μου τήν διάνοιαν, εις τό υμνείν, καί δοξάζειν σου τήν σωτήριον Ανάληψιν.

Εισακήκοα τήν ακοήν Ἦχος πλ. α΄

Εισακήκοα τήν ακοήν, τής δυναστείας τού Σταυρού σου, ως Παράδεισος ηνοιγη δι' αυτού, καί εβόησα, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Εκύκλωσέ με άβυσσος Ἦχος πλ. α΄

Εκύκλωσέ με άβυσσος, ταφή μοι τό κήτος εγένετο, εγώ δέ εβόησα, προς σέ τόν φιλάνθρωπον, καί έσωσέ με η δεξιά σου Κύριε.

Επί τά έθνη Ἦχος πλ. α΄

Επί τά έθνη ο Θεός εβασίλευσεν, ο Θεός κάθηται επί θρόνου αγίου αυτού, καί ψάλλομεν αυτώ συνετώς, ως Βασιλεί καί Θεώ.

Ευλογητός εί ο Θεός Ἦχος πλ. α΄

Ευλογητός εί ο Θεός, ο βλέπων άβύσσους, καί επί θρόνου δόξης καθημένος, ο υπερύμνητος, καί υπερένδοξος.

Η Κεχαριτωμένη απόστιχα Ἦχος πλ. α΄

Η Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαίς δεήσεσι, καί αίτησαι ταίς ψυχαίς ημών, πλήθος οικτιρμών, καί τόν ιλασμόν, τών πολλών παραπτωμάτων δεόμεθα.

Ησαΐα χόρευε Ἦχος πλ. α΄

Ησαΐα χόρευε, η Παρθένος έσχεν εν γαστρί, καί έτεκεν υιόν τόν Εμμανουήλ, Θεόν τε καί άνθρωπον, ανατολή όνομα αυτώ, όν μεγαλύνοντες, τήν Παρθένον μακαρίζομεν.

Θεοτόκε Παρθένε Ἦχος πλ. α΄

Θεοτόκε Παρθένε, Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου, ευλογημένη, συ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, ότι Σωτήρα έτεκες τών ψυχών ημών.

Ίδετε, ίδετε Ἦχος πλ. α΄

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι Θεός, ο σάρκα ενδυσάμενος, βουλήσει εκουσία, ίνα σώσω τόν Αδάμ, τόν εκ πλάνης πεσόντα, τή παραβάσει διά τού όφεως.

Ίδετε, ίδετε, ότι Θεός εγώ ειμι, ο δουλωθέντα τόν λαόν τού Ισραήλ, τώ Μωϋσή δημαγωγείν, εν ερήμω προστάξας, καί σώσας ως δυνατός τή εξουσία μου.

Ίππον καί αναβάτην Ἦχος πλ. α΄

Ίππον καί αναβάτην, εις θάλασσαν Ερυθράν, ο συντρίβων πολέμους, εν υψηλώ βραχίονι, Χριστός εξετίναξεν, Ισραήλ δέ έσωσεν, επινίκιον ύμνον άδοντα.

Κύριε επί Μωϋσέως στιχηρά Ἦχος πλ. α΄

Κύριε, τό ποτήριον τού πάθους σου κάθισμα Ἦχος πλ. α΄

Κύριε, τό ποτήριον τού πάθους σου, οι Αθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τήν τού βίου τερπνότητα, καί γεγόνασι τών Αγγέλων συμμετοχοι. Αυτών ταίς παρακλήσεσι, παράσχου ταίς ψυχαίς ημών, ιλασμόν αμαρτιών, καί τό μέγα έλεος.

Λάμπει σήμερα κάθισμα Ἦχος πλ. α΄

Λάμπει σήμερα η μνήμη τών Αθλοφόρων, έχει γάρ καί ουρανόθεν απαύγασμα, ο χορός τών Αγγέλων πανηγυρίζει, καί τών ανθρώπων

τό γένος συνεορτάζει, διό πρεσβεύουσι τώ Κυρίω, ελεηθήναι τās ψυχάς ημών.

Μαινομένην κλύδωνι Ἦχος πλ. α΄

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δέσποτα Χριστέ, τών παθών τήν θάλασσαν κατεύνασον, καί εκ φθοράς, ανάγαγέ με ως εύσπλαγχνος.

Μεγαλύνομεν Χριστέ Ἦχος πλ. α΄

Μεγαλύνομεν Χριστέ, τήν σήν πανάμωμον Μητέρα αγνήν, ότι έτεκέ σε, υπερφυώς κατά σάρκα, πάσης πλάνης καί καταφθοράς, ημάς λυτρωσάμενον.

Ο αναβαλλόμενος Ἦχος πλ. α΄

Ο αναβαλλόμενος φώς ως ιμάτιον, πρός σέ ορθρίζω, καί σοί κραυγάζω, Τήν ψυχήν μου φώτισον, τήν εσκοτισμένην, Χριστέ ως μόνος εύσπλαγχνος.

Ο εν καμίνω πυρός Ἦχος πλ. α΄

Ο εν καμίνω πυρός, τούς υμνολόγους σώσας Παίδας, ευλογητός ο Θεός, ο τών πατέρων ημών.

Ο πήξας επ' ουδενός Ἦχος πλ. α΄

Ο πήξας επ' ουδενός τήν γήν τή προστάξει σου, καί μετεωρίσας ασχέτως βρίθουσαν, επί τήν ασάλευτον Χριστέ, πέτραν τών εντολών σου, τήν Εκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε αγαθέ καί φιλόανθρωπε.

Ο υπερυψούμενος Ἦχος πλ. α΄

**Ο υπερυψούμενος, τών Πατέρων
Κύριος, τήν φλόγα κατέσβεσε, τούς
Παίδας εδρόσισε, συμφώνως
μελωδούντας, Ο Θεός ευλογητός εί.**

Οι όσιοί σου Παῖδες Ἦχος πλ. α'

Οι όσιοί σου Παῖδες, εν τῇ καμίνω Χριστέ, ανυμνούντες ἔλεγον. Ευλογείτε τά ἔργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι Κύριε Ἦχος πλ. α'

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι Κύριε, Σώσον ημάς, σύ γάρ εἶ Θεός ημών, εκτός σου ἄλλον ουκ οίδαμεν.

Ὅσιε Πάτερ στιχηρά Ἦχος πλ. α'

Ὅσιε Πάτερ, καλήν εφεύρες κλίμακα, δι' ἧς ανήλθες εν τῷ ὕψει, ἦν εὔρεν Ηλίας ἄρμα πυρός, ἀλλ' ἐκεῖνος μέν τήν ἀνοδον ἄλλοις ουκ ἔλιπε, σύ δέ καί μετὰ θάνατον ἔχεις τόν στύλόν σου, Ουράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἀγγελε, φωστήρ ακοίμητε τῆς οικουμένης, Συμεων Ὅσιε, πρέσβευε τού σωθῆναι τὰς ψυχὰς ημών.

Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεία ο δυνατός Ἦχος πλ. α'

Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεία ο δυνατός, Παρθένον αναδείξας σε, Αγνήν μετὰ τήν κήσιν, ως τεκούσαν ασπύρωσ, τόν εαυτῆς ποιητήν, διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Πυρός σβεστήριον Ἦχος πλ. α'

Πυρός σβεστήριον, τών παιδων η προσευχή, δροσίζουσα κάμινον, κήρυξ τού θαύματος μή φλογίζουσα, μηδέ συγκαίουσα, τούς υμνολόγους Θεού, τών Πατέρων ημών.

Σαλευομένην τήν καρδίαν Ἦχος πλ. α'

Σαλευομένην τήν καρδίαν μου Κύριε, τοῖς κύμασι τού βίου στερέωσον, εις λιμένα εὔδιον, καθοδηγών ως Θεός.

Σέ τήν μακαρίαν εν γυναιξί Ἦχος πλ. α'

Σέ τήν μακαρίαν εν γυναιξί, καί ευλογημένην υπό Θεού, τών ανθρωπων τό γένος, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σέ τήν υπέρ νούν Ἦχος πλ. α'

Σέ τήν υπέρ νούν, καί λόγον Μητέρα Θεού, τήν εν χρόνω τόν ἀχρονον αφράστως κηήσασαν, οι πιστοί ομοφρόνως μεγαλύνομεν.

Σοί τῷ παντουργῷ Ἦχος πλ. α'

Σοί τώ παντουργώ, εν τή καμίνω Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες,
χορείαν ἐμελπον, Πάντα τά ἔργα, τόν Κύριον υμνεῖτε, καί
υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεός Ἦχος πλ. α'

Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεός τή σήδυνάμει, καί κατάβαλε Αἰρετικῶν τά φρυάγματα, καί ἀνύψωσον τό
κέρας ἡμῶν.

Τά ἔργα τῆς οἰκονομίας Ἦχος πλ. α'

Τά ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε, ἐξέστησαν τόν προφήτην Αββακούμ, ἐξήλθες γάρ εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σώσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τήν θείαν ἐννοήσας σου Ἦχος πλ. α'

Τήν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Αββακούμ, Χριστέ
ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σώσαι τοὺς χριστούς
σου ἐλήλυθας.

Τήν τάλαιναν ψυχὴν μου Ἦχος πλ. α'

Τήν τάλαιναν ψυχὴν μου, νυκτομαχοῦσαν τώ σκότει τῶν παθῶν,
προφθάσας οἰκτειρον, καί λάμπσον νοητέ Ἦλιε, ἡμεροφαεῖς ἀκτίνας ἐν
εμοί, τοῦ διατμήξαι τήν νύκτα τό φῶς.

Τό ξένον τῆς Παρθένου κάθισμα Ἦχος πλ. α'

Τό ξένον τῆς Παρθένου μυστήριον, τώ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον, ἐξ
αυτῆς γάρ ἐτέχθη ἀνευ σποράς, καί σαρκί ἀνεδείχθη δίχα φθοράς, ἡ
πάντων χαρά, Κύριε δόξα σοι.

Τό φῶς τό ἀληθινόν Ἦχος πλ. α'

Τό φῶς τό ἀληθινόν, Χριστέ ὁ Θεός, πρὸς σέ ὀρθρίζει τό πνευμά μου ἐκ νυκτός, ἐπίφανον ἐπ' ἐμέ
τό πρόσωπόν σου.

Τόν ἐκ Πατρὸς πρό αἰώνων Ἦχος πλ. α'

Τόν ἐκ Πατρὸς πρό αἰώνων, γεννηθέντα Υἱόν καί Θεόν, καί ἐπ'
ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μητρός, ἱερεῖς
υμνεῖτε, λαός υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Τόν θυρεόν τῆς πίστεως Ἦχος πλ. α'

Τόν θυρεόν τῆς πιστεως περιβαλλόμενοι, καί τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, εαυτούς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καί διαβόλου τὴν πλάνην καί τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατὰπεμψον, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τόν Ποιητὴν τῆς κτίσεως Ἦχος πλ. α'

Τόν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν φρίπτουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καί υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τόν συνάναρχον Λόγον κάθισμα Ἦχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον Πατρί καί Πνεύματι, τόν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοί καί προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καί θάνατον υπομεῖναι, καί ἐγείρει τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τοῦ κήτους τόν Προφήτην Ἦχος πλ. α'

Τοῦ κήτους τόν Προφήτην ἐλυτρώσω, ἐμὲ δὲ ἐκ βυθοῦ ἀμαρτημάτων, ἀνάγαγε Κύριε καί σῶσόν με.

Τοὺς ἐκ νυκτός Ἦχος πλ. α'

Τοὺς ἐκ νυκτός, προσκυνούντάς σε Χριστέ ἐλέησον, καί εἰρήνην δώρησαι, διότι φῶς καί τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σου φιλόανθρωπε.

Τῷ Σωτήρι Θεῷ Ἦχος πλ. α'

Τῷ Σωτήρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καί Φαραῷ πανστρατιά καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δε δόξασται.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς στιχηρά Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον, σταυρόν γάρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καί τῷ Δεσπότη Χριστῷ, σεαυτὸν Παμμάρκα ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαῖζηλον φρόνημα, ταῖς ἀρεταῖς δέ, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καί πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα, Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, κυκλοῦντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλοανθρωπίας αἰτούμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καί τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν Ἦχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί τοίς εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Ως τόν Προφήτην τού θηρός 'Ηχος πλ. α'

Ως τόν Προφήτην τού θηρός, ερρύσω Κύριε, καμέ τού βυθού τών ακαθέκτων παθών, ανάγαγε δέομαι, ίνα προσθήσω τού επιβλέψαι με, πρός Ναόν τόν άγιόν σου.

'Αβυσσος εσχάτη 'Ηχος πλ. β'

'Αβυσσος εσχάτη, αμαρτημάτων εκύκλωσέ με, καί τόν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ως Ιωνάς τώ Δεσπότη βοώ σοι, εκ φθοράς με ανάγαγε.

Αγγελικαί δυνάμεις 'Ηχος πλ. β'

Αγγελικαί Δυνάμεις επί τό μνήμά σου, καί οι φυλάσσοντες απενεκρώθησαν, καλί ίστατο οι Μαρία εν τώ τάφω, ζητούσα τό άχραντόν σου σώμα. Εσκύλευσας τόν Άδην, μή πειρασθείς υπ' αυτού, υπήντησας τη Παρθένω, δωρούμενος τήν ζωήν, ο αναστάς εκ των νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

Αι Αγγελικαί απόστιχα 'Ηχος πλ. β'

Αι Αγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, οίεν Βηθλεέμ, ετοιμάσατε την Φάτνην, ο λόγος γάρ γεννάται, η σοφία προέρχεται, δέχου ασπασμόν η Εκκλησία, εις τήν χαράν τής Θεοτόκου, λαοί είπωμεν, Ευλογημένος ο ελθών, Θεός ημών δόξα σοι.

Ακήκοα Κύριε, τήν ακοήν 'Ηχος πλ. β'

Ακήκοα Κύριε, τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, κατενόησα τά έργα σου, καί εξέστην, δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ακήκοεν ο Προφήτης 'Ηχος πλ. β'

Ακήκοεν ο Προφήτης, τήν έλευσίν σου Κύριε, καί εφοβήθη, ότι μέλλεις εκ Παρθένου τίκτεσθαι, καί ανθρώποις δείκνυσθαι, καί έλεγεν· Ακήκοα τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Απορεί πάσα γλώσσα 'Ηχος πλ. β'

Απορεί πάσα γλώσσα, ευφημείν πρός αξίαν, ιλιγγιά δέ νούς καί υπερκόσμιος, υμνείν σε Θεοτόκε, όμως αγαθή υπάρχουσα, τήν πίστιν δέχου, καί γάρ τόν πόθον οίδας, τόν ένθεον ημών, σύ γάρ χριστιανών εί προστάτις, σέ μεγαλύνομεν.

Αρχαγγελικώς ανυμνήσωμεν στιχηρά 'Ηχος πλ. β'

Αρχαγγελικώς ανυμνήσωμεν πιστοί, τήν ουράνιον παστάδα, καί πύλην σφραγισθείσαν αληθώς. Χαίρε δι' ἣς ανεβλάστησεν ἡμίν, ὁ Σωτήρ ὁ τῶν ἀπάντων, Χριστός ὁ ζωοδότης καί Θεός, κατάβαλε Δέσποινα, τοὺς τυράννους αθέους εχθροὺς ἡμῶν, τή χειρί σου Ἄχραντε, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν.

Ἀσπόρου συλλήψεως Ἦχος πλ. β'

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ανερμήνευτος, Μητρός ἀνάνδρου, ἄσπορος ἡ κύησις. Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις καινοποιεῖ τὰς φύσεις, διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Ἄφραστον θαύμα! Ἦχος πλ. β'

Ἄφραστον θαύμα! ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς οσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Βαθύλα Ἦχος πλ. β'

Βοηθός καί σκεπαστής ἐγένετό Ἦχος πλ. β'

Βοηθός καί σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μοι Θεός, καί δοξάσω αὐτόν, Θεός τοῦ Πατρός μου καί υψώσω αὐτόν. ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον Ἦχος πλ. β'

Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Οσίοις Παισίν, τοὺς Χαλδαίους δέ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τόν Τύραννον ἐπέισε βοάν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου Ἦχος πλ. β'

Εβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τόν οἰκτίρμονα Θεόν, καί ἐπήκουσέ μου, ἐξ Ἄδου κατωτάτου, καί ἀνήγαγεν, ἐκ φθορας τήν ζωήν μου.

Εἰκόνος χρυσῆς Ἦχος πλ. β'

Εἰκόνος χρυσῆς ἐν πεδίῳ Δεηρά λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος, μέσον δέ πυρός ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν

Εισακήκοα Κύριε Ἦχος πλ. β'

Εισακήκοα Κύριε, τῆς οικονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τά ἔργα σου, καί εδόξασά σου τήν θεότητα

Εκ δεξιῶν τού Σωτήρος στιχηρά Ἦχος πλ. β'

Εκ δεξιῶν τού Σωτήρος, παρέστη ἡ παρθένος, καί αθληφόρος καί Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τό ἀήτητον, καί πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καί τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καί βοώσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τήν λαμπάδα κατέχουσα, Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ, μή χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε, Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ τά ἐλέη σου.

Εκ νυκτός Ορθρίζοντα Φιλάνθρωπε Ἦχος πλ. β'

Εκ νυκτός Ορθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καί Ὁδήγησον καμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καί δίδαξόν με ποιεῖν, αἰεὶ τό θέλημά σου.

Εκ φλογός τοῖς Οσίοις Ἦχος πλ. β'

Εκ φλογός τοῖς Οσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καί δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γάρ δράς Χριστέ, μόνω τῷ βούλεσθαι. Σέ ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Εκάλυψεν ουρανοῦς Ἦχος πλ. β'

Εκάλυψεν ουρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, καί τῆς σῆς ἀινέσεως Κύριε, τά πάντα πεπλήρωται.

Ἐκστηθι φρίπτων ουρανέ Ἦχος πλ. β'

Ἐκστηθι φρίπτων ουρανέ, καί σαλευθήτωσαν τά θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοὺ γάρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν υψίστοις οἰκῶν, καί τάφω σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψούτε, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Ελπίς τού κόσμου ἀγαθή Ἦχος πλ. β'

Ελπίς τού κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τήν σὴν καί μόνην φοβερὰν προστασίαν αἰτούμεν, σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον

λαόν, δυσώπησον τόν ελεήμονα Θεόν, ρυσθήναι τάς ψυχάς ημών, εκ πάσης απειλής, μόνη ευλογημένη.

Εν αβύσσω πταισμάτων Ἦχος πλ. β'

Εν αβύσσω πταισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι ἄβυσσον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε

Εν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς Ἦχος πλ. β'

Εν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρα, τόν λογισμόν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον, Κύριε, σέ γάρ ἔχω Ἀγαθέ, καταφυγὴν καί στερέωμα.

Επί τὴν ασάλευτον Χριστέ Ἦχος πλ. β'

Επί τὴν ασάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Ἡ ἀπεγνωσμένη στιχηρὰ Ἦχος πλ. β'

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τόν βίον, καί ἐπεγνωσμένη διὰ τόν τρόπον, τό μύρον βαστάζουσα, προσήλθέ σοι βοῶσα. Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ο τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μή μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἡ χαρά τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ δέξαι με μετανουοῦσαν, ἦν οὐκ ἀπώσω ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τό μέγα σου ἔλεος.

Ἡ τό Χαίρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη Ἦχος πλ. β'

Ἡ τό Χαίρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καί τεκούσα τόν Κτίστην τόν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν Ἦχος πλ. β'

Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδέ συνειτηρήσαμεν, οὐδέ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἀλλὰ μή παραδώ ἡς ἡμᾶς εἰς τέλος, ο τῶν Πατέρων Θεός.

Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν Ἦχος πλ. β'

Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὄν οὐ τολμὰ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δέ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὄν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σέ μακαρίζομεν.

Θεοφανείας σου Χριστέ Ἦχος πλ. β'

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης,
Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν.
Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Ἴδετε, ἴδετε Ἦχος πλ. β'

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ
πέτρας, πηγᾶσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῆ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῆ
ισχυΐ τῆ ἐμῆ.

Κύματι θαλάσσης Ἦχος πλ. β'

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπόγῃν ἐκρυψαν, τῶν σεσωσμένων
οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς ἀινεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς κάθισμα Ἦχος πλ. β'

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν
ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες τὸ ὄνομά σου ἔργα χειρῶν σου, καὶ
ἐπικεκλήμεθα.

Κύριε ἐπὶ τὸν τάφον στιχηρά Ἦχος πλ. β'

Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραήμερου, ἐπὶ τὸ μνήμα ἡλθες Λαζάρου, καὶ ἐπὶ φίλῳ δάκρυα ράνας,
νεκρὸν τετραήμερον ἠγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς, διὸ θάνατος ἐδέθη φωνή, τὰ σπάργανα ἐλύθη
χερσί, τότε χαρὰς ἐπληροῦτο, τὸ στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ μία παρά πάντων, εὐλειουργεῖτο
συμφωνία, Εὐλογημένος εἶ Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριος ὢν πάντων Ἦχος πλ. β'

Κύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας εαυτῷ ἤνωσε, καὶ ὡς
βρέφος φερόμενος σαρκί, ἐν φάτνῃ πενιχρὰ προσκυνεῖται, Φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει
στερεωθήσεσθε.

Μὴ ἐκθαμβή νῦν ὦ Μήτηρ Ἦχος πλ. β'

Μὴ ἐκθαμβή νῦν ὦ Μήτηρ, καθορώσα ὡς βρέφος, ὃν ἐκ γαστροῦ πρὸ
Ἐωσφόρου, τέτοκε Πατήρ, ἀναστήσαι γὰρ καὶ συνδοξάσαι βροτῶν,
πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, ἐλήλυθα σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σέ
μεγαλύνουσαν.

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην Ἦχος πλ. β'

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρόχοις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, υπεύθυνοι κακῶν, ἀλλ' ἐν
κατανύξει ψυχῆς προσέλθωμεν, τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς μόνῳ καθαρῷ, καὶ διδόντι συγγνώμην
διὰ Βαπτίσματος.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ Ἦχος πλ. β'

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ, καθορώσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σποράς, συνέλαβες Υἱόν,
ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ, σέ μεγαλύνοντας.

Νόμων πατρῶων Ἦχος πλ. β'

Νόμων πατρῶων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλώνι Νέοι προκινδυνεύοντες,
βασιλεύοντος κατέπτυσαν, ροσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι, ὦ

ουκ εχωνεύθησαν πυρί, τού κρατούντος επάξιον, ανέμελπον τόν ύμνον. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ξενίας δεσποτικής Ἦχος πλ. β'

Ξενίας δεσποτικής, καί αθανάτου τραπέζης, εν υπερῶ τόπω, ταίς υψηλαίς φρεσί, πιστοί δεύτε απολαύσωμεν, επαναβεβηκότι λόγον, εκ σου μαθόντες, όν μεγαλύνομεν.

Ο αισθητός Φαραώ Ἦχος πλ. β'

Ο αισθητός Φαραώ, κατεποντίσθη πανστράτι, Ισραήλ δέ διελθών, εν μέσω τής θαλάσσης, ανεβόα, Κύριώ τώ Θεώ ημών άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Ο Στρατιαί Ουρανών δοξάζουσι Ἦχος πλ. β'

Ο Στρατιαί Ουρανών δοξάζουσι καί φρίπτει τά Χερουβίμ καί τά Σεραφίμ, πάσα πνοώ καί κτίσις υμνείτε, ευλογείτε, καί. υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ο τό φώς ανατέλλων τώ κόσμω Ἦχος πλ. β'

Ο τό φώς ανατέλλων τώ κόσμω, Χριστέ, φώτισον τήν καρδίαν μου, εκ νυκτός σοι κραυγάζοντος, καί σώσόν με.

Ο τού φωτός χορηγός Ἦχος πλ. β'

Ο τού φωτός χορηγός, καί τών αιώνων ποιητής Κύριος, εν τώ φωτί τών προσταγμάτων, οδήγησον ημάς, εκτός σου γάρ άλλον Θεόν ου γινώσκομεν.

Ο τών οσίων σου Παίδων Ἦχος πλ. β'

Ο τών οσίων σου Παίδων, τόν ύμνον επακούσας, καί τήν κάμινον καιομένην δροσίσας, ευλογητός εί Κύριε.

Οι μαρτυρήσαντες διά σέ Χριστέ Ἦχος πλ. β'

Οι μαρτυρήσαντες διά σέ Χριστέ, πολλάς βασάνους υπέμειναν, καί τέλειον απέλαβον, τόν στέφανον εν ουρανοίς, ίνα πρεσβεύωσιν υπέρ τών ψυχών ημών.

Οι όσιοί σου Παίδες εν τή καμίνω Ἦχος πλ. β'

Οι όσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερουβεὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες. Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλώνι Ἦχος πλ. β΄

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλώνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἐπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην ἀποθέμενοι στιχηρά Ἦχος πλ. β΄

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρόν ἀσύλητον, εαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν, δωρεάν ἔλαβον, δωρεάν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα, χρυσὸν ἢ ἀργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο, ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν, ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενομενοὶ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὦν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι Ἦχος πλ. β΄

Ὦν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβεὶμ, καὶ τὰ Σεραφεὶμ, πάσα πνοή καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος Ἦχος πλ. β΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

Προκατιδῶν ὁ Προφήτης Ἦχος πλ. β΄

Προκατιδῶν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώνει σοι, Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν Μονογενῆ Υἱόν γὰρ ἀγαθέ, ἰλασμόν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Πρὸς σέ ορθρίζω Ἦχος πλ. β΄

Πρὸς σέ ορθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

Πρόσεχε, οὐρανέ καὶ λαλήσω Ἦχος πλ. β΄

Πρόσεχε, οὐρανέ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐπιδημησαντα.

Σέ τόν ἐπί υδάτων Ἦχος πλ. β'

Σέ τόν ἐπί υδάτων, κρεμάσαντα πάσαν τήν γήν ασχέτως, ἡ κτίσις κατιδούσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνέιχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Σήμερον τό προφητικόν κάθισμα Ἦχος πλ. β'

Σήμερον τό προφητικόν πεπλήρωται λόγιον, ἰδοὺ γάρ προσκυνούμεν, εἰς τόν τόπον, οὐ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καί ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ αμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί Κύριε Ἦχος πλ. β'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τήν αμαρτίαν, καί τόν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στερέωσον, Κύριε Ἦχος πλ. β'

Στερέωσον, Κύριε, ἐπί τήν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθείσαν τήν καρδίαν μου, ὅτι μόνος Ἅγιος ὑπάρχεις καί Κύριος.

Στήλην κακίας ἀντιθέου Ἦχος πλ. β'

Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατά Χριστοῦ δέ φρουαττόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βουλεύεται κενά, κτείνει μελετά, τόν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη, ὄν πάσα Κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη Ἦχος πλ. β'

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώϊσι Ἰωνάς, σοῦ γάρ τόν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος, καί ταφή δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρός ἀνέθορε, προσεφώνει δέ τῆ κουστῶδια, Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καί ψευδή, ἔλεον αυτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τήν ἐκ Παρθένου Ἦχος πλ. β'

Τήν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορών Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ ἐκ θαιμάν σαρκούμενος, ἡκεις Λυτρωτά, τόν Ἀδάμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθα.

Τήν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Τήν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καί προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καί νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γάρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τήν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τήν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν Ἦχος πλ. β'

Τήν εν Σταυρώ σου θείαν κένωσιν, προορών Αββακούμ, εξεστηκώς εβόα. Σύ δυναστών διέκοψας, κράτος Αγαθέ, ομιλών τοίς εν Αδη, ως Παντοδύναμος.

Τήν πρός τό Βάπτισμά 'Ηχος πλ. β'

Τήν πρός τό Βάπτισμά σου έλευσιν, προορών Αββακούμ, εξεστηκώς εβόα. Εις θάλασσαν τούς ίππους σου, ύδατα πολλά, επεβίβασας Σώτερ διαταράσσοντας.

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβίμ 'Ηχος πλ. β'

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβίμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφίμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Τήν υπέρ ημών κοντάκιον 'Ηχος πλ. β'

Τήν υπέρ ημών Τή ζωαρχική παλάμη τούς τεθνεώτας, εκ τών ζοφερών κευθμώνων ο Ζωοδότης, αναστήσας άπαντας Χριστός ο Θεός, τήν ανάστασιν εβράβευσε, τώ βροτείω φυράματι, υπάρχει γάρ πάντων Σωτήρ, ανάστασις καί ζωή, καί Θεός τού παντός.

Τής σοφίας οδηγέ Κοντάκιον 'Ηχος πλ. β'

Τής σοφίας οδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τών αφρόνων παιδευτά, καί πτωχών υπερασπι, στήριξον, συνέτισον τήν καρδίαν μου Δέσποτα. Σύ δίδου μοι λόγον, ο τού Πατρός Λόγος, ιδού γάρ τά χείλη μου, ου μή κωλύσω εν τώ κράζειν σοι. Ελεήμον, ελέησόν με τόν παραπεσόντα.

Τμηθείση τμάται 'Ηχος πλ. β'

Τμηθείση τμάται, πόντος Ερυθρός, κυματοτρόφος δέ ξηραίνεται βυθός, ο αυτός ομού, άόπλοις γεγονώς βατός, καί πανοπλίταις τάφος, ωδή δέ Θεοτερπής ανεμέλπτετο, ενδόξως δεδόξασται, Χριστός ο Θεός ημών.

Τόν εκ Θεού Θεόν 'Ηχος πλ. β'

Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον, τόν αρρήτω σοφία ηκόντα καινουργήσαι τόν Αδάμ, βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, εξ αγίας Παρθένου, αφράστως σαρκωθέντα δι' ημάς, οι πιστοί ομοφρόνως, εν υμνοίς μεγαλύνομεν

Τού βίου τήν θάλασσαν 'Ηχος πλ. β'

Τού βίου τήν θάλασσαν, υψουμένην καθορών, τών πειρασμών τώ κλύδωνι, εν ευδίω λιμένι σου προσδραμών, βοώ σοι, Ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τριήμερος ανέστης απόστιχα Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ανέστης Χριστέ, εκ τάφου, καθώς γέγραπται, συνεγείρας τόν Προπάτορα ημών, διό σε καί δοξάζει, τό γένος τών ανθρώπων, καί ανυμνεί σου τήν Ανάστασιν.

Τώ θείω φέγγει σου Ἦχος πλ. β'

Τώ θείω φέγγει σου Αγαθέ, τάς τών ορθριζόντων σοι ψυχάς, πόθω καταύγασον δέομαι, σέ ειδέναι Λόγε Θεού, τόν όντως Θεόν, εκ ζόφου τών πταισμάτων ανακαλούμενον.

Τώ θρόνω εν ουρανώ κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Τώ θρόνω εν ουρανώ, τώ πώλω επί τής γής, εποχούμενος Χριστέ ο Θεός, τών Αγγέλων τήν αίνεσιν, καί τών Παίδων ανύμνησιν προσεδέξω βοώντων σοι, Ευλογημένος εί ο ερχόμενος, τόν Αδάμ ανακαλέσασθαι.

Τώ κήτει καταποθείς Ἦχος πλ. β'

Τώ κήτει καταποθείς, τώ τής αμαρτίας, κραυγάζω σοι Χριστέ, Ως τόν προφήτην, εκ φθοράς με ελευθέρωσον.

Τώ συνδέσμω τής αγάπης Ἦχος πλ. β'

Τώ συνδέσμω τής αγάπης, συν δεόμενοι ως φιλάδελφοι, τώ δεσπάζοντι τών όλων, τώ κόσμω άγαν αγαπήσαντι, καί δόντι λύτρον Υιόν τόν αγαπητόν, δώμεν δόξαν νέμοντι πάσιν ειρήνην.

Τών Παίδων τήν ωδήν Ἦχος πλ. β'

Τών Παίδων τήν ωδήν, εκμιμούμενος βοώ, συμπάλλων τοίς Παισίν. Ευλογείτε, τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Φοβερός εί Κύριε στιχηρά Ἦχος πλ. β'

Φοβερός εί Κύριε, καί τίς υποστήσεται τήν δικαίαν σου οργήν, ή τίς σε δυσωπήσει, ή τίς παρακαλέσει αγαθέ, υπέρ λαού ημαρτηκότος καί απεγνωσμένου; τά ουράνια τάγματα Άγγελοι, Αρχαί καί Εξουσίαι, θρόνοι, Κυριότητες, τά Χερουβίμ καί τά Σεραφίμ, υπέρ ημών σοί βοώσιν. Άγιος, Άγιος, Άγιος, εί Κύριε, τά έργα τών χειρών σου μή παρίδης αγαθέ, διά σπλάγχνα ελέους, σώζε πολιν κινδυνεύουσαν.

Χειρόγραφον εικόνα κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Χειρόγραφον εικόνα μή σεβασθέντες, αλλ' αγράφω ουσία
θωρακισθέντες τρισμακάριοι, εν τώ σκάμματι τού πυρός εδοξάσθητε,
εν μέσω δέ φλογός ανυποστάτου ιστάμενοι, Θεόν επεκαλείσθε,
Τάχυνον ο Οικτίρμων, καί σπεύσον ως ελεήμων, εις τήν βοήθειαν
ημών, ότι δύνασαι βουλόμενος.

Χριστός μου δύναμις Ἦχος πλ. β'

Χριστός μου δύναμις, Θεός καί Κύριος, η σεπτή Εκκλησία
θεοπρεπώς, μέλπει ανακράζουσα, εκ διανοίας καθαράς, εν Κυρίω
εορτάζουσα.

Χριστού τόν Ιεράρχην Ἦχος πλ. β'

Χριστού τόν Ιεράρχην, υμνήσωμεν άπαντες Αθανάσιον, ότι Αρείου τά
διδάγματα πάντα κατήργησε, καί τής Αγίας Τριάδος τό κράτος, εις
πάντα τόν κόσμον τρανώς καταγγέλλει, ένα Θεόν εν τρισί προσώποις
αμέριστον, ώ καί πρεσβεύει υπέρ ημών, τών εν πίστει τελούντων τήν
μνήμην αυτού.

Ψυχή μου ψυχή μου κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Ψυχή μου ψυχή μου, ανάστα, τί καθεύδεις; τό τέλος εγγίζει, καί
μέλλεις θορυβείσθαι. ανάνηψον ούν, ίνα φείσηταί σου Χριστός ο
Θεός, ο πανταχού παρών, καί τά πάντα πληρών.

Ως εν ηπειρώ πεζεύσας Ἦχος πλ. β'

Ως εν ηπειρώ πεζεύσας ο Ισραήλ, εν αβύσσω ίχνεσι, τόν διώκτην
Φαραώ, καθορών ποντούμενον, Θεώ επινίκιον ωδήν, εβόα, άσωμεν.

Ακήκοα τήν ακοήν σου Κύριε Ἦχος βαρύς

Ακήκοα τήν ακοήν σου Κύριε, ότι ώφθης επί γής, διά τό σώσαι ημάς, Διό βοώ σοι, Δόξα τή
δυνάμει σου Κύριε.

Ασπόρου τόκου σύλληψιν Ἦχος βαρύς

Ασπόρου τόκου σύλληψιν, τίς ερμηνεύσει βροτών; αφθόρου τόκου γέννησιν, τίς μή θαυμάσει
γηγενών, διό σε αι φυλαί τής γής, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Άφλεκτος πυρί εν Σινά Ἦχος βαρύς

Άφλεκτος πυρί εν Σινά προσομιλούσα, βάτος Θεόν εγνώρισε, τώ βραδυγλώσσω καί δυσήχω Μωσει καί Παίδας ζήλος Θεού, τρείς αναλώτους τώ πυρί υμνωδούς έδειξε, Πάντα τά έργα τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυπούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Βυθώ αμαρτημάτων Ήχος βαρύς

Βυθώ αμαρτημάτων, περιπεσών Αγαθέ, ως Ιωνάς εκ τού κήτους βοώ σοι. Ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου, καί σώσόν με φιλάνθρωπε.

Διασκεδάσας τήν νύκτα τών παθών Ήχος βαρύς

Διασκεδάσας τήν νύκτα τών παθών, λάμπον μοι φώς νοερόν, ο τό αρχέγονον σκότος, τής αβύσσου διώξας, καί τό πρωτόκτιστον φώς, καταλάμπας τώ κόσμω, Δημιουργέ τού παντός.

Εκάλυπεν ουρανούς Χριστέ ο Θεός Ήχος βαρύς

Εκάλυπεν ουρανούς Χριστέ ο Θεός, εν τή σή οικονομία, η αρετή τής αφράστου, σοφίας σου Φιλανθρωπε.

Επί τού όρους μετεμορφώθης κοντάκιον Ήχος βαρύς

Επί τού όρους μετεμορφώθης, καί ως εχώρουν οι Μαθηταί σου τήν δόξαν σου, Χριστέ ο Θεός εθεάσαντο, ίνα όταν σε ίδωσι σταυρούμενον, τό μέν πάθος νοήσωσιν εκούσιον, τώ δέ κόσμω κηρύξωσιν, ότι σύ υπάρχουν αληθώς, τού Πατρός τό απαύγασμα.

Εστερεώθη τή πίστει Ήχος βαρύς

Εστερεώθη τή πίστει, Χριστού η Εκκλησία, καί γάρ απαύστως εν ύμνοις, βοά μελωδούσα, Άγιος εί Κύριε, καί σέ υμνεί τό πνεύμά μου.

Κάμινον καιομένην Ήχος βαρύς

Κάμινον καιομένην, εδρόσισας Σωτήρ, Παίδας δέ διέσωσας, υμνούντας καί λέγοντας. Ευλογητός εί εις τούς αιώνας Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Κάμινον Παίδες Ήχος βαρύς

Κάμινον Παίδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολούσαν υπέδειξαν, ένα Θεόν ανυμνούντες καί λέγοντες, ο υπερυπούμενος, τών Πατέρων Θεός, καί υπερένδοξος.

Κατανοών ο Προφήτης Ήχος βαρύς

Κατανοών ο Προφήτης, τήν επ' εσχάτων σου Χριστέ έλευσιν, ανεβόα, τήν σήν ει σακήκοα Κύριε δυναστείαν, ότι πάντας τού σώσαι, τούς χριστούς σου ελήλυθας.

Καταφρονήσαντες πάντων στιχηρά Ήχος βαρύς

Καταφρονήσαντες πάντων τών επί γής, άγιοι Μάρτυρες, καί εν σταδίω τόν Χριστόν ανδρείως κηρύξαντες, αμοιβάς τών βασάνων παρ' αυτού εκομίσασθε, αλλ' ως έχοντες παρρησίαν, αυτόν ικετεύσατε, ως Θεόν παντοδύναμον, τάς ψυχάς ημών σώσαι, τών εις υμάς προστρεχόντων δεόμεθα.

Κύριε ημείς εσμέν κάθισμα Ήχος βαρύς

Κύριε ημείς εσμέν λαός σου, καί πρόβατα νομής σου, πλανηθέντας τή φθορά, επίστρεψον ημάς, σκορπισθέντας ως ποιμήν, συνάγαγε ημάς, ελέησον τήν ποιμήνην σου, Φιλάνθρωπε σπλαγχνίσθητι, πρεσβείαις τής Θεοτόκου μόνη αναμάρτητε.

Κύριε ο Θεός μου Ήχος βαρύς

Κύριε ο Θεός μου, εκ νυκτός ορθρίσας σέ ικετεύω, παράσχου μοι άφεσιν, τών παραπτωμάτων μου, καί πρόσ φώς τών σών προσταγμάτων, τάς οδούς μου εύθυνον δέομαι.

Μή τής φθοράς διαπείρα Ήχος βαρύς

Μή τής φθοράς διαπείρα κυοφορήσασα, καί παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μήτερ απείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχείον τού αστέκτου, χωρίον τού απείρου πλαστουργού σου, σε μεγαλύνομεν.

Μήτηρ Θεού καί Παρθένος Ήχος βαρύς

Μήτηρ Θεού καί Παρθένος τε κούσα, καί παρθενεύουσα πάλιν, ουχί φύσεως έργον, αλλά Θεού συγκαταβάσεως, όθεν ως μόνην τών θείων θαυμάτων, καταξιωθείσάν σε αεί μεγαλύνομεν.

Ναυτιών τώ σάλω Ήχος βαρύς

Ναυτιών τώ σάλω, τών βιοτικών μελημάτων, συμπλόις ποντούμενος αμαρτίαις, καί ψυχοφθόρω θηρί προσριπτούμενος, ως ο Ιωνάς Χριστέ βώ σοι, Εκ θανατηφόρου με βυθού ανάγαγε.

Νεύσει σου πρόσ γεώδη Ήχος βαρύς

Νεύσει σου πρόσ γεώδη, αντιτυπίαν μετήχη, η πριν ευδιάχυτος, υδάτων φύσις Κύριε, όθεν αβρόχως πεζεύσας, άδει Ισραήλ σοι, ωδήν επινίκιον.

Νύξ αφεγγής τοίς απίστοις Χριστέ Ήχος βαρύς

Νύξ αφεγγής τοίς απίστοις Χριστέ, τοίς δέ πιστοίς φωτισμός, εν τή τρυφή τών θείων λόγων σου, διά τούτο πρόσ σέ ορθρίζω, καί ανυμνώ σου τήν θεότητα.

Ξύλον ζωής Ἦχος βαρύς

Ο Ιωνάς εκ κοιτίας άδου εβόα Ἦχος βαρύς

Ο Ιωνάς εκ κοιτίας άδου εβόα. Ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου, ημείς δέ σοι βοώμεν. Παντοδύναμε Σωτήρ, ελέησον ημάς.

Ο κατ' αρχάς τούς ουρανούς Ἦχος βαρύς

Ο κατ' αρχάς τούς ουρανούς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας, Κύριε Σωτήρ, καί τώ παντουργώ καί θείω Πνεύματι, πάσαν τήν δύναμιν αυτών, εν ασαλεύτω με πέτρα, τής ομολογίας σου στερέωσον.

Ο ουρανούς τώ λόγω στερεώσας Ἦχος βαρύς

Ο ουρανούς τώ λόγω στερεώσας, καί τό τής γής θεμέλιον εδράσας, επί υδάτων πολλών, στερέωσόν μου τόν νούν, εις τό θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο Πατρικούς κόλπους μή λιπών Ἦχος βαρύς

Ο Πατρικούς κόλπους μή λιπών, καί καταβάς επί τής γής, Χριστέ ο Θεός, τό μυστήριον ακήκοα τής οικονομίας σου, καί εδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο στερεώσας τώ λόγω Ἦχος βαρύς

Ο στερεώσας τώ λόγω σου τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται, στερέωσον καί ημών τήν διάνοιαν, εις τόν φόβον σου Κύριε.

Ο τών Πατέρων καί ημών Θεός Ἦχος βαρύς

Ο τών Πατέρων καί ημών Θεός, ευλογητός εί εις τούς αιώνας.

Οι εν καμίνω τού πυρός Ἦχος βαρύς

Οι εν καμίνω τού πυρός εμβληθέντες όσοιο Παίδες, τό πύρ εις δρόσον μετέβαλον, διά τής υμνωδίας, ούτω βοώντες, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Οι ορθρίζοντες Λόγε Ἦχος βαρύς

Οι ορθρίζοντες Λόγε, εις δόξαν σήν καί αίνον, ανυμνούμεν απαύστως, τόν τύπον τού Σταυρού σου, όν έδωκας ημίν, όπλον εις βοήθειαν.

Ορθρίζει τό πνεύμά μου Ἦχος βαρύς

Ορθρίζει τό πνεύμά μου, πρὸς σέ ο Θεός, διότι φῶς εἶ, καί τά σά προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δούλοις σου φιλόνηρωτε.

Ουκ ἐτι κωλυόμεθα Ἦχος βαρύς

Ουκ ἐτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τήν ἐλπίδα ἔχοντες τού Σταυροῦ σου, Κύριε δόξα σοι.

Ουκ ἐτι φλογίνη ρομφαία κοντάκιον Ἦχος βαρύς

Ουκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τήν πύλην τῆς Εδέμ, αὐτή γάρ ἐπήλθε παράδοξος σβέσις τό ξύλον τού Σταυροῦ, θανάτου τό κέντρον, καί Αἰδοῦ τό νίκος ἐλήλαται, ἐπέστης δέ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν Αἰθι, Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τόν Παράδεισον.

Πανύμνητε, τῶν ουρανῶν υψηλοτέρα Ἦχος βαρύς

Πανύμνητε, τῶν ουρανῶν υψηλοτέρα, ἡ τόν ἀναρχον Λόγον ἀσπύρως συλλαβούσα, καί σεσαρκωμενον Θεόν, τεκούσα τοῖς ἀνθρώποις, ὠδαῖς πάντες σε πιστοῖ μεγαλύνομεν.

Πόντω ἐκάλυψε Φαραῷ Ἦχος βαρύς

Πόντω ἐκάλυψε Φαραῷ σύν ἄρμασιν, ο συντρίβων πολέμους ἐν υψηλῷ βραχίονι, ἀσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Πρὸς σέ ορθρίζω Ἦχος βαρύς

Πρὸς σέ ορθρίζω, τόν τού παντός Δημιουργόν, τήν υπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην, διότι φῶς τά προστάγματά σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Πυρός φωτεινότερον Ἦχος βαρύς

Πυρός φωτεινότερον, φωτός ἐναργέστερον, τό ἔλεος τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καί δροσίζον διανοίας αἰνούντων, τά μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε πανάμωμε.

Σέ τήν ἀχραντον Ἦχος βαρύς

Σέ τήν ἀχραντον, Μητέρα καί Παρθένον, τήν τόν ἀχώρητον Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, καί τεκούσαν σαρκί, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σήμερον γρηγορεῖ ο Ιούδας Ἦχος βαρύς

Σήμερον γρηγορεί ο Ιούδας, παραδούναί τόν Κύριον, τόν πρό τών αιώνων Σωτήρα τού Κόσμου, τόν εκ πέντε άρθρων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ο άνομος, αρνείται τόν Διδάσκαλον, μαθητής γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, αργυρίω πέπρακε, τόν μάννα χορτάσαντα τόν άνθρωπον.

Στερέωμά μου γενού Ἦχος βαρύς

Στερέωμά μου γενού ο λόγω στερεώσας τούς ουρανούς καί εδράσας, τήν γήν επί τών υδάτων, καί ρύσαι ο Θεός, πάσης περιστάσεως.

Τήν ένσαρκον παρουσιαν σου Χριστέ Ἦχος βαρύς

Τήν ένσαρκον παρουσιαν σου Χριστέ, πιστούμενος ο Προφήτης, Αββακούμ εκραύγαζε, Δόξα τή δυνάμει σου.

Τήν εξ ύψους δύναμιν Ἦχος βαρύς

Τήν εξ ύψους δύναμιν τοίς Μαθηταίς, Χριστέ, έως άν ενδύσησθε έφης, καθίσατε εν Ιερουσαλήμ, εγώ δέ ως εμέ Παράκλητον άλλον, Πνεύμα τό εμόν τε καί Πατρός αποστελώ, εν ώ στερεωθήσεσθε.

Τήν υπέρ φύσιν Μητέρα Ἦχος βαρύς

Τήν υπέρ φύσιν Μητέρα, καί κατά φύσιν Παρθένον, τήν μόνην εν γυναιξίν Ευλογημένην, άσμασι μυστικοίς, οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Τό διά τόν φόβον σου Ἦχος βαρύς

Τό διά τόν φόβον σου ληφθέν Κύριε, εν γαστρί τών Προφητών, καί κυηθέν επί τής γής πνεύμα σωτηρίας, αποστολικάς καρδιάς κτίζει καθαράς, καί εν τοίς πιστοίς ευθές εγκαινίζεται, φώς γάρ καί ειρήνη, διότι τά σά προστάγματα.

Τόν μόνον άναρχον Ἦχος βαρύς

Τόν μόνον άναρχον, Βασιλέα τής δόξης, όν ευλογούσιν ουρανών αι Δυνάμεις, καί φρίπτουσι τών Αγγέλων αι τάξεις, υμνείτε Ιερείς, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν υπ' Αγγέλων ασιγήτως Ἦχος βαρύς

Τόν υπ' Αγγέλων ασιγήτως, εν υψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οι ουρανοί τών ουρανών, γή καί όροι καί βουνοί καί βυθός, καί πάν γενός ανθρώπων, ύμνοις αυτόν ως Κτίστην, καί Λυτρωτήν ευλογείτε.

Τούς εν καμίνω Παίδας μιμούμενοι Ἦχος βαρύς

Τούς εν καμίνω Παίδας μιμούμενοι, οι τού Πνεύματος τήν δρόσον δεξάμενοι, εν πίστει κραυγάζομεν. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Τώ εκτινάξαντι Θεώ Ἦχος βαρύς

Τώ εκτινάξαντι Θεώ, τόν Φαραώ εν θαλάσση Ερυθρά, επινίκιον ωδήν άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Τώ συνεργήσαντι Θεώ Ἦχος βαρύς

Τώ συνεργήσαντι Θεώ, Μωϋσή εν Αιγύπτω, εξαγαγείν τόν Ισραήλ, αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Τώ συντρίψαντι πολέμους Ἦχος βαρύς

Τώ συντρίψαντι πολέμους, εν βραχίονι αυτού, καί αναβάτας τριστάτας βυθίσαντι, άσωμεν αυτώ, ως λυτρωτή ημών Θεώ, ότι δεδόξασται.

Ἄβυσσος αμαρτιών Ἦχος πλ. δ'

Ἄβυσσος αμαρτιών, καί πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καί πρόσ βυθόν βιαίως συνωθει απογνώσεως, αλλ' αυτός τήν κραταιάν χείρά μοι έκτεινον, ως τώ Πέτρω, καί εκ βυθού φθοράς ανάγαγε.

Ἄγγελοι καί ουρανοί Ἦχος πλ. δ'

Ἄγγελοι καί ουρανοί, τόν επί θρόνου δόξης εποχούμενον, καί ως Θεόν απαύστως δοξαζόμενον, ευλογείτε, υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ακήκοα Κύριε τήν ακοήν Ἦχος πλ. δ'

Ακήκοα Κύριε τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, οτι αρρήτω βουλή, Θεός ών αἰδιος, εκ τής Παρθένου προήλθες σαρκωθείς, Δόξα τή δόξη σου Χριστέ, δόξα τή δυνάμει σου.

Αλλότριον τών μητέρων Ἦχος πλ. δ'

Αλλότριον τών μητέρων η παρθενία, καί ξένον ταίς παρθένοις η παιδοποιΐα, επί σοί Θεοτόκε αμφότερα ωκονομήθη, Διό σε πάσαι αι φυλαί τής γής, απαύστως μακαρίζομεν.

Αμέτρητος υπάρχει στιχηρά Ἦχος πλ. δ'

Αμέτρητος υπάρχει, τοίς ασώτως βιούσιν η κόλασις, βρυγμός Οδόντων, καί κλαυθμός απαράκλητος, γέεννα πυρός, καί σκότος εξώτερον, καί σκώληξ ακοίμητος, δάκρυα ανενέργητα, καί Κριτής ασυμπάθητος. Διά τούτο πρό τού τέλους βοήσωμεν λέγοντες. Δέσποτα Χριστέ, ούς εξελέξω, μετά τών εκλεκτών σου ανάπαυσον.

Ανέστης εκ νεκρών κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Ανέστης εκ νεκρών, η ζωή τών απάντων, καί Ἄγγελος φωτός, ταίς Γυναιξίν εβόα, Παύσασθε τών δακρύων, τοίς Αποστόλοις ευαγγελίσασθε, κράξατε ανυμνούσαι, Ὅτι ανέστη Χριστός ο Κύριος, ο ευδοκήσας σώσαι ως Θεός, τό γένος τών ανθρώπων.

Απορεί πάσα γλώσσα Ἦχος πλ. δ'

Απορεί πάσα γλώσσα, ευφημείν πρός αξίαν, ιλιγγιά δέ νούς, καί υπερκόσμιος, υμνείν σε Θεοτόκε, όμως αγαθή υπάρχουσα τήν πίστιν δέχου, καί γάρ τόν πόθον οίδας, τόν ένθεον ημών, σύ γάρ Χριστιανών εί προστάτις, σέ μεγαλύνομεν.

Αρματηλάτην Φαραώ Ἦχος πλ. δ'

Αρματηλάτην Φαραώ εβύθισε, τερατουργούσα ποτέ, Μωσαϊκή ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καί διελούσα θάλασσαν, Ισραήλ δέ φυγάδα, πεζόν οδίτην διέσωσεν, άσμα τώ Θεώ αναμέλποντα.

Ασεβείας όργανα άλιον μέλος Ἦχος πλ. δ'

Ασεβείας όργανα άλιον μέλος, ευσεβείας δέ αι θεόφθογοι, εκελάδουν φόρμιγγες, Ευλογείτε πάντα τά έργα, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Άσμα αναπέμψωμεν Ἦχος πλ. δ'

Άσμα αναπέμφωμεν λαοί, τώ θαυμαστώ Θεώ ημών, τώ απαλλάξαντι τόν Ισραήλ εκδουλείας, ωδήν επινίκιον, άδοντες καί βοώντες, Άσωμέν σοι τώ μόνω Δεσπότη.

Άσωμεν τώ Κυρίω Ἦχος πλ. δ΄

Άσωμεν τώ Κυρίω πάντες λαοί, τώ εν θαλάσση Ερυθρά, τον Φαραώ βυθίσαντι, ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Άσωμεν ωδήν τώ Θεώ Ἦχος πλ. δ΄

Άσωμεν ωδήν τώ Θεώ, τώ εκ πικράς δουλείας, τού Φαραώ ρυσαμένω Ισραήλ, καί εν πυρίνω στύλω, καί φωτός νεφέλη καθοδηγήσαντι, ότι δεδόξασται.

Αυλών Ποιμενικών κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄

Αυλών Ποιμενικών, καταπαυων άσμα, στρατός Αγγελικός, επεφώνει λέγων. Παύσασθε αγραυλούντες, οι τών θρεμμάτων ηγεμονεύοντες, κράξατε ανυμνούντες. Ότι ετέχθη Χριστός ο Κύριος, ο ευδοκήσας σώσαι ως Θεός, τό γένος τών ανθρώπων.

Δεύτε άπαντες πιστοί στιχηρά Ἦχος πλ. δ΄

Δεύτε άπαντες πιστοί, προς τήν Παρθένον δράμωμεν, ιδού γάρ γεννάται, η πρό γαστρός προορισθείσα τού Θεού ημών Μήτηρ, τό τής παρθενίας κειμήλιον, ή τού Ααρών βλαστήσασα ράβδος, εκ τής ρίζης τού Ιεσσαί, τών Προφητών τό κήρυγμα, καί τών δικαίων, Ιωακείμ καί Άννης τό βλάστημα, Γεννάται τοίνυν, καί ο κόσμος σύν αυτή ανακαινίζεται, Τίκτεται, καί η Εκκλησία τήν εαυτής ευπρέπειαν καταστολίζεται, ο ναός ο άγιος, τό τής θεότητος δοχείον, τό παρθενικόν όργανον, ο βασιλικός θάλαμος, εν ώ τό παράδοξον τής απορρήτου ενώσεως, τών συνελθουσών επί Χριστού φύσεων, ετελεσιουργήθη μυστήριον, όν προσκυνούντες ανυμνούμεν, τήν τής Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Εισακήκοα Κύριε Ἦχος πλ. δ΄

Εισακήκοα Κύριε, τής οικονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τά έργα σου, καί εδόξασά σου τήν θεότητα.

Εκ σαρκός σου βολίδες Ἦχος πλ. δ'

Εκ σαρκός σου βολίδες θεότητος, εξεπορεύοντο, Προφητῶν καί Αποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλλοντες ανεβῶν, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου Ἦχος πλ. δ'

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβούς λαούς εκλόνησε, πνέον απειλῆς, καί δυσφημίας θεοστυγούς, Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ εδειμάτωσε, θυμός θηριώδης, οὐ πύρ βρόμιον, ἀλλ' ἀντηχούντι δροσοβόλω πνεύματι, πυρί συνόντες ἔψαλλον, ὁ υπερύμνητος τῶν Πατέρων καί ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἐν πεδίῳ Δειρά Ἦχος πλ. δ'

Ἐξ ὄρους κατασκίου Ἦχος πλ. δ'

Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκούσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καί ἐν φόβῳ, εδοξολόγει σου τὴν δύναμιν

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός Ἦχος πλ. δ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καί τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καί ἡ γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωρότερα τῶν Οὐρανῶν, διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καί Ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐπέβης ἐφ' ἵππους Ἦχος πλ. δ'

Ἐπέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς ἀποστόλους σου Κύριε, καί ἐδέξω χερσί σου, ἠνίας αὐτῶν, καί σωτηρία γέγονεν, ἡ ἵππασία σου, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπταπλασίως κάμινον Ἦχος πλ. δ'

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν,

τόν Δημιουργόν καί Λυτρωτήν ανεβόα, οι Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαός υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ Ἦχος πλ. δ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη τό κέρας μου ἐν Θεῷ
μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τό στόμα μου, εὐφράνθη ἐν
σωτηρίῳ σου.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος Ἦχος πλ. δ'

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργόν Πατέρα Θεόν,
υμνεῖτε τόν συγκαταβάνα Λόγον, καί τό πύρ εἰς δρόσον
μεταποιήσαντα, καί υπερυψοῦτε, τό πάσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα
πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός Ἦχος πλ. δ'

Εὐλογητός Κύριος, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας
ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυῖδ τοῦ παιδός αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς,
ἀνατολή ἐξ ὕψους, καί κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδόν εἰρήνης.

Ἐφριξε πάσα Ἦχος πλ. δ'

Ἐφριξε πάσα ἀκοή, τήν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ
Ἵψιστος, ἐκὼν κατήλθεν μέχρι καί σώματος, Παρθενικῆς ἀπό
γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος, διό τήν ἀχραντον, Θεοτοκον οἱ πιστοί
μεγαλύνομεν.

Ἡ κεκομμένη τήν ἀτομον ἔτεμε Ἦχος πλ. δ'

Ἡ κεκομμένη τήν ἀτομον ἔτεμε, καί εἶδεν ἥλιος γήν, ἦν οὐκ εθεάσατο,
ἀλάστορα ἐχθρόν τό ὕδωρ Κατεπόντισε, Ἰκαί ἄβατον διήλθεν Ἰσραήλ,
ῶδή δέ ἀνεμέλπετο, Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Ἡ τοῦ στόματός σου ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐκλάμψασα χάρις, τήν
οικουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρούς
ἐναπέθετο, τό ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης υπέδειξεν, Ἀλλά σοίς
λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θάλασσαν ἐπηξας Ἦχος πλ. δ'

Θάλασσαν ἐπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχῳ Κύριε,
καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας, Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὠδὴν ἐπινίκιον,
τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

Θεοῦ συγκατάβασιν Ἦχος πλ. δ'

Θεοῦ συγκατάβασιν, τό πύρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλώνι ποτέ, διὰ τοῦτο οἱ
παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες
ἔψαλλον, Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἴδετε, ἴδετε Ἦχος πλ. δ'

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ πρὶν γενέσθαι τό πᾶν, καὶ πρὸ τοῦ
στήναι τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν, γινώσκων τὰ πάντα, ὡς ὅλος ὢν ἐν
Πατρὶ, καὶ ὅλον φέρων ἐν ἐμοί.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καθιερώσας ἀπαρχὴν ὑμῖν δεκτὴν, τὴν ἐξ ἡμερῶν ὅλου
τοῦ ἔτους ἀποδεκᾶτωσιν, καὶ ταύτην δούσῃ τῷ λαῷ μου, εἰς ἐκλύτρωσιν παθῶν, εἰς σωτηρίας
ἀρχὴν.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰῶνων γεννηθεὶς
ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, δίχα ἀνδρός
κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ὡς
φιλάνθρωπος.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὁ πάλαι τὸν Ἰσραὴλ, ἐν ἐρυθρᾷ
θαλάσῃ διαγαγών, καὶ σώσας καὶ θρέψας, καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς,
ἐλευθερώσας Φαραῶ.

Ιλασθητί μοι Σωτήρ Ἦχος πλ. δ'

Ιλασθητί μοι Σωτήρ, πολλάι γάρ αι ανομιαί μου, καί εκ βυθού τών κακών, ανάγαγε δέομαι, πρὸς σέ γάρ εβόησα, καί επάκουσόν μου, ο Θεός τής σωτηρίας μου.

Ἴνα τί με απώσω Ἦχος πλ. δ'

Ἴνα τί με απώσω, ἀπὸ τού προσώπου σου τό φῶς τό ἄδυτον, καί εκάλυπέ με, τό ἀλλότριον σκότος τόν δειλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καί πρὸς τό φῶς τών ἐντολών σου, τὰς οδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Κύριε ο Θεός ημών Ἦχος πλ. δ'

Κύριε ο Θεός ημών, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Κύριε ο Θεός ημών, κτήσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τό ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Κύριε, εἰ καί κριτηρίῳ στιχηρά Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, εἰ καί κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τού θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καί ἀναστάς εκ νεκρῶν, τόν κόσμον ἠλευθέρωσας, εκ τής δουλείας τού ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καί Φιλάνθρωπος.

Κύριε, παρίστατο κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Κυρίως Θεοτόκον Ἦχος πλ. δ'

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ὀμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

Μεγαλύνομέν σε Ἦχος πλ. δ'

Μεγαλύνομέν σε τήν Μητέρα τού Θεού, καί δοξάζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, ὡς Σωτήρα τεκούσαν τών ψυχῶν ημών

Μουσικῶν ὀργάνων Ἦχος πλ. δ'

Μουσικῶν οργάνων συμφωνούντων, καί λαῶν ἀπειρῶν
προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρά, τρεῖς Παῖδες μή πεισθέντες, τόν
Κύριον ἀνύμνου, καί εδοξολόγου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος Ἦχος πλ. δ'

Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα
Χριστόν, υφ' οὐ τό τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτουργηται
δένδρον, Διό νῦν υψουμένου, προσκυνούντες αὐτόν σέ μεγαλύνομεν.

Μυστικῶς ο Προφήτης προορών Ἦχος πλ. δ'

Νικηταί τυράννου Ἦχος πλ. δ'

Νικηταί τυράννου, καί φλογός τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν
ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων, εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα τόν Κύριον, καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις Ἦχος πλ. δ'

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις, παλάμας, Ἰωνάς, σταυροειδῶς
διεκπετάσας, τό σωτήριον πάθος προ, διετύπου σαφῶς, Ὄθεν
τριήμερος ἐκδύς, τήν υπερκόσμιον Ἀνάστασιν υπεζωγράφησε, τοῦ
σαρκί προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καί τριημέρω ἐγέρσει τόν
κόσμον φωτίσαντος.

Ο Ἀγγελός σου Κύριε Ἦχος πλ. δ'

Ο ἀπερίγραπτος Λόγος κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ο ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρός, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καί τήν
ρυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τό ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θεῷ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἄλλ'
Ὁμολογούντες τήν σωτηρίαν, ἔργω καί λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ο δι' Ἀγγέλου Παίδας, ἐκ πυρός διασώσας, καί τήν βροντώσαν
κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητός εἰ Κύριε ο Θεός, ο τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ο διά βρώσεως τοῦ ξύλου Ἦχος πλ. δ'

Ο διά βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διά
Σταυροῦ κατήργηται σήμερον, τῆς γάρ Προμήτορος ἡ παγγενῆς

κατάρα διαλέλυται, τώ βλαστώ τής αγνής Θεομήτορος, ήν πάσαι αι Δυνάμεις, τών ουρανών μεγαλυνουσι.

Ο εκ νυκτός αγνοίας Ἦχος πλ. δ'

Ο εκ νυκτός αγνοίας, θεογνωσία φαιδρύνας τά πέρατα, φώτισόν με τώ όρθρω, τής φιλανθρωπίας σου Κύριε.

Ο εν αρχή τήν γήν Ἦχος πλ. δ'

Ο εν Εδέμ Παράδεισος Ἦχος πλ. δ'

Ο εν Εδέμ Παράδεισος ποτέ, τό ζύλον τής γνώσεως, ανεβλάστησεν εν μέσω τών φυτών, η Εκκλησία σου Χριστέ, τόν Σταυρόν σου εξήνθησε, τόν πηγάσαντα τώ κόσμω τήν ζωήν, αλλά τό μέν εθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τόν Αδάμ, τό δέ εξωποίησε, πίστει σωθέντα τόν Ληστήν, ού τής αφέσεως, κοινωνούς ημάς ανάδειξον, Χριστέ ο Θεός, ο τώ πάθει σου λύσας, τήν καθ' ημών μανίαν τού εχθρού, καί αξίωσον ημάς, τής βασιλείας σου Κύριε.

Ο Προφήτης Αββακούμ Ἦχος πλ. δ'

Ο Προφήτης Αββακούμ, τοίς νοεροίς οφθαλμοίς προεώρα Κύριε, τήν παρουσίαν σου, διό καί ανέκραζεν, Από θαιμάν ήξει ο Θεός, Δόξα τή δόξη σου Χριστέ, δόξα τή συγκαταβάσει σου.

Ο στεγάζων εν ύδασι Ἦχος πλ. δ'

Ο στεγάζων εν ύδασι, τά υπερώα αυτού, ο τιθείς θαλάσση όριον ψάμμον, καί συνέχων τό πάν, σέ υμνεί ήλιος, σέ δοξάζει σελήνη, σοί προσφέρει ύμνον πάσα κτίσις, τώ Δημιουργώ καί Κτίστη.

Ο στερεώσας κατ' αρχάς Ἦχος πλ. δ'

Ο στερεώσας κατ' αρχάς, τούς ουρανούς εν συνέσει, καί τήν γήν επί υδάτων εδράσας, εν τή πέτρα με Χριστέ, τών εντολών σου στήριξον, ότι ουκ έστι πλήν σου, άγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Ο στερεώσας λόγω Ἦχος πλ. δ'

Ο στερεώσας Λόγω τούς ουρανούς, καί τήν γήν επί υδάτων εδράσας πολλών, στερέωσόν με πρός ύμνον, τής δοξολογίας σου Κύριε.

Ο τούς Παίδας δροσίσας Ἦχος πλ. δ'

Ο τούς Παίδας δροσίσας εν καμίνω, καί παρθένον φυλάξας μετά τόκον, τήν σέ τεκούσαν, ευλογητός εἰ Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Οι εκ τής Ιουδαίας Ἦχος πλ. δ'

Οι εκ τής Ιουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες, εν Βαβιλώνι ποτέ, τή πίστει τής Τριάδος, τήν φλόγα τής καμίνου, Κατεπάτησαν ψάλλοντες, Ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εἰ.

Οι θεωρρήμονες Παῖδες Ἦχος πλ. δ'

Οι θεωρρήμονες Παῖδες εν τή καμίνω, σύν τώ πυρί καί τήν πλάνην, καταπατούντες υπέψαλλον, Ευλογεῖτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Οι Μάρτυρές σου Κύριε απόστιχα Ἦχος πλ. δ'

Οι Μάρτυρές σου Σωτήρ, πολλάς βασάνους υπέμειναν, τώ πόθω σου τās ψυχάς, τρωθέντες οι Ἄγιοι, τής σής ορεγόμενοι, αἰδίου δόξης, καί γλυκείας σου μεθέξεως.

Οι τής Χαλδαίας καμίνου Ἦχος πλ. δ'

Οι τής Χαλδαίας καμίνου, τήν πανώλεθρον δύναμιν σβέσαντες, μορφή Αγγέλου συγκαταβάντος, τώ Δημιουργώ Νεανίαι εκραύγαζον, Ευλογητός εἰ καί αινετός, ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Ορθρίζει τό πνεύμά μου Ἦχος πλ. δ'

Ορθρίζει τό πνεύμά μου, πρός σέ ὁ Θεός, διότι φώς τά προστάγματα, τής παρουσίας σου, εν αυτοῖς οὖν καταύγασον, τόν νοῦν ημών Δέσποτα, καί οδήγησον, ἐν τρίβω ζωής.

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι Ἦχος πλ. δ'

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι Κύριε, Σώσον ημάς, σύ γάρ εἰ Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν

Ὅρους παρήλθες Ἦχος πλ. δ'

Ὅρους παρήλθες τής φύσεως, τόν Δημιουργόν συλλαβούσα καί Κύριον, καί πύλη σωτηρίας τώ κόσμω γέγονας, διό σε Θεοτόκε, ακαταπαύστως μεγαλυνομεν.

Ουκ ἔστιν ἅγιος Ἦχος πλ. δ'

Ουκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καί ουκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, ὃν υμνεῖ πάσα κτίσις, ουκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ουρανίας ἀψίδος Ἦχος πλ. δ'

Ουρανίας ἀψίδος, οροφουργέ Κύριε, καί τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τό στήριγμα, μόνε φιλόνητο.

Παῖδες Ἑβραίων Ἦχος πλ. δ'

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καί εἰς ὄροσον τό πύρ, μετέβαλον βρώντες, Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδες θεοσεβεῖς Ἦχος πλ. δ'

Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσῆ σου προσεκύνησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου, πυρός ὄροσιζόμενοι, τὴν ὁδὴν ἀνέμελλον λέγοντες. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καί στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν Ἦχος πλ. δ'

Πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με Κύριον, ἐκ βουθῶ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καί ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόνητος.

Ράβδος εἰς τύπον Ἦχος πλ. δ'

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τὴν βλαστὴν γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα, τὴν στείρουσιν δὲ πρώην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνηθη, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καί στερέωμα.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Ἦχος πλ. δ'

Σέ τήν απειρόγαμον, Θεού Μητέρα τού Υψίστου, σέ τήν υπέρ νούν κυήσασαν, διά λόγου τόν όντως Θεόν, τήν υψηλοτέραν τών αχράντων Δυνάμεων, ασιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Σταυρόν χαράξας Μωσής Ἦχος πλ. δ'

Σταυρόν χαράξας Μωσής, επ' ευθείας ράβδω, τήν Ερυθράν διέτεμε, τώ Ισραήλ πεζεύσαντι, τήν δέ επιστρεπτικώς, Φαραώ τοίς άρμασι, κροτήσας ήνωσεν, επ' εύρους διαγράψας τό αήττητον όπλον, Διό Χριστώ άσωμεν τώ Θεώ ημών, ότι δεδόξασται.

Στερέωσον ημών τόν νούν Ἦχος πλ. δ'

Στερέωσον ημών τόν νούν καί τήν καρδίαν, ο τούς ουρανούς τώ λόγω στερεώσας, εις τό υμνείν καί δοξάζειν σε τόν Σωτήρα, καί λυτρωτήν καί πανοικτίρμονα.

Σύ εί τό στερέωμα Ἦχος πλ. δ'

Σύ εί τό στερέωμα, τών προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ τό φώς, τών εσκοτισμένων, καί υμνεί σε τό πνεύμά μου.

Σύ μου ισχύς, Κύριε Ἦχος πλ. δ'

Σύ μου ισχύς, Κύριε, σύ μου καί δύναμις, σύ Θεός μου, σύ μου αγαλλίαμα, ο πατρικούς κόλπους μή λιπών, καί τήν ημετέραν, πτωχείαν επισκεψάμενος, διό σύν τώ Προφήτη Αββακούμ σοι κραυγάζω, τή δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Συνεχόμενον δέξαι με Ἦχος πλ. δ'

Συνεχόμενον δέξαι με φιλάνθρωπε, εκ παισμάτων πολλών, προσπίπτοντα τοίς οικτιρμοίς σου, ως τόν Προφήτην Κύριε, καί σώσόν με.

Τή υπερμάχω κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου Θεοτόκε, Αλλ' ως έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον, ίνα κράζω σοι, Χαίρε νύμφη ανύμφευτε.

Τήν αγνήν ενδόξως τιμήσωμεν Ἦχος πλ. δ'

Τήν αγνήν ενδόξως τιμήσωμεν, λαοί Θεοτόκον, τήν τό πύρ τής θεότητος, δεξαμένην εν γαστρί αφλέκτως, εν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

Τὴν δέησιν εκχεῶ Ἦχος πλ. δ΄

Τὴν δέησιν εκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ απαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, Ἐκ φθοράς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Τὴν ἐνδοξον στιχηρὰ Ἦχος πλ. δ΄

Τὴν ἐνδοξον καὶ ἀχραντον Θεοτόκον ἀληθῆ, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνήσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες αὐτὴν ὡς ὁ Ἄγγελος, Χαίρε Μήτηρ ἀγία, τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, χαίρε ἐνδιαίτημα τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἡ πρεσβεύουσα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα, Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος Ἦχος πλ. δ΄

Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, ὡς ἐκ νυκτός βαθυτάτης λυτρούμενος, ὀρθρίζειν ἀξίωσον, τὸ πνεῦμά μου δέομαι, ἐν φωτὶ ἡμέρας, τῶν σῶν προσταγμάτων Χριστέ.

Τί υμᾶς καλέσωμεν στιχηρὰ Ἦχος πλ. δ΄

Τί υμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβὶμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφὶμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα, τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαίρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, χαίρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄

Τό προσταχθέν μυστικώς, λαβών εν γνώσει, εν τή σκηνή τού Ιωσήφ, σπουδή επέστη, ο Ασώματος λέγων τή Απειρογάμω, ο κλίνας τή καταβάσει τούς ουρανούς, χωρείται αναλλοιώτως όλος εν σοί. Όν καί βλέπων εν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, εξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε!

Τόν εν όρει, αγίω δοξασθέντα Ἦχος πλ. δ'

Τόν εν όρει, αγίω δοξασθέντα, καί εν βάτω, πυρί τό τής Παρθένου, τώ Μωϋσεΐ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνεΐτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν άναρχον Βασιλέα τής δόξης Ἦχος πλ. δ'

Τόν άναρχον Βασιλέα τής δόξης, όν φρίπτουσι στρατιαί τών Αγγέλων, υμνεΐτε ιερείς, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν άόρατον μορφή Ἦχος πλ. δ'

Τόν άόρατον μορφή, θεϊκή δεξαμένη, απειρόγαμε Παρθένε καί Μήτηρ, ύμνοις τόν τόκον σου μεγαλύνομεν

Τόν Βασιλέα τών ουρανών Ἦχος πλ. δ'

Τόν Βασιλέα τών ουρανών όν υμνούσι, στρατιαί τών Αγγέλων υμνεΐτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εκ νυκτός αγνωσίας Ἦχος πλ. δ'

Τόν εκ νυκτός αγνωσίας, επί τήν ψυχάλωτον οδόν αεί πλανώμενον, φωτί τής γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγών με εν τή τρίβω τών εντολών σου καθοδήγησον.

Τόν εν όρει αγίω δοξασθέντα Ἦχος πλ. δ'

Τόν εν όρει αγίω δοξασθέντα, καί εν βάτω πυρί τό τής Αειπαρθένου, τώ Μωϋσή μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνεΐτε, καί υπερυψούτε, εις

πάντας τούς αιώνας

Τόν ζόφον τής ψυχής μου Ἦχος πλ. δ'

Τόν ζόφον τής ψυχής μου διασκέδασον, φωτοδότα Χριστέ ο Θεός, τό αρχέγονον σκότος διώξας τής αβύσσου, καί δώρησαί μοι τό φώς τών προσταγμάτων σου Λόγε, ίνα ορθρίζων δοξάζω σε

Τόν Ιωνάν εν τώ κήτει Κύριε Ἦχος πλ. δ'

Τόν Ιωνάν εν τώ κήτει Κύριε, μονώτατον κατώκισας, εμέ δέ τόν πεπεδημένον, εν άρκυσι τού εχθρού, ώς εκ φθοράς εκείνον δ ίάσωσον.

Τόν προδηλωθέντα Ἦχος πλ. δ'

Τόν προδηλωθέντα εν όρει τώ Νομοθέτή, εν πυρί καί βάτω τόκον τόν τής Αειπαρθένου, εις ημών τών πιστών σωτηρίαν, ύμνοις ασιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Τόν φόβον σου Ἦχος πλ. δ'

Τόν φόβον σου Κύριε, εμφύτευσον ταίς καρδίαις τών δούλων σου, καί γενού ημίν στερέωμα, τοίς σέ εν αληθεία, επικαλουμένοις.

Τώ εκτινάξαντι Ἦχος πλ. δ'

Τώ εκτινάξαντι Θεώ, τόν Φαραώ εν θαλάσση Ερυθρά, επινίκιον ωδήν άσωμεν, ότι δεδόξασται

Τώ συντρίψαντι πολέμους Ἦχος πλ. δ'

Τώ συντρίψαντι πολέμους, εν βραχίονι αυτού, καί διαβιβάσαντι, τόν Ισραήλ εν Ερυθρά θαλάσση, άσωμεν αυτώ, ως λυτρωτή ημών Θεώ, ότι δεδόξασται.

Τών Αποστόλων τό κήρυγμα κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τών Αποστόλων τό κήρυγμα, καί τών Πατέρων τά δόγματα, τή Εκκλησία μίαν τήν πίστιν

εκράτουνεν, ή καί χιτώνα φορούσα τής αληθείας, τόν υφαντόν εκ τής άνω θεολογίας, ορθοτομεί καί δοξάζει, τής ευσεβείας τό μέγα Μυστήριον.

Τών Χαλδαίων η κάμιнос Ἦχος πλ. δ'

Τών Χαλδαίων η κάμιнос, πυρί φλογιζομένη, εδροσίζετο Πνεύματος, Θεού επιστασία, οι Παῖδες υπέψαλλον, Ευλογητός ο Θεός ο τών Πατέρων.

Υγράν διοδεύσας Ἦχος πλ. δ'

Υγράν διοδεύσας ωσει ξηράν, καί τήν αιγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ο Ισραηλίτης ανεβόα, Τώ Λυτρωτή καί Θεώ ημών άσωμεν.

Φώτισον ημάς Ἦχος πλ. δ'

Φώτισον ημάς, τοίς προστάγμασί σου Κύριε, καί τώ βραχίονί σου τώ υψηλώ, τήν σήν ειρήνην, παράσχου ημίν φιλόανθρωπε.

Χιτώνά μοι παράσχου Ἦχος πλ. δ'

Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ο αναβαλλόμενος, φώς ως ιμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ο Θεός ημών.

Ω τού παραδόξου θαύματος στιχηρά Ἦχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος! ώ μυστηρίου καινού! ώ φρικτής εγχειρήσεως! η Παρθένος έλεγεν, εν Σταυρώ σε ως έβλεπεν, εν μέσω δύο ληστών κρεμάμενον, όν ανωδίνως φρικτώς εκύησεν, έκλαιε κράζουσα, Οίμοι τέκνον φίλτατον! πώς σε δεινός, δήμος καί αχάριστος, Σταυρώ προσήλωσεν;

Ω τρισμακάριστον ξύλον! Ἦχος πλ. δ'

Ω τρισμακάριστον ξύλον! εν ώ ετάθη Χριστός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, δι' ού πέπτωκεν ο ξύλω απατήσας, τώ εν σοί δελεασθείς, Θεώ τώ προσπαγέντι σαρκί, τώ παρέχοντι, τήν ειρήνην ταίς ψυχαίς ημών.

Ως απαρχάς τής φύσεως κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ως απαρχάς τής φύσεως, τῷ φυτουργῷ τής κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τής Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Ως τόν Προφήτην ἐρρύσω Ἦχος πλ. δ'

Ως τόν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, ρύσαι ὡς φιλόνητος, καί κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ως ὕδατα θαλάσσης φιλόνητε
Ἦχος πλ. δ'

Ως ὕδατα θαλάσσης φιλόνητε, τὰ κύματα τοῦ βίου χερματίζει με, ἀλλ' ὡσπερ τόν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.